HVĚZDNÉ VÁLKY

IMPÉRIUM VRACÍ ÚDER

PODLE GEORGE LUCASE ZPRACOVAL
DONALD F. GLUT

Hvězdné války

Impérium
vrací úder

DONALD F. GLUT
(PODLE GEORGE LUCASE)

FTV PREMIÉRA

Copyright © 1980 Lucasfilm Ltd.

Veškerá práva vyhrazena pro International and Pan-American Copyright Conventions. Vydáno ve Spojených státech společností Ballantine Books, pobočkou Random House, Inc., New York,

a současně v Kanadě společností Ballantine Books of Canada, Ltd., Toronto, Kanada

Translation © Ludmila Bartošková, 1992

Cover © Ateliér IRIS z podkladů 20th Century-Fox, 1992

I.

„Tomuhle teda říkám pořádná zima!“ Luke Skywalker promluvil poprvé po několika hodinách od chvíle, kdy vyjel z nově založené základny povstalců. Seděl obkročmo na tauntauně, jediné další živé bytosti široko daleko. Cítil se unavený a osamělý, a zvuk vlastního hlasu ho překvapil.

Luke stejně jako jeho přátelé z povstalecké Aliance se vydával na výzkumy bílých pustin Hothu a shromažďoval informace o novém domově. Všichni se vraceli na základnu se smíšenými pocity uspokojení a osamělosti. Nic neodporovalo předběžným zjištěním, že na této studené planetě neexistují žádné inteligentní formy života. Luke na těchto osamělých výpravách viděl jen holé bílé pláště a věnce modře zabarvených hor, které se ztrácely v mlhách na vzdálených obzorech.

Luke se usmál za šedivou bandáží ve tvaru masky, která ho chránila proti hothským mrazivým větrům. Přehlížel ledové pustiny skrz ochranné brýle a čepici lemovanou kožešinou si narazil pevněji na hlavu.

Posměšně stáhl koutek úst, když si představoval výzkumníky ve službách císařské vlády. „Galaxie je posetá sídlišti kolonizátorů, kteří se sotva zajímají o záležitosti Impéria nebo jeho odpůrců, Aliance povstalců,“ pomyslel si. „Ale kolonizátoři by museli být blázni, aby uplatňovali nároky na Hoth. Tahle planeta nemá nikomu co nabídnout – jenom *nám*.“

Povstalecká Aliance založila předsunuté stanoviště v tomto ledovém světě asi před měsícem. Luka na základně dobře znali, a i když mu bylo sotva třiadvacet let, ostatní povstalečtí válečníci ho oslovovali *veliteli* Skywalkere. Ten titul mu trochu vadil. Ale stalo se, že velel partě ostřílených vojáků. Luke už toho prožil mnoho a

velmi se změnil. Sotva mohl uvěřit tomu, že ještě před třemi lety byl vykuleným venkovským klukem na Tatooinu, který mu byl domovem.

Mladý velitel nasadil své tauntauně ostruhy. „Tak jdem, holka," pobídl ji.

Šedé tělo sněžné ještěrky bylo chráněno před chladem hustou srstí. Cválala po svalnatých zadních nohách, tříprstá chodidla zakončená velkými zahnutými drápy odhazovala bohaté přepršky sněhu. Hlava, podobná lamě, byla natažená dopředu a hadovitý ocas se narovnával, když zvíře vybíhalo do ledového svahu. Rohatá hlava se obracela ze strany na stranu, jak odolávala poryvům větru, které narážely na chundelatý čenich.

Luke si přál, aby výprava už byla u konce. Měl pocit, že je celý zmrzlý, i když byl dobře zabalený. Ale věděl, že má, co chtěl; přihlásil se dobrovolně, že pojede přes ledová pole a bude hledat nějaké formy života. Zachvěl se, když se podíval na dlouhý stín, který on a zvíře vrhali na sníh. „Zvedá se vítr," pomyslel si. „A až se setmí, bude nesnesitelně mrznout." Byl v pokušení vrátit se na základnu o něco dřív, ale věděl, jak je důležité mít jistotu, že povstalci jsou na Hothu sami.

Tauntauna rychle zabočila doprava a málem Luka shodila. Pořád si ještě nemohl zvyknout na jízdu na nevypočitatelných zvířatech. „Bez urážky," řekl svému oři, „daleko líp bych se cítil v kokpitu svého starého spolehlivého spídru." Ale pro takovouhle výpravu byla tauntauna přes jisté nevýhody tím nejvýkonnějším a nejpraktičtějším dopravním prostředkem, který byl na Hothu k sehnání.

Když zvíře vylezlo na další ledový kopec, Luke je zarazil. Stáhl si černé brýle z očí a chvilku mžoural, než si zvykl na oslepující záři sněhu.

Najednou jeho pozornost upoutal jakýsi objekt, který proletěl po nebi směrem k zamlženému obzoru a zanechal po sobě kouřovou stopu. Luke bleskově hmátl rukou v rukavici k opasku po elektrotriedru. Po zádech mu přeběhl mráz, který se dal srovnat s tím hothským. To, co uviděl, bylo totiž dílo lidských rukou, objekt možná dokonce vypustilo Impérium. Mladý velitel nespouštěl z ob-

jektu zrak, sledoval jeho ohnivou dráhu a upřeně pozoroval, jak dopadl na bílou zem a ztratil se v záři výbuchu.

Při zvuku výbuchu se Lukova tauntauna otřásla. Z čumáku jí uniklo ustrašené zavrčení a začala nervózně hrabat ve sněhu. Luke ji pohladil po hlavě a snažil se ji uklidnit. Přes burácející vichr sotva slyšel sám sebe. „Jen klid, holka, byl to jenom další meteorit!“ křičel. Zvíře se uklidnilo a Luke si dal komunikátor těsně před ústa. „Echo tři volá Echo sedm. Hane, kamaráde, jak mě slyšíš?“

Z přijímače praskala statická elektřina. Pak rušením pronikl známý hlas: „To jsi ty, chlapče? Co se děje?“

Ten hlas byl trochu starší a ostřejší než Lukův. Luke si na chvilku připomněl své první setkání s corelliánským vesmírným pašerákem tehdy v tmavé, mimozemšťany přecpané taverně v přístavu na Tatooinu. Teď to byl jediný Lukův přítel, který nebyl oficiálním členem Aliance.

„Zrovna jsem dokončil objížďku a na nic živého jsem nenarazil,“ říkal Luke do komlinku s ústy co nejblíž u vysílačky. „Na téhle kostce ledu není ani tolik života, co by se vešlo do kosmického křižníku,“ odpověděl Han, který měl co dělat, aby ho bylo přes hvízdání větru slyšet. „Hlídací majáky jsou na svých místech. Vracím se zpátky na základnu.“

„Brzo se uvidíme,“ odpověděl Luke. Stále pozoroval svíjející se sloup tmavého dýmu, který stoupal z černého bodu v dálce. „Kousek odtud spadl meteor, prohlídnu si ho. Nezdržím se dlouho.“

Luke vypnul komlink a obrátil pozornost k tauntauně. Plaz přešlapoval, přenášel váhu z nohy na nohu. Hluboko z hrdla mu vycházelo mručení, které patrně znamenalo strach.

„Nó, holka,“ řekl a pohladil tauntaunu po hlavě. „Copak je… Něco cítíš? Tam nic není.“

Ale také Luke začal být neklidný, poprvé od chvíle, kdy opustil tajnou základnu povstalců. Pokud něco věděl o těchto sněžných ještěrkách, pak to, že mají pořádně ostré smysly. Aniž bylo tázáno, zvíře se pokoušelo Lukovi sdělit, že nablízku cosi je, cosi nebezpečného.

Luke už neztrácel ani minutu, odepjal si z opasku malý předmět a nastavil jeho miniaturní ovladače. Zařízení bylo dost citlivé a dokázalo vystopovat i nejmenší formy života tím, že detekovalo tělesnou teplotu a vnitřní tělesné systémy. Ale sotva Luke začal signály studovat, poznal, že už není třeba – ani čas – pokračovat.

Padl na něho stín, vztyčil se nad ním dobrý metr a půl. Luke se obrátila zazdálo se mu, že okolní terén ožil. Obrovská hrouda pokrytá bílou srstí, dokonale maskovaná na sněhových muldách, po něm divoce skočila.

„Panenko skákavá…“

Luke nestačil vytáhnout blaster z pouzdra. Obrovská tlapa ledové stvůry wampy ho tvrdě naplocho udeřila do tváře a srazila ho z tauntauny do zmrzlého sněhu.

Na Luka padly mrákoty tak rychle, že nezaslechl žalostné skřeky tauntauny ani náhlé ticho, které následovalo po ostrém praskání lámaného vazu. Necítil, že ho ten obrovský, chlupatý útočník surově popadl za kotníky, necítil ani, že ho cosi táhne jako bezvládnou loutku přes zasněženou pláň.

Z jámy, kam z nebe spadl neznámý předmět, stále stoupal černý dým. Kouř už od chvíle, kdy předmět dopadl na zem a vytvořil doutnající kráter, značně prořídl, protože černé chuchvalce rozehnaly po pláních ledové větry Hothu.

V kráteru se cosi pohnulo.

Nejdřív se ozval zvláštní zvuk, mechanické bzučení kolísavé intenzity, které snad chtělo soutěžit s vytím větru. Pak se ta věc pohnula – zaleskla se v jasném odpoledním světle, když se pomalu začala z kráteru zvedat.

Vypadalo to jako nějaká neznámá forma mimozemského organického života, příšerná multiorbitální hlava se podobala lebce, tmavé čočky ve vypoulených očích si zkoušely studený pohled přes ještě studenější dálavy. Ale když se ta věc vysunula z kráteru víc, bylo jasné, že je to spíš stroj, k jehož kulaté hlavě se napojovalo válcovité tělo, vybavené kamerami, senzory a kovovými pažemi, z nichž některé byly zakončeny krabovitými klepety.

Stroj se zastavil nad dýmajícím kráterem a roztáhl končetiny do různých stran. Pak jeho vnitřní mechanický systém vydal pokyn a stroj začal klouzat přes ledovou pláň.

Tmavý průzkumný droid brzy zmizel za vzdáleným obzorem.

Další jezdec, zachumlaný do zimního oblečení a v sedle skvrnité šedé tauntauny, uháněl přes svahy Hothu na operační základnu povstalců.

Oči toho muže, chladné jako kov, bez zájmu hleděly k nevýrazně šedivým dómům, myriádám střeleckých věží a kolosálním energetickým generátorům, které byly jedinými známkami civilizovaného života na tomto světě. Han Solo zpomalil svoji sněžnou ještěrku a manipuloval s otěžemi tak, aby zvíře proklusalo vchodem do ohromné ledové jeskyně.

V jeskyních bylo o něco tepleji, povstalci je vyhřívali topnými jednotkami, poháněnými energií z obřích venkovních generátorů. Podzemní základnu tvořila přírodní ledová jeskyně a spleť tunelů čtvercového průřezu, které v ledové hoře vyvrtaly lasery povstalců. Corellián se už octl ve vesmíru v bezútěšnějších dírách, ale v téhle chvíli si na žádnou z nich nemohl vzpomenout.

Seskočil z tauntauny, rozhlédl se a pozoroval, co se v mamutí jeskyni děje. Kamkoli se podíval, všude někdo něco tahal, sbíral, opravoval. Povstalci v šedých uniformách spěchali vykládat zásoby a zapojovat zařízení. A pak tam byli roboti, většinou jednotky R2 a pomocní droidi, kteří snad byli všude, klouzali nebo kráčeli ledovými chodbami a efektivně plnili svoje nespočetné úkoly.

Han začal přemýšlet, jestli s věkem nějak nezměkl. Nejdřív neměl žádný osobní zájem na celé té povstalecké záležitosti, ani s ní nijak nesympatizoval. Do konfliktu mezi Impériem a Aliancí se dostal vlastně díky obyčejné obchodní transakci, poskytoval své služby a loď, *Millenium Falcon*. Ta práce tehdy vypadala úplně prostě: dopravit Bena Kenobiho s mladým Lukem a dvěma droidy do systému Alderaan. Jak tehdy mohl Han vědět, že ho přibírají k akci na záchranu princezny z nejobávanější bojové stanice Impéria, Hvězdy smrti?

Princezna Leia Organa…

Čím víc o ní Solo přemýšlel, tím víc poznával, kolik trablů na sebe přivolal, když přijal peníze Bena Kenobiho. Původně chtěl Han jenom shrábnout odměnu a odletět, aby zaplatil nějaké nepříjemné dluhy, které se mu vznášely nad hlavou jako meteor, který se chystá spadnout. Nikdy neměl v úmyslu stát se hrdinou.

A přece ho cosi přimělo, aby se připojil k Lukovi a jeho bláznivým povstaleckým přátelům, když odstartovali k teď už legendárnímu útoku na Hvězdu smrti. Han pořád nechápal, co to tehdy bylo.

Nyní, už dlouho po zničení Hvězdy smrti, zůstával Han stále s Aliancí, asistoval při zakládání stanice na Hothu, patrně nejpustší planetě v galaxii. Ale už to chtělo změnu, říkal si. Co se ho týkalo, Han Solo a povstalci měli nabrat každý svůj kurs.

Rychle procházel podzemním hangárem, kde dokovalo několik bojových lodí, které opravovali muži v šedých kombinézách a pomáhali jim droidi různých typů. Han věnoval největší pozornost nákladní lodi ve tvaru mísy, která spočívala na nově instalovaných přistávacích podpěrách. Byla největší lodí v hangáru, a kovový plášť od chvíle, kdy ji Han se Skywalkerem a Kenobim naslápli poprvé, utržil pár nových škrábanců. Ale *Millenium Falcon* nebyl pověstný díky svému vzhledu, ale rychlosti: tenhle frachťák byl nejrychlejší, co kdy dělal okruh Kessel, a uměl pláchnout i císařským stíhačkám TIE.

Falcon za svůj úspěch vděčil hlavně údržbě, která byla nyní svěřena zarostlým prackám chlupatého dvoumetrového habána, jehož obličej se teď schovával za svářečskou maskou.

Chewbacca, Hanův obrovský wookijský druhý pilot, opravoval u *Millenium Falcon* centrální zvedák, když si všiml, že se k němu Solo blíží. Wookie přerušil práci, nadzdvihl ochranný štít a ukázal srstnatou tvář. Ze zubaté tlamy se ozvalo zamručení, které v celém vesmíru umělo přeložit jenom málo newookianů.

Han Solo k nim patřil. „*Zima* není to správné slovo, Chewie," odpověděl Corellián. „Hned bych si dal líbit nějakou pořádnou honičku po všem tomhle schovávání a mrznutí!" Všiml si chomáčů kouře, stoupajících z čerstvě přivařené kovové sekce. „Jak pokračuješ s těma zvedákama?"

Chewbacca odpověděl typickým wookijským zachrčením. „No dobře," řekl Han, úplně souhlasil s touhou svého přítele odletět do vesmíru, na nějakou jinou planetu – jenom ne na Hoth. „Jdu podat hlášení. Pak ti pomůžu. Hned jak budou zvedáky v pořádku, zvedneme kotvy."

Wookie štěkl, radostně se zajíkla vrátil se k práci, a Han pokračoval dál umělou ledovou jeskyní.

Ve velitelském středisku bylo rušno díky elektronickému zařízení a monitorovacím systémům, které se zvedaly až ke stropu. Centrum stejně jako hangár obsluhoval personál složený z povstalců. Místnost byla plná kontrolorů, vojáků, údržbářů a taky droidů nejrůznějších modelů a velikostí, a ti všichni se pilně snažili proměnit místnost na provozuschopnou základnu, která nahradí tu na Yavinu.

Muž, za kterým Han Solo přišel, měl plné ruce práce u veliké konzole, jeho pozornost se upírala na počítačovou obrazovku, po které se míhaly zářivě barevné řádky. Rieekan v uniformě povstaleckého generála se vztyčil v celé své výšce, aby se podíval na Sola.

„Generále, v té oblasti není žádná známka života," hlásil Han. „Ale rozmístil jsem všechny hlídací majáky, takže se dozvíte, kdyby sem někdo zaskočil na návštěvu."

Generál Rieekan se Solovu vtipu ani neusmál, jako vždycky. Ale obdivoval mladého muže, který se stal neoficiálním členem Aliance povstalců. Rieekan byl Solovými kvalitami tak uchvácen, že často uvažoval o tom, že mu udělí čestný důstojnický patent.

„Velitel Skywalker se už ohlásil?" vyzvídal generál. „Prověřuje meteorit, který spadl kousek od něho," odpověděl Han. „Za chvíli tu bude."

Rieekan rychle pohlédl na čerstvě instalovanou radarovou obrazovku a zkoumal její záblesky. „V tomhle systému je bohatá meteoritická aktivita, bude těžké zachytit blížící se lodě."

„Generále, já…" Han zaváhal. „Myslím, že je čas, abych odletěl."

Han se zahleděl z generála Rieekana na přibližující se postavu. Její chůze byla půvabná i rozhodná, a zdálo se, že ženské rysy

mladé ženy jaksi neladí s bílou bojovou uniformou. Už na dálku Han poznal, že princezna Leia je rozčilená.

„Jste dobrý bojovník," poznamenal generál k Hanovi a dodal: „Věčná škoda, že o vás přijdu."

„Děkuju vám, generále. Ale na moji hlavu je vypsaná odměna. Jestli nevyplatím Jabbu Huta, bude ze mě chodící mrtvola."

„Se znamením smrti se špatně žije –," začal důstojník, když se Han obrátil k princezně Leie. Solo nepatřil k sentimentálním chlapíkům, ale teď si uvědomoval, že je plný citu. „Myslím, že je to tady, Vaše Výsosti." Odmlčel se, nevěděl, jakou odpověď má od princezny čekat.

„Správně," odpověděla Leia chladně. Její hrdost se rychle měnila v čistý vztek.

Han zavrtěl hlavou. Už dávno si řekl, že ženské – u savců, plazů i u dalších biologických tříd, které se ještě objeví – se vymykají chabým silám jeho rozumu. Lepší bude nechat jim jejich tajemství, radil často sám sobě.

Ale Han už chvilku věřil, že existuje aspoň jedna žena v celém vesmíru, kterou *začíná* chápat. A že se předtím mýlil. „No," řekl, „přece nebudete kvůli mně brečet. Na shledanou, princezno."

Zprudka se k ní obrátil zády a odrázoval do tichého koridoru, který se napojoval na velitelské centrum. Mířil do hangáru, kde na něho čekal obrovitý Wookie a pašerácká nákladní loď – oběma těmhle věcem rozuměl. Vůbec se nemínil zastavit.

„Hane!" Leia pospíchala za ním a trošku ztrácela dech. Chladně se zastavil a otočil se k ní.

„Ano, Vaše Výsosti?"

„Myslela jsem, že jste se rozhodl zůstat."

Zdálo se, že v Leině hlasu se projevil opravdový zájem, ale Han si nebyl jist.

„Ten nájemnej zabiják, na kterého jsme narazili na Ord Mantel, změnil můj názor."

„Luke to ví?" zeptala se.

„Dozví se to, až se vrátí," odpověděl Han drsně.

Oči princezny Leiy se zúžily, posuzovala ho pohledem, který dobře znal. Han si na chvilku připadal jako jeden z rampouchů, které viděl na povrchu planety.

„Jenom si mě tak neprohlížejte," řekl stroze. „Každý den mě hledá víc a víc zabijáků. Vyplatím Jabbu dřív, než pošle nějaké další svoje vzdálené příbuzné, třeba vražedné ganky, a kdovíkoho ještě. Musím tu cenovku ze své hlavy sundat, dokud hlavu ještě *mám*."

Jeho slova na Leiu nepochybně zapůsobila a Han viděl, že se o něho zajímá a snad cítí i něco víc.

„Ale my vás ještě potřebujeme," řekla. „My?" zeptal se.

„Ano."

„A co vy?" Han si dal záležet, aby poslední slovo zdůraznil, vlastně ani nevěděl proč. Možná tu bylo něco, co chtěl říct, ale chyběla mu odvaha – ne, opravil se, *hloupost* –, aby dal najevo své city. V téhle chvíli se zdálo, že skoro nemá co ztratit, a byl připravený na všechno, co mu princezna řekne.

„Já," řekla nechápavě. „Nevím, co myslíte."

Han Solo nevěřícně zavrtěl hlavou. „Ne, nejspíš nevíte."

„A co přesně bych *měla* vědět?" Začala mít zase zlostný hlas, možná proto, pomyslel si Han, že konečně začíná chápat.

Usmál se. „Chcete, abych tu zůstal, protože ke mně něco cítíte."

Princezna znovu zaváhala. „Vlastně ano, moc," řekla a odmlčela se, než pokračovala: „… jste nám pomohl. Jste rozený vůdce –"

Ale Han ji nenechal domluvit a skočil jí do řeči. „Ne, Vaše Jasnosti. Tak to není."

Leia se najednou dívala Hanovi přímo do obličeje, očima, které nakonec dokonale porozuměly. Začala se smát. „Něco si namlouváte."

„Opravdu? Myslím, že jste se bála, že odletím i bez…" Hanovy oči se zaměřily na její rty, „… políbení."

Její smích byl teď trochu násilný. „To bych radši políbila Wookieho."

„Stačí říct.“ Přiblížil se k ní, zdálo se, že princezna září i ve studeném světle ledové komnaty. „Věřte mi, mohla byste rozdávat polibky. Pořád jenom dáváte rozkazy, až jste zapomněla být trochu ženou. Kdybyste to chvilku nechala plavat, mohl jsem vám pomoct. Ale teď už je pozdě, srdíčko. Vaše velká příležitost uletěla.“

„Myslím, že to přežiju,“ řekla podrážděně.

„Hodně štěstí.“

„Vás ani nezajímá, jestli –“

Věděl, co chce říct, a nenechal ji domluvit. „Ušetřte mě laskavě!“ přerušil ji. „Už mi o povstalcích nevykládejte. Na nic jiného nemyslíte. Jste studená jako tahle planeta.“

„A vy myslíte, že jste jediný, kdo může dát trochu tepla?“

„Jistě, kdybych měl zájem. Ale myslím, že by to nebyla moc velká legrace.“ S tím Han ustoupil zpátky a znovu se na ni podíval, chladně si ji měřil. „Ještě se uvidíme,“ řekl. „Do té doby možná trochu roztajete.“ Její výraz se znovu změnil. Han už viděl zabijáky s laskavějšíma očima.

„Máte vychování jako bantha,“ zavrčela, „ale nejste taková třída. Šťastnou cestu, střihoune!“ Princezna Leia se rychle od Hana odvrátila a spěchala chodbou pryč.

II.

Teplota na povrchu Hothu poklesla. Císařský výzkumný droid ale bez ohledu na ledové ovzduší dál nerušeně klouzal po sněhem zavátých polích a kopcích, a jeho vytažené senzory pátraly ve všech směrech po známkách života.

Robotovy tepelné senzory zničehonic zareagovaly. Našel v pustině zdroj tepla, a teplo bylo znamením života. Hlava se otáčela kolem osy, citlivé vypoukliny namísto očí zaznamenávaly směr, odkud teplo přicházelo. Výzkumný robot se automaticky přizpůsoboval a rozjel se přes ledová pole maximální rychlostí.

Stroj podobný hmyzu zpomalil až tehdy, když se přiblížil sněhové muldě, vyšší, než byl on sám. Robotovy skenery hodnotily velikost muldy – skoro metr osmdesát na výšku a šest na délku. Ale velikost muldy byla druhořadá. Co bylo skutečně zarážející, pokud průzkumný stroj vůbec může něco zarazit, bylo množství tepla, které zpod muldy vyzařovalo. Stvoření pod sněžným kopcem musí být nepochybně dobře chráněno proti zimě.

Z jedné robotovy paže vyšlehl tenký modrobílý paprsek světla, jehož soustředěný žár se zabořil do bílé muldy, až se zářivě sněhové vločky rozletěly na všechny strany.

Mulda se začala chvět, pak otřásat. To, co se pod ní ukrývalo, bylo laserovým paprskem robota nanejvýš popuzeno. Sníh začal z muldy odletovat ve velkých chuchvalcích, až tu na jednom konci bílou masou prokoukly dvě oči.

Ohromné žluté oči hleděly jako dva ohnivé body na mechanického tvora, který nepřestával vrhat bolestivé paprsky. Oči žhnuly prastarou nenávistí k vetřelci, který přerušil jeho spánek.

Mulda se znovu otřásla s řevem, který skoro zničil sluchové senzory průzkumného robota. Odbzučel o několik metrů zpátky,

aby mezi ním a stvůrou byla větší vzdálenost. Droid se zatím nikdy nesetkal s ledovou stvůrou wampou; jeho počítače radily, že by se měl vypořádat se zvířetem co nejrychleji.

Droid provedl interní adjustaci potřebnou k regulaci síly laserového paprsku. V okamžiku se paprsek maximálně rozzářil. Stroj zaměřil laser na zvíře a zahalil je tak do velkého oblaku ohně a čmoudu. O pár vteřin později ledový vítr rozfoukával nepatrné zbytky wampy.

Kouř zmizel a nezanechal po sobě žádnou hmatatelnou stopu – až na velký otisk ve sněhu –, že tu kdy ledová stvůra byla.

Ale její existence byla pečlivě zaznamenána do paměti průzkumného droida, který už zase pokračoval ve své naprogramované misi.

Řev jiné ledové stvůry wampy konečně probudil pochroumaného mladého povstaleckého velitele. Lukovi se točila hlava a bolela, jako by měla vybuchnout. S bolestivou námahou zaostřil zrak a poznal, že se ocitl v ledové roklině, jejíž rozeklané stěny odrážejí poslední mizející světlo.

Náhle si uvědomil, že visí hlavou dolů, špičky prstů klinkajících paží se vznášely nějakých třicet centimetrů nad podlahou z udusaného sněhu. Necítil kotníky. Zkroutil krk a uviděl, že nohy má zamrzlé v ledovém závěsu ve stropě a že led mu z nohou vyrábí stalaktity. Cítil masku z vlastní zmrzlé krve na obličeji, do kterého ho ledová stvůra wampa zákeřně udeřila.

Luke znovu zaslechl zvířecí řev, teď byl hlasitější, jak se ozýval v hluboké a úzké ledové trhlině. Ryk příšery byl ohlušující. Luke uvažoval, co ho zabije dřív, jestli zima nebo tesáky a drápy obyvatele rokliny.

Musím se osvobodit, pomyslel si, dostat se nějak z toho ledu. Síla se mu ještě úplně nevrátila, ale s určitým úsilím dokázal vytáhnout se nahoru a dosáhl na pouta. Byl však pořád příliš slabý, takže nemohl led rozbít a spadl zpátky do visu, bílá podlaha se mu znovu vznášela nad hlavou.

„Uvolni se," řekl si. „Uvolni se."

Ledové stěny praskaly pod stále silnějšími nápory řevu příšery, která se blížila. Její tlapy chrupaly na zmrzlé podlaze a kroky se hrozivě blížily. Nebude trvat dlouho a chlupatá bílá příšera se tu objeví a prochladlý mladý bojovník se nejspíš zahřeje v jejím tmavém břiše.

Lukovy oči těkaly po roklině, až konečně zahlédly hromádku výstroje, kterou si vzal s sebou na výpravu a teď ležela bez užitku, bez ladu a skladu na zemi. Výstroj byla téměř jeden celý, nepřekonatelný metr mimo dosah. A byl tam také přístroj, na který se soustředila jeho pozornost – masívní rukojeť s párem malých spínačů a ochranným kovovým diskem nahoře. Předmět patřil jeho otci, bývalému rytíři řádu Jedi, kterého zradil a zavraždil mladý Darth Vader. Teď ale patřil Lukovi, dal mu ho Ben Kenobi, aby ho užíval se ctí a proti tyranii Impéria.

Luke se zoufale pokusil obrátit bolavé tělo, aby dosáhl na pohozený světelný meč. Ale mrazivý chlad, který ho ovládl, ho zpomalil a oslabil. Luke se začal smiřovat s osudem, když uslyšel, že se ryčící wampa přiblížila. Poslední naděje zmizela. Ucítil, že je tady.

Jenže to nebyl bílý obr, kdo ovládl roklinu.

Spíš jako by tam vstoupil uklidňující duch, který Luka občas navštěvoval ve chvílích úzkosti či nebezpečí. Poprvé se mu to stalo hned poté, kdy starý Ben, tehdy znovu v roli rytíře řádu Jedi, Obi-Wan Kenobi, zmizel v záhybech svého tmavého pláště, když ho zasáhl světelný meč Darth Vadera. Duch promlouval někdy jako známý hlas, skoro neslyšný šepot, který se ozýval Lukovi přímo v mozku.

„Luke.“ Ten strašidelný šepot už byl zase tady. „Mysli si, že máš světelný meč v ruce.“

Ta slova zaduněla Lukovi v beztak už bolavé hlavě. Pak najednou pocítil příliv síly, pocit sebedůvěry, který ho nutil bojovat dál, i když situace vypadala beznadějně. Upřel oči na světelný meč. Natáhl ruce, až to bolelo, chlad v údech už vykonal své. Zavřel křečovitě oči, aby se soustředil. Ale zbraň byla pořád mimo dosah. Věděl, že obyčejná námaha nepomůže, aby na meč dosáhl.

„Uvolni se,“ říkal si Luke, „uvolni se…“

Lukova mysl zavířila, když zaslechl slova nehmotného strážce. „Nechej probudit sílu, Luke.“

Síla!

Luke zahlédl, jak se z šera vynořuje obrácená gorilí podoba ledové stvůry wampy a zdvihá paže zakončené obrovskými blýskavými drápy. Viděl ten opičí obličej poprvé a zachvěl se, když zahlédl beraní rohy a třesoucí se spodní čelist s vyčnívajícími tesáky.

Ale bojovník tu stvůru vykázal ze svých myšlenek. Přestal se natahovat po zbrani, tělo se uvolnilo a zůstalo viset bezvládně, aby se mozek mohl podvolit učiteli. A už pocítil, jak jím proudí energetické pole, které vyvíjí každá živá bytost, které udržuje pohromadě celý vesmír.

Jak učil Kenobi, síla byla v Lukovi proto, aby jí použil, když to bude nutné.

Ledová stvůra wampa rozpřáhla černé tlapy s drápy a pomalu se sunula k visícímu mladíkovi. Náhle světelný meč jako kouzlem skočil Lukovi přímo do ruky. Okamžitě na rukojeti zmáčkl barevný spínač a uvolnit tak paprsek podobný čepeli, který rychle zničil ledová pouta.

Když Luke se zbraní v ruce dopadl na zem, obrovitá postava, která se nad ním tyčila, opatrně couvla. Bestie nevěřícně mrkala žlutýma očima na bzučící světelný meč, ten pohled jí nešel na rozum.

I když se mu těžko hýbalo, vyskočil Luke na nohy a zamával světelným mečem proti sněhobílé hoře svalů a chlupů, a donutil ji ustoupit o krok, pak o další krok. Pak Luke zbraň sklonil a světelnou čepelí proťal příšeře kůži. Ledová stvůra zaječela tak, že její příšerný řev otřásl roklinou. Obrátila se a překotně šmajdala pryč ze strže, až její bílé tělo v dálce splynulo s krajinou.

Nebe už bylo o poznání temnější a s blížící se tmou se zvedl chladnější vítr. Síla byla stále s Lukem, ale ani tajemná moc ho teď nedokázala zahřát. Každý krok byl obtížnější než předchozí, když se škrábal z rokliny ven. Nakonec se mu zrak zakalil stejně jako denní světlo, Luke klesl na sněhový okraj jámy a upadl do bezvědomí ještě dřív, než se svalil na zem.

V podpovrchovém hangáru Chewie připravoval *Millenium Falcon* k odletu. Zvedl hlavu od práce a uviděl poněkud zvláštní pár postav, které se zrovna vynořily zpoza nej-bližšího rohu a zapojily se do běžné práce v hangáru.

Ani jedna z postav nebyla lidská, i když jedna z nich měla humanoidní tvar a vypadala jako muž v zlatém rytířském brnění. Pohyby té bytosti byly přesné, skoro příliš přesné na to, aby patřily člověku, když tak ztuhle chřestila chodbou. Její průvodce nepotřeboval k pohybu žádné lidské nohy, protože jeho krátké, soudkovité tělo docela dobře klouzalo na miniaturních kolečkách.

Menší z obou droidů rozčileně pípal a pohvizdoval.

„*Není* to moje chyba, ty porouchaná konzervo," prohlásil vysoký, antropomorfní droid a máchl kovovou rukou. „Neprosil jsem tě, abys zapínal termální topení. Jenom jsem poznamenal, že v její komnatě mrzne. Ale ono tam *má* mrznout. Jak to všechno jenom vysušíme? … Ach! Už jsme tu."

See Threepio, zlatý droid s lidskou postavou, se zastavil, aby zaostřil optické senzory na dokující *Millenium Falcon*.

Druhý robot, Artoo Detoo, zatáhl kolečka a přední nohu a jeho sporé kovové tělo spočinulo na zemi. Senzory malého droida načítaly známé postavy Hana Sola a jeho wookijského kamaráda, kteří pokračovali ve výměně centrálních zvedáků nákladní lodi.

„Pane Solo," zavolal Threepio, který byl z dvojice jediný vybaven napodobeninou lidského hlasu. „Mohl bych s vámi prosím mluvit?"

Han neměl právě náladu nechat se vyrušovat, zvlášť tímhle distingovaným droidem. „Co je?"

„Paní Leia se pokouší dovolat se vás komunikátorem," informoval ho Threepio. „Určitě nefunguje."

Ale Han věděl, že funguje. „Vypnul jsem ho," odsekl a nepřestával pracovat. „Co chce její královská svatost?" Threepiovy sluchové senzory identifikovaly v Hanově hlasu přezíravost, ale nepochopily ji. Robot udělal lidské gesto, když dodal: „Hledá pana Luka a měla za to, že je zde s vámi. Vypadá to, že nikdo neví – "

„Luke se ještě nevrátil?" Han ihned zostražitěl. Viděl, že nebe venku před ledovou jeskyní znatelně potemnělo od chvíle, kdy s

Chewbaccou začali s opravou *Millenium Falcon*. Věděl, jak strašně se na povrchu ochladí, až se setmí, a jak vražedný umí být vítr.

Bleskově seskočil z výtahu *Falconu*, ani se po Wookiem neohlédl. „Zabal to, Chewie. Palubní důstojník!“ zakřičel Han, pak si posunul komlink před ústa a zeptal se: „Bezpečnostní kontrolo, už se hlásil velitel Skywalker?“ Odpověď byla negativní a Han se zamračil.

Palubní seržant s pobočníkem spěchali k Solovi.

„Už se vrátil velitel Skywalker?“ zeptal se Han napjatě. „Neviděl jsem ho,“ odpověděl seržant. „Možná přišel jižním vchodem.“

„Ověřte to!“ vyštěkl Solo, i když oficiálně rozkazovat nemohl. „A mrskněte sebou.“

Když se palubní seržant s pobočníkem obrátili a spěchali chodbou pryč, Artoo vyrazil účastné hvízdnutí, které zakončil tázavě.

„Já nevím, Artoo,“ odpověděl Threepio, ztuhle otočil horní část trupu a hlavu směrem k Hanovi. „Pane, směl bych se zeptat, co se děje?“

Han v návalu vzteku vyjel na robota: „Vyřiď vzácné princezně, že Luke je mrtvý, jestli se tu co nejdřív neukáže.“

Artoo po Solově temné předpovědi začal hystericky pískat a jeho vylekaný zlatý přítel vykřikl: „Ach, ne!“

V hlavním tunelu bylo rušno, když tudy Han Solo spěchal. Viděl dva povstalecké vojáky, kteří se ze všech sil snažili zadržet tauntaunu, jež se jim chtěla vytrhnout.

Z opačné strany spěchal palubní důstojník, očima těkal po komnatě, až zahlédl Hana. „Pane,“ vyhrkl překotně, „velitel Skywalker jižním vchodem neprošel. Možná se zapomněl ohlásit.“

„To těžko,“ odsekl Han. „Jsou spídry připravené.“

„Ještě ne,“ odpověděl palubní důstojník. „Ukázalo se, že se dají adaptovat na zimu dost obtížně. Možná do rána – “

Han ho přerušil. Nemělo smysl ztrácet čas se stroji, které můžou selhat. „Pojedeme ven na tauntaunách. Beru si sektor čtyři.“

„Teplota klesá příliš rychle.“

„O tom nepochybujte,“ zavrčel Han, „a Luke je tam venku.“

Druhý důstojník se nabídl: „Pojedu sektor dvanáct. Zkontrolujte sadu obrazovek alfa.“

Ale Han věděl, že není čas kontrolovat pozorovací kamery, když Luke pravděpodobně umírá kdesi v pustých pláních na povrchu. Prodral se hloučkem povstaleckých vojáků, vzal otěže jedné z vycvičených tauntaun a skočil jí na hřbet.

„Noční bouře začnou dřív, než se dostanete k prvním hlídacím majákům,“ varoval jej palubní důstojník.

„Takže na shledanou v pekle,“ houkl Han, trhl opratěmi svého oře a manévroval zvíře ven z jeskyně.

Sníh hustě padal, když Han Solo hnal tauntaunu divočinou. Noc se blížila a vítr ostře skučel, pronikal přes tlustou vrstvu oblečení. Han věděl, že jako rampouch bude Lukovi k ničemu, pokud mladého bojovníka brzo nenajde.

Tauntauna už pociťovala následky poklesu teploty. Ani polštáře izolujícího tuku a hustá přilehlá srst ji nemohly ochránit před živly, až padne noc. Zvíře už supělo, dýchalo stále namáhavěji.

Han se modlil, aby sněžná ještěrka nepadla, aspoň dokud nenajde Luka.

Ještě prudčeji pohnal svého oře, aby ho donutil k běhu ledovými pláněmi.

Po sněhu se ale pohybovala ještě jedna postava, její kovové tělo se vznášelo nad zmrzlou půdou.

Průzkumný droid Impéria se krátce zarazil a poškubával senzory.

Pak, spokojený s tím, co zjistil, se opatrně snesl na zem. Z kovového obalu se oddělilo několik sond jako pavoučí nohy, spadlo z nich přitom trochu sněhu.

Kolem robota začalo cosi nabývat tvar, byla to pulsující záře, která postupně pokrývala stroj jakýmsi průhledným poklopem. Rychle silové pole upevnil a odpudil sníh, který mu bičoval trup.

Po chvíli záře zmizela a padající sníh brzy vytvořil neporušený bílý poklop, který dokonale schoval droida i jeho ochranné silové pole.

Tauntauna běžela nejvyšší rychlostí, určitě až moc rychle, když vezmeme v úvahu, jakou vzdálenost už překonala a jak nesnesitelně ledový byl vzduch. Už nesupěla, ale začala žalostně kňučet, a nohy měla čím dál nejistější. Hanovi bylo tauntauny líto, ale v té chvíli byl život zvířete podružný ve srovnání s životem přítele Luka.

Han viděl stále hůř skrz houstnoucí sněhovou vánici. Zoufale hledal něco rušivého v nekonečných pláních, nějaký vzdálený bod, o kterém by se dalo říct, že je to Luke. Ale nebylo vidět nic, až na šeřící se pláně plné ledu a sněhu.

Ale cosi se ozvalo.

Han přitáhl otěže, aby se tauntauna okamžitě zastavila. Solo si nebyl jistý, ale zdálo se mu, že ve vyjícím větru, který na něho dorážel, něco zaslechl. Upřeně se zadíval směrem, odkud zvuk přicházel.

Pak pobídl tauntaunu, aby se rozběhla přes sněhovou pláň.

Z Luka bude nejspíš mrtvola, potrava pro saprofágy, až začne svítat. Ale byl ještě naživu, i když jen tak tak, a snažil se vydržet, třebaže na něho noční bouře zuřivě útočily. Luke se bolestivě snažil zvednout ze sněhu, ale mrazivý poryv ho vždycky okamžitě srazil na zem. Když spadl, uvědomil si ironii celé situace – venkovský kluk z Tatooinu dokázal porazit Hvězdu smrti, a teď zahyne osamělý v cizí zmrzlé pustině.

Vynaložil zbytek sil, aby se posunul ještě o půl metru, než se konečně zhroutil, a propadl se do prohlubujících se závějí. „Nemůžu …," řekl, i když ho nikdo nemohl slyšet.

Ale kdosi, i když nikoho neviděl, ho slyšel.

„Musíš." Ta slova rozechvěla Lukův mozek. „Luke, podívej se na mě!"

Luke nemohl takový příkaz neuposlechnout; síla té měkce vyslovené věty byla příliš veliká.

S obrovským úsilím zvedl hlavu a uviděl nejspíš halucinaci. Před ním, oblečený jenom do ošumělých šatů, které nosil v horké poušti na Tatooinu, stál Ben Kenobi.

Luke na něho chtěl zavolat, ale ztratil řeč.

Zjevení promluvilo se stejnou autoritou, jakou Ben vždycky vůči mladíkovi užíval. „Musíš přežít, Luku.“

Mladý velitel našel sílu, aby mohl znovu pohnout rty. „Je mi zima…, hrozná zima…“

„Musíš letět do systému Dagobah,“ přikazovala mu nehmotná postava Bena Kenobiho. „Budeš se učit od Yody, mistra řádu Jedi, který učil i mě.“

Luke poslouchal, pak natáhl ruku, aby se postavy dotkl. „Bene…, Bene…,“ úpěl.

Postava nijak nereagovala na Lukovy pokusy dotknout se jí. „Luke,“ promluvila znovu, „jsi naše jediná naděje.“

Naše jediná naděje.

Luke byl zmatený. Ještě než sebral sílu, aby požádal o vysvětlení, postava se začala rozplývat. A když mu z očí zmizely všechny stopy po zjevení, Luke začínal mít dojem, že vidí tauntaunu s jezdcem na hřbetě. Sněžná ještěrka se blížila nejistými skoky. Jezdec byl ještě příliš daleko, skrz vánici se nedal rozeznat.

V zoufalství mladý povstalecký velitel zavolal: „Bene?!“ a pak znovu upadl do bezvědomí.

Sněžná ještěrka sotva stála na zadních nohou, když ji Han Solo zarazil a seskočil.

Han se s hrůzou díval na zasněžené, skoro zmrzlé tělo, které mu jako mrtvé leželo u nohou.

„No tak, kamaráde,“ třásl s nehybným Lukem a v té chvíli zapomněl, že sám je skoro zmrzlý, „ještě není po tobě. Tak řekni něco.“

Han neviděl žádnou známku života a všiml si, že v Lukově obličeji, skoro zavátém sněhem, jsou hluboké rány. Otřel mladíkovi tvář a dával pozor, aby se nedotkl zasychajících poranění. „Tohle mi nedělej, Luku. Na tohle máš spoustu času.“

Konečně slabá odezva. Hluboké zaúpění, ve větru sotva slyšitelné, bylo dost silné, aby zalilo teplem Hanovo třesoucí se tělo. S úlevou se zašklebil. „Mně bylo jasné, že mě tu nenecháš samotného! Musíme se odsud dostat.“

Han věděl, že Lukova záchrana – i jeho vlastní – závisí na rychlosti tauntauny. Popošel ke zvířeti, bezvládného bojovníka nesl na rukou. Ale než stačil přehodit bezmocné tělo přes hřbet zvířete, sněžná ještěrka v agónii zakňučela a zhroutila se do sněhu v šedivou hromadu chlupů. Han přítele položil a přiskočil k padlému zvířeti. Tauntauna ještě naposled vydala zvuk, žádný řev nebo ryk, ale jenom ubohé zachroptění. Pak zvíře ztichlo.

Solo chytil tauntaunu za bok, znecitlivělými prsty hledal aspoň nějakou známku života. „Ta je mrtvější než Tritonův měsíc," řekl, protože věděl, že Luke neslyší ani slovo. „Moc času nemáme."

Opřel bezvládného Luka o břicho mrtvé tauntauny a pustil se do práce. Jestlipak to není svatokrádež, napadlo ho, použít oblíbenou zbraň rytíře Jedi takovým způsobem, ale v téhle chvíli byl Lukův světelný meč nejúčinnějším a nejvhodnějším nástrojem, kterým se dala prořezat tlustá kůže tauntauny.

Nejdřív mu zbraň připadala v ruce nemotorná, ale po chvilce obratně rozřezával mrtvolu od chlupaté hlavy až po šupinaté zadní nohy. Han sebou trhl, když se z kouřící rány vyvalil odporný puch. Vzpomněl si jenom na málo věcí, které páchnou stejně jako vnitřnosti sněžné ještěrky. Bez rozmýšlení vyhodil kluzké vnitřnosti do sněhu.

Když bylo zvíře úplně vyvržené, strčil Han svého přítele do teplé, srstí pokryté kůže. „Já vím, že to moc nevoní, Luku, ale aspoň tam nezmrzneš. Jsem přesvědčený, že tauntauna by nezaváhala, kdyby tu byla jiná možnost."

Z vykuchaného, dutého těla sněžné ještěrky se vyřinul další mrak zápachu. „Fuj!" Han se skoro pozvracel. „To je skoro stejně dobré, jako mrznout venku, kamaráde."

Na to, co musel udělat, nezbývalo mnoho času. Hanovy zmrzlé ruce zašátraly v zásobním vaku, připoutaném tauntauně na hřbet, a hrabaly tam tak dlouho, až nahmátly složený stan.

Než ho rozbalil, řekl do komlinku: „Echo základna, slyšíte mě?"

Žádná odpověď.

„Ten komlink je k ničemu!"

Nebe zlověstně ztemnělo a vítr divoce skučel, že se skoro nedalo dýchat. Han namáhavě otevřel kontejner a ztěžka začal dávat dohromady jedinou součást povstalecké výstroje, která je oba mohla zachránit – aspoň o chvíli déle.

„Jestli ten stan nepostavím dost rychle,“ bručel si, „Jabba nebude žádné zabijáky potřebovat.“

III.

Artoo Detoo stál před vchodem do tajného ledového hangáru povstalců, zasypaný vrstvou sněhu, který se usadil na jeho soudkovitém těle. Jeho vnitřní časový mechanismus věděl, že už tu čekal dost dlouho, a optické senzory mu pověděly, že nebe je černé.

Ale jednotku R2 zajímaly jenom vestavěné průzkumné senzory, které stále vysílaly přes ledová pole signály. Dlouhé a soustředěné senzorické vyhledávání nezvěstného Luka Skywalkera a Hana Sola zatím nepřineslo žádný výsledek.

Podsaditý droid začal nervózně pípat, když se k němu blížil Threepio, pachtící se ztěžka sněhem.

„Artoo," zlatě zbarvený robot sklonil horní polovinu trupu v kloubech boků, „víc už nemůžeš dělat. Musíš jít dovnitř." Threepio se znovu narovnal do plné výšky a napodobil lidské zachvění, když noční vítr profičel kolem jeho nablýskané schránky. „Artoo, mrznou mi klouby. Pospíšil by sis…, prosím?" Ale než domluvil, Threepio už spěchal ke vchodu do hangáru.

Hothské nebe s nocí úplně zčernalo a princezna Leia Organa stála ve vchodu do povstalecké základny a ustaraně přemýšlela. Třásla se v nočním větru a snažila se proniknout hothskou temnotu. Vedle ní čekal hluboce znepokojený major Derlin, ale její mysl se toulala kdesi po ledových pláních.

Poblíž seděl obrovský Wookie: hřívatou hlavu rychle zvedl z chlupatých rukou, když se droidi Threepio a Artoo vrátili do hangáru.

Threepio byl úplně lidsky rozrušený. „Artoo nezachytil žádný signál," oznamoval usouženě, „ale má pocit, že jeho rozsah je pravděpodobně příliš omezený, než abychom se vzdali naděje." V hlasu Threepio bychom ale vystopovali jen velmi málo důvěry.

Leia na vysokého droida kývla, že rozumí, ale nic neřekla. Její myšlenky zaměstnávali dva nezvěstní hrdinové. Nejvíc ji znepokojovalo, že se její mysl soustředí na jednoho z nich: tmavovlasého Corelliána, jehož řeči se nedaly vždycky brát doslova.

Princezna se stále dívala ven, major Derlin se proto otočil, aby přijal hlášení důstojníka: „Všechny hlídky jsou už uvnitř, až na Sola a Skywalkera, pane."

Major pohlédl na princeznu Leiu. „Vaše Výsosti," řekl hlasem ztěžklým lítostí, „dnes v noc se už nedá nic dělat. Teplota rychle klesá. Štítové dveře musí být zavřeny. Je mi to líto." Derlin chvíli čekal, pak se obrátil k důstojníkovi. „Zavřete dveře."

Povstalecký důstojník se obrátil, aby splnil Derlinův příkaz, a v té chvíli se zdálo, že v ledové komnatě se ještě víc ochladilo, protože smutný Wookie zavyl žalem.

„Spídry budou ráno připravené," řekl major Leie. „Průzkum s nimi bude snadnější."

Leia se zeptala, aniž čekala uklidňující odpověď: „Je nějaká šance, že do rána přežijí?"

„Velice malá," odpověděl major Derlin zachmuřeně a čestně. „Ale šance to je."

V odpověď na majorova slova Artoo začal pracovat s miniaturními počítači uvnitř svého zavalitého kovového těla, a trvalo mu jenom chvilku, než dokončil řadu matematických operací, které završil sérií vítězných pípnutí.

„Madam," překládal Threepio, „Artoo říká, že šance na přežití je sedm set dvacet pět ku jedné." Pak se droid sklonil k menšímu robotovi a zabručel: „Vlastně myslím, že to ani nepotřebujeme vědět."

Na Threepiův výklad nikdo nereagoval. Několik dalších chvil tu vládlo tíživé ticho, které rušily jenom ozvěny nárazů kovu o kov: mohutná vrata povstalecké základny se na noc zavírala. Bylo to, jako by nějaké bezcitné božstvo oficiálně odlučovalo shromážděnou skupinu od dvou mužů tam venku v mrazu a s kovovým rachotem oznamovalo jejich smrt.

Chewbacca znovu bolestně zavyl.

A do Leiných myšlenek se vkradla tichá modlitba, často odříkávaná na někdejším světě zvaném Alderaan.

Slunce, které šplhalo nad severní obzor Hothu, bylo poměrně slabé, ale paprsků mělo dost, aby trochu zahřálo ledový povrch planety. Světlo se plížilo přes oblé sněhové kopce a snažilo se dosáhnout do tmavších koutů ledových proláklin, až konečně spočinulo na určitě nejpravidelnější bílé muldě, která na tomhle světě byla.

Ta sněhem pokrytá hromádka byla tak dokonalá, že ji jistě stvořila jiná síla než příroda. Když se nebe rozsvěcovalo stále víc, mulda začala bzučet. Kdo by teď hromádku pozoroval, překvapilo by ho, jak sněhový kopeček začal soptit, sníh vyletoval k nebi v jediném obrovském výtrysku bílých vloček. Bzučící stroj začal stahovat vysouvací senzorové paže a jeho nevzhledný trup se pomalu vztyčil ze zamrzlého bílého příbytku.

Průzkumný robot se ve větru na okamžik zastavil a pak pokračoval v cestě přes zasněžené pláně.

Ještě cosi vtrhlo do ranního povětří ledového světa – poměrně malé, tuponosé plavidlo, s temnými průzory kokpitu a laserovými děly po každé straně. Sněžný spídr povstalců byl těžce ozbrojen a uzpůsoben pro boj nízko nad povrchem planety. Ale dnes ráno bylo malé plavidlo na obhlídce, uhánělo nad rozlehlou bílou krajinou a kopírovalo obrysy sněhových závějí.

I když sněžný spídr byl určen pro dvoučlennou posádku, byl Zev jediným cestujícím. Obhlížel opuštěné pláně dole a modlil se, aby našel to, co hledal, dřív, než ho stihne sněžná slepota.

Najednou zaslechl pípavý signál.

„Základna Echo," zakřičel jásavě do komlinku, „něco mám! Nic moc, ale může to být známka života. Sektor čtyři šest jedna čtyři na osm osm dva. Letím blíž."

Zev překotně zamanipuloval ovladači lodě, trochu zpomalil a nad sněhovou návějí vybral zatáčku. Byl rád, že ho zrychlení zatlačilo do sedadla, a zamířil se spídrem ve směru slabého signálu.

Když se pod povstaleckým pilotem rozletěla nekonečná hothská krajina, přepnul si knoflík na novou frekvenci. „Echo tři, tady Gauner dva. Slyšíte mě? Veliteli Skywalkere, tady je Gauner dva.“

Jedinou odpovědí ve sluchátkách komlinku bylo praskání statické elektřiny.

Ale pak zaslechl hlas, velmi vzdálený hlas, který se prodíral praskáním. „To je od vás chlapci pěkný, že jste se tu zastavili. Doufám, že jsme vás nezburcovali moc brzo.“

Zev byl rád, že Han Solo neztrácí nic ze svého charakteristického cynismu. Přepnul vysílačku zpátky na skrytou povstaleckou základnu. „Základna Echo, tady Gauner dva,“ hlásila zvýšil hlas. „Našel jsem je. Opakuji …“

Zatímco mluvil, zaměřil se přesně na signál, který poblikával na obrazovce monitoru v kokpitu. Pak ještě zpomalila šel níž k povrchu planety, aby lépe viděl malé předměty, které vystupovaly ze zvlněných plání.

Ten předmět, nouzový stan, seděl na vršku závěje. Na návětrné straně stanu byl navátý veliký sněhový polštář. A o horní část závěje se opatrně opírala provizorní rádiová anténa.

Ale nejmilejší pohled z toho všeho byl na známou lidskou postavu, která stála před stanem a zuřivě mávala rukama na sněžný spídr.

Když Zev šel se spídrem na přistání, zaplavila ho úleva, že aspoň jeden z bojovníků, které měl najít, je ještě naživu.

Jenom okno z tlustého skla oddělovalo potlučené, skoro zmrzlé tělo Luka Skywalkera od čtveřice napjatých přátel.

Han Solo, který si liboval v relativním teple povstalecké nemocnice, stál vedle Leii, wookijského druhého pilota, Artoo Detoo a See Threepio. Han si oddechl. Věděl, že přes ponurou atmosféru, která kolem vládla, je mladý velitel nakonec mimo nebezpečí a v těch nejlepších mechanických rukou.

Luke, oblečený jenom v krátkých bílých kalhotách, visel ve vertikální poloze v průhledném válci, nos a ústa mu překrývala dýchací maska kombinovaná s mikrofonem. Lékařský droid, Too Onebee, pečoval o mladíka se zručností nejlepších lidských lékařů.

Pomáhal mu zdravotnický asistující droid, FX-7, který vypadal jenom jako kovem zakrytá souprava válečků, drátů a přídavných zařízení. Lékařský droid elegantně zapojil spínač a celé tělo jeho lidského pacienta se začalo zalévat želatinovitou červenou tekutinou. Tyhle baktérie, jak Han věděl, dovedou zázraky, dokonce i s pacienty v tak bídném stavu, jako byl Luke.

Když bublající sliz zaplavil tělo, začal Luke blouznit a házet sebou. „Dávej pozor," sténal, „sněžné stvůry. Nebezpečné … Yoda…, jdi za Yodou…, jediná naděje."

Han neměl ani ponětí, o čem to jeho přítel blábolí. Chewbacca, taky celý zmatený z mladíkova třeštění, se vyjádřil tázavým wookijským štěknutím.

„Mně to taky nedává smysl, Chewie," odpověděl Han. Threepio s nadějí pronesl: „Já jen doufám. že se k nám vrátil bez vážnějších poruch, jestli mi rozumíte. Bylo by nanejvýš nepříjemné, kdyby se ukázalo, že pan Luke utrpěl krátké spojení."

„Toho kluka něco potrefilo," řekl Han věcně, „a nebyl to jenom mráz."

„Pořád mluví o těch stvůrách," řekla Leia a podívala se na zachmuřeného Sola. „Zdvojnásobili jsme bezpečnostní opatření, Hane," začala a nejistě se snažila mu poděkovat: „Nevím, jak –"

„Zapomeňte na to," odbyl ji. V téhle chvíli se zajímal jenom o přítele v červené baktériové tekutině.

Lukovo tělo sebou trhalo v jasně zbarvené substanci, léčivé účinky baktérií se začínaly projevovat. Chvíli to vypadalo, jako by se Luke snažil klást odpor hojivému proudu průhledného bahna. Nakonec přestal mumlat a uvolnil se, poddal se síle baktérií.

Too Onebee se odvrátil od člověka, který byl svěřen do jeho péče. Přetočil hlavu ve tvaru lebky, aby se oknem podíval na Sola a ostatní. „Velitel Skywalker je v šoku, ale na baktérie reaguje dobře," oznámil robot a jeho rozkazovačný, autoritativní hlas byl přes sklo slyšet jako z dálky. „Nyní je mimo nebezpečí."

Slova lékařského droida v mžiku zahnala napětí, které prožívala skupinka na druhé straně okna. Leia si úlevně vydechla a Chewbacca pochvalně zabručel nad dovedností Too Onebee.

Luke nemohl nijak odhadnout, jak dlouho byl v deliriu. Ale teď už měl rozum i smysly jasné. Seděl na posteli v nemocničním středisku povstalců. To je úleva, myslet si, dýchat znovu opravdový vzduch, ať je studený, jak chce.

Lékařský droid mu sundával ochrannou roušku z hojícího se obličeje. Odkryl mu oči a Luke začal vnímat tvář kohosi, kdo stál u postele. Postupně zaostřil na usmívající se princeznu Leiu. Půvabně přistoupila blíž a jemně mu odhrnula vlasy z očí.

„Baktérie udělaly kus práce," řekla, když si prohlédla jeho hojící se zranění. „Jizvy za pár dní zmizí. Ještě vás to bolí?" Na druhé straně pokoje se rozletěly dveře. Artoo zapípal radostný pozdrav a sunul se k Lukovi, Threepio hlučně chrastil k Lukově posteli. „Pane Luku, jsem rád, že zase fungujete."

„Díky, Threepio."

Artoo vydal sérii Šťastných pípnutí a hvízdnutí. „Artoo také vyjadřuje, že se mu ulevilo," překládal Threepio snaživě.

Luke byl jistě vděčný za zájem robotů. Ale než mohl některému droidovi odpovědět, došlo k dalšímu vyrušení.

„Ahoj, ty kluku," zdravil ho Han Solo bouřlivě, když s Chewbaccou vtrhli do nemocničního střediska.

Wookie zamručel přátelský pozdrav.

„Zdá se mi, že už jsi v takové formě, že by ses mohl chytit s quandarkem," obhlížel ho Han.

Přesně tak se Luke cítil, byl příteli vděčný. „To díky tobě."

„Takže to už je druhý dloužek, chlapče." Han se na princeznu zeširoka, ďábelsky zakřenil. „No, Vaše Výsosti," řekl lišácky, „vypadá to, že jste to narafičila tak, abyste mě tu udržela o něco déle."

„Já s tím nemám nic společného," vzkypěla Leia, rozčilená Hanovou samolibostí. „Generál Rieekan myslí, že je nebezpečné, aby kterákoli loď opustila systém, dokud nebudou běžet generátory."

„To zní věrohodně. Ale *já* si myslím, že prostě nesnesete, abych vám sešel s očí."

„Nevím, kam na ty nápady chodíte, vy chytráku," odsekla. Chewbacca, pobavený slovní potyčkou mezi dvěma nejsilnějšími

lidskými osobnostmi, s jakými se kdy setkal, se ryčně wookijsky zachechtal.

„Jenom se směj, chlupáči," řekl Han dobrácky. „A to jsi nás ještě neviděl o samotě v jižním průchodu."

Až do té chvíle Luke sotva poslouchal živou výměnu pozorností. Han a princezna se v minulosti hádali dost často. Ale zmínka o jižním průchodu v něm vzbudila zvědavost, tázavě se podíval na Leiu.

„Řekla, co ke mně doopravdy cítí," pokračoval Han a vychutnával ruměnec, který se objevil princezně ve tvářích. „No tak, Vaše Výsosti, už jste na to zapomněla."

„Cože, vy chudáku, nafoukanče, zabedněnče, oškubaný honáku…," vyrážela ze sebe rozčileně.

„Kdo je oškubaný?" šklebil se. „To vám povím, srdíčko, nejspíš jsem trefit hřebík přímo na hlavičku, když takhle vyvádíte. Že to tak vypadá, Luku?"

„Jo," řekl Luke a nevěřícně zíral na princeznu, „vypadá to… tak nějak."

Leia pohlédla na Luka a v zruměnělém obličeji se jí zračila podivná směsice citů. Cosi zranitelného, skoro dětského, se jí na chvilku objevilo v očích. A pak si znovu nasadila neproniknutelnou masku.

„Ach, vypadá to tak, že?" řekla. „No, myslím, že příliš nerozumíte ženám, vidle?"

Luke mlčky souhlasil. A souhlasil ještě víc, když se v příští chvíli nad ním Leia sklonila a políbila ho plně na rty. Pak se obrátila na podpatku, odkráčela z místnosti a práskla za sebou dveřmi. Všichni – lidé, Wookie a droidi – pohlédli beze slova jeden na druhého.

V dálce se podzemními chodbami rozječel poplašný signál.

Generál Rieekan a hlavní kontrolor se radili ve velitelském centru povstalců, když tam vtrhli Han Solo a Chewbacca. Princezna Leia a Threepio, kteří poslouchali generála a důstojníka, se na příchozí nevrle otočili.

Místností zněl varovný signál, který vycházel z konzole umístěné za Rieekanem a kterou monitorovali kontrolní důstojníci.

„Generále," zavolal kontrolor senzorů.

Generál Rieekan, zachmuřený a napjatý, pozoroval obrazovky. Najednou viděl rozsvěcující se signál, který tam před chvílí nebyl. „Princezno," řekl, „myslím, že máme návštěvu."

Leia, Han, Chewbacca a Threepio se shlukli kolem generála a pozorovali pípající monitory.

„Zachytili jsme něco mimo základnu v zóně dvanáct. Pohybuje se to směrem na východ," řekl Rieekan.

„Ať je to, co chce, je to kovové," poznamenal kontrolor senzorů.

Leiny oči se rozšířily překvapením. „Pak to nemůže být žádná z těch potvor, co napadla Luka?"

„Mohli by to být naši?" zeptal se Han. „Spídr?" Kontrolor senzorů zavrtěl hlavou. „Ne, nevysílá žádný signál." Pak se cosi ozvalo od druhého monitoru. „Počkejte, je to hodně slabé …"

Threepio došel ke konzoli tak rychle, jak mu to dovolovaly tuhé klouby. Jeho sluchové senzory se naladily na podivné signály. „Musím říci, pane, že plynule ovládám šedesát miliónů druhů komunikace, ale tohle je cosi nového. Musí to být kódované, nebo – "

V té chvíli se z komlinku ozval hlas povstaleckého vojáka: „Tady stanice Echo tři osm. Neidentifikovaný objekt na dosah. Je právě nad hřebenem. Vizuální kontakt bychom měli mít za –" Bez varování se jeho hlas naplnil hrůzou. „Co to –? Ach ne!" Následoval praskot statické elektřiny a pak se vysílačka nadobro odmlčela.

Han se zamračil. „Ať je to co je to," řekl, „přítel to není. Mrkneme se na něho. Jdeme, Chewie."

Ještě než Han a Chewbacca vyšli z místnosti, generál Rieekan poslal Gaunery deset a jedenáct na stanici tři osm.

Mamutí císařský hvězdný destruktor zaujímal ve flotile Impéria smrtonosně význačnou pozici. Hladká protáhlá loď byla obrovská a ještě zlověstnější než pět klínovitých destruktorů, které ji střežily. Těchto šest křižníků dohromady bylo nejhrozivějšími a nejničivějšími válečnými loděmi v galaxii, které byly schopné

proměnit v kosmický prach cokoliv, co se dostalo příliš blízko k jejich zbraním.

Po boku hvězdných destruktorů letělo množství menších bojových lodí a nad celou tou obrovskou vesmírnou armádou se míhaly neblaze proslulé stíhačky TIE.

V srdci každého člena posádky této smrtonosné císařské eskadry vládla maximální sebedůvěra, a zvlášť se to týkalo osádky monstrózního ústředního hvězdného destruktoru. Ale cosi v jejich duších plápolalo. Strach – strach z pouhého zvuku známých těžkých kroků, které se občas rozléhaly obrovskou lodí. Členové posádky se jich obávali a zachvěli se pokaždé, když slyšeli, jak se blíží, a s nimi ještě obávanější, ale uctívaný vůdce.

Na hlavní řídicí palubu vstoupil Darth Vader, Temný pán ze Sithu, převyšující všechny kolem, v černém plášti a krycí černé přilbici, a muži kolem zmlkli. Chvíli, která se zdála nekonečnou, se neozývaly žádné zvuky kromě kontrolek na řídicích deskách a hlasitého dýchání, které vycházelo z kovové dýchací masky ebenové postavy.

Darth Vader pozoroval nekonečné vějíře hvězd, zatímco kapitán Piett spěchal přes široký lodní můstek se zprávou pro zavalitého, zle vypadajícího admirála Ozzela, který měl stanoviště na můstku. „Myslím, že jsme něco našli, admirále," oznámil nervózně a díval se z Ozzela na Temného pána.

„Ano, kapitáne?" Admirál byl nanejvýš sebevědomý muž, který se v přítomnosti nadřízeného v plášti cítil uvolněně. „Zpráva, kterou máme, je jenom útržek od průzkumného droida v systému Hothu. Je to ale nejlepší sonda, jakou jsme –"

„Tisíce průzkumných droidů prozkoumávaly galaxii," skočil mu Ozzel zlostně do řeči. „Chci důkaz, ne sondy. Nemám v úmyslu honit se z jednoho konce –"

Náhle se k nim oběma přiblížila postava v černém a přerušila je: „Našli jste něco?" zeptal se, hlas měl trochu zkreslený dýchací maskou.

Kapitán Piett uctivě hleděl na svého pána, který se nad ním tyčil jako černý, všemohoucí bůh. „Ano, pane," řekl Piett pomalu a

opatrně volil slova. „Byla provedena vizuální kontrola. V systému by neměla být žádná humanoidní forma života…“

Ale Vader už kapitána neposlouchal. Obličej v masce se obrátil k obrazu, který zářil na jednom z monitorů – obrázek nevelké letky povstaleckých sněžných spídrů uhánějících nad bílými poli.

„Takhle je to,“ vybuchl Darth Vader bez dalších diskusí. „Můj pane,“ protestoval admirál Ozzel, „existuje mnoho nezmapovaných osídlení. Mohli by to být pašeráci – “

„Jsou to oni!“ trval na svém bývalý rytíř řádu Jedi a sevřel ruku v černé rukavici v pěst. „A Skywalker je s nimi. Povolejte hlídkové lodě, admirále, a pošlete je do systému Hothu.“ Vader se podíval po důstojníkovi v zelené uniformě a čepici. „Generále Veersi,“ oslovil ho Temný pán, „připravte svoje muže.“

Jakmile Darth Vader domluvil, muži vyrazili splnit jeho strašlivý plán.

Průzkumný císařský droid vysunul ze své broučí hlavy velkou anténu a vyslal pronikavý, vysokofrekvenční signál. Robotovy skenery zareagovaly na formy života schované za velkou sněhovou dunou a zaznamenaly hnědou Wookieho hlavu a hluboké hrdelní zavrčení. Blastery, vestavěné do průzkumného robota, se zaměřily na chlupatého obra. Ale než robot stačil vystřelit, zezadu zazářil červený paprsek z ručního blasteru a škrábl průzkumného císařského robota do tmavého trupu.

Když sebou Han Solo smýkl za velkou sněhovou návěj; všiml si, že Chewbacca je už schovaný, a pak Han zpozoroval, že se robot vysoko ve vzduchu obrací, aby se na něho podíval. Zatím lest vycházela a teď byl cílem *on*. Han se sotva pohnul z dostřelu, když letící stroj vypálil, až se sníh na okraji duny rozprskl. Han vystřelil znovu a zasáhl ho naplno. Pak se ze smrtonosného stroje ozvalo vysoké zabzučení a ve chvilce se průzkumný císařský droid rozletěl na miliardu hořících kousků.

„…je mi líto, ale moc z něho nezbylo,“ řekl Han do komlinku na závěr hlášení, které podával podzemní základně.

Princezna Leia a generál Rieekan stále obsluhovali konzoli. u které zůstávali s Hanem ve spojení. „Co je to?“ zeptala se Leia.

„Nějaký droid,“ odpověděl. „Nezasáhl jsem ho tak tvrdě. Určitě měl sebezničující zařízení.“

Leia se odmlčela, když tuto nevítanou informaci zvažovala. „Droid z Impéria,“ řekla a maličko se zachvěla.

„Jestli to byl on,“ upozornil ji Han, „Impérium určitě ví, kde jsme.“

Generál Rieekan pomalu zavrtěl hlavou. „Radši bychom měli začít s evakuací planety.“

IV.

V černém prostoru systému Hothu se objevilo šest zlověstných těles; vynořila se jako obrovití démoni zkázy, připraveni císařskými zbraněmi rozpoutat peklo. V největším ze šesti císařských hvězdných destruktorů seděl Darth Vader o samotě v malé kulovité kabině. Osamělý paprsek světla se odrážel od jeho černé přilby, když trůnil bez pohybu ve své vyvýšené meditační komnatě.

Když se přiblížil generál Veers, koule se pomalu otevřela a horní polovina se zvedla jako zubatá mechanická čelist. Veersovi přeběhl mráz po zádech pří pohledu na temnou postavu usazenou v pouzdru podobném tlamě, postavu sotva jevící známky života, i když z ní sálala mocná aura čirého zla.

Zmatený vlastní odvahou Veers udělal krok vpřed. Měl doručit zprávu, ale byl připravený radši čekat celé hodiny, když to bude nutné, než aby rušil Vadera v přemýšlení.

Ale Vader okamžitě promluvil: „Tak co je, Veersi?“

„Lorde,“ odpověděl generála opatrně vybíral slova, „letka dosáhla nadsvětelné rychlosti. KM-sken detekoval energetické pole, které chrání oblast šesté planety systému Hothu. Pole je dost silné, aby zadrželo jakékoli bombardování.“

Vader se postavil, vztyčil se do své plné dvoumetrové výšky, a plášť zavířil na podlaze. „Takže ta povstalecká chátra se na nás přichystala.“ Zuřivě sevřel pěsti v černých rukavicích. „Admirál Ozzel se vynořil ze světelné rychlosti příliš blízko u systému.“

„Měl pocit, že bude moudřejší překvapit – “

„Je stejně hloupý jako tlustý,“ uťal řeč Vader a sípavě oddechoval. „Normální bombardování je přes jejich energetické pole nemožné. Připravte vojsko na pozemní útok.“

S vojáckou precizností se generál Veers otočil a odpochodoval z meditační síně, kde zanechal rozzuřeného Dart Vadera.

Když Vader osaměl, aktivoval velkou obrazovku, která ukazovala jasně osvětlený rozlehlý můstek jeho hvězdného destruktoru.

Admirál Ozzel na Vaderův rozkaz postoupil vpřed, až jeho obličej skoro zaplnil monitor Temného pána. V Ozzelově hlasu se ozvala úzkost, když oznamoval: „Lorde Vadere, letka se pohybovala světelnou rychlostí – “

Ale Vaderova odpověď patřila důstojníkovi, který stál napůl skrytý za Ozzelem: „Kapitáne Piette.“

Kapitán Piett věděl, že lépe je neváhat, a okamžitě postoupil vpřed, zatímco admirál potácivě couvl a rukou si automaticky sáhl na hrdlo.

„Ano, můj pane,“ odpověděl Piett uctivě.

Ozzel se začal dusit, jako by mu krk sevřely neviditelné paráty.

„Připravte útočné vojsko k přistání mimo hranice energetického pole,“ přikázal Vader. „Pak rozmístěte flotilu tak, aby z planety nemohlo nic uniknout. Teď velíte vy, admirále Piette.“

Pietta tahle novinka potěšila i znepokojila. Když se obrátil, aby vydal rozkazy, uviděl muže, na jehož místě by se jednoho dne mohl ocitnout. Ozzelův obličej byl příšerně znetvořený úsilím vybojovat poslední doušek vzduchu; pak se mrtvý zhroutil na podlahu.

Impérium proniklo do systému Hoth.

Když se ledovými tunely rozhoukaly poplašné signály, povstalecká vojska spěchala na pohotovostní stanoviště. Pozemní posádky a droidi všech velikostí a typů běžely splnit své určené povinnosti, aby se účinně bránily blížící se císařské hrozbě.

Ozbrojené sněžné spídry tankovaly palivo, zatímco čekaly v útočné formaci, než vyletí hlavním vchodem ven z podzemí. Mezitím princezna Leia v hangáru mluvila ke skupince povstaleckých stíhacích pilotů: „Velké transportní lodě odletí hned, jakmile budou naložené. Eskortu budou tvořit dvě stíhačky na jednu loď. Energe-

tický štít může být otevřený jenom na zlomek sekundy, takže se musíte držet velice blízko transportérů.“

Hobbie, povstalecký veterán mnoha bitev, se na princeznu znepokojeně podíval: „Dvě stíhačky proti destruktoru?“

„Iontová děla několikrát vystřelí, takže by měla zničit jakoukoli loď ve vaší letové dráze,“ vysvětlila Leia. „Až prorazíte, budete pokračovat na určené místo srazu. Hodně štěstí.“ Hobbie a ostatní piloti, trochu uklidněni, běželi ke kokpitům svých stíhaček.

Han mezitím jako šílený svařoval zvedák na *Millenium Falcon*. Rychle to dokončil, seskočil na podlahu hangáru a zapojil komlink. „Všechno v pořádku, Chewie,“ řekl vlasaté postavě usazené u řízení *Falconu*, „zkus to.“

Zrovna v té chvíli kolem procházela Leia, jenom po něm vrhla vzteklý pohled. Han se na ni samolibě podíval, zatímco zvedáky frachťáku se začaly odlepovat od země, ale pravý zvedák se nepravidelně rozklepal, pak se napůl utrhl a nakonec s nepříjemným rachotem spadl na podlahu.

Odvrátil se od Leiy, zahlédl jenom, jak poťouchle zvedla obočí.

„Zastav, Chewie,“ zavrčel Han do malé vysílačky.

Avenger, jeden z císařských klínovitých hvězdných destruktorů, se vznášel jako mechanický anděl smrti v moři hvězd nad systémem Hothu. Když se obrovitá loď začala přibližovat k ledovému světu, byla planeta jasně viditelná okny, která se táhla více než sto metrů přes obrovitý můstek válečné lodi.

Kapitán Needa, velitel posádky *Avengeru*, pozoroval planetu z hlavní střílny, když k němu přišel kontrolor: „Pane, do našeho sektoru letí povstalecká loď.“

„Dobře,“ odpověděl Needa se zábleskem v očích. „První úlovek dnešního dne.“

„Prvním jejich cílem budou energetické generátory,“ řekl generál Rieekan princezně.

„Ke štítu zóna tři se blíží první transport," řekl jeden z povstaleckých kontrolorů a sledoval na obrazovce záblesky něčeho, co mohl být jenom císařský hvězdný destruktor.

„Připravte se k otevření štítu," přikázala obsluha radaru."

„Připravte se, iontová kontrolo," řekl další kontrolor. Obrovská kovová koule na ledovém povrchu Hothu zarotovala do určené pozice a zamířila mohutnou střeleckou věž vzhůru.

„Pal!" rozkázal generál Rieekan.

V tu chvíli se do chladného nebe opřely červené paprsky ničivé energie. Paprsky skoro okamžitě předběhly první z uhánějících povstaleckých nákladních plavidel a mířily přímo na hvězdný destruktor.

Dvojitý rudý šíp zasáhl obrovskou loď a roztříštil řídicí věž. Exploze vyvolané zásahem začaly otřásat létající pevností a nezvladatelně jí otáčely. Hvězdný destruktor padal do hlubin vesmíru, zatímco povstalecký transport a jeho dvě stíhačky vylétly do bezpečí.

Luke Skywalker, který se připravoval ke startu, si navlékal důkladnou výstroj a pozoroval piloty, střelce a jednotky R2, které spěchaly dokončit své úkoly. Vyrazil k řadě sněžných spídrů, které na něho čekaly. Cestou se mladý velitel zastavil u zádě *Millenium Falcon*, kde Han Solo s Chewbaccou zuřivě pracovali na pravém zvedáku.

„Chewie," zavolal Luke, „dávej na sebe pozor. A na toho chlapa dohlédni, jo?"

Wookie štěkl na rozloučenou, zeširoka Luka objal, a pak se vrátil k práci na zvedáku.

Dva přátelé, Luke a Han, stáli a dívali se na sebe, možná naposledy.

„Doufám, že se s Jabbou udobříš," řekl Luke nakonec. „Pořádně jim zatop, chlapče," odpovědi Correlián lehce. Mladý velitel odcházel pryč a hlavou se mu honily vzpomínky na dobrodružství, která s Hanem prožil. Zastavil se a ohlédl se po *Falconu* a uviděl, že přítel se za ním pořád dívá. Když tak na sebe krátce hle-

děli, zvedl Chewbacca hlavu a poznal, že přejí jeden druhému to nejlepší, ať je osudy zanesou kamkoliv.

Hlas z reproduktorů jim vtrhl do myšlenek. „První transport je v bezpečí," oznamovaly reproduktory dobrou zprávu. Všichni, kdo byli shromážděni v hangáru, vybuchli veselím.

Luke se obrátila spěchal ke sněžnému spídru. Když k lodi došel, už u ní stál Dack, mladý střelec se svěžím obličejem, a čekal na něho.

„Jak se cítíte, pane?" zeptal se Dack nadšeně." „Jako znovuzrozený, Dacku. A co ty?"

Dack zazářil. „Zrovna teď mám pocit, že bych si to mohl rozdat sám s celým Impériem."

„Jo," řekl Luke potichu, „já vím, jak to myslíš." I když byl mezi nimi věkový rozdíl jenom několika let, v té chvíli se Luke cítil o staletí starší.

Z reproduktorů se ozval hlas princezny Leiy: „Piloti spídrů, pozor… Při signálu k ústupu se shromážděte na Jižním svahu. Vaše stíhačky se připravují ke startu. Až bude evakuace dokončena, bude vysílán kód jedna pět."

Threepio a Artoo stáli uprostřed pobíhajího personálu, když se piloti připravovali k odletu. Zlatý droid se mírně naklonil, když natáčel senzory k malému robotovi R2. Stíny, které pohrávaly na Threepiově tváři, vytvářely iluzi, že se mu obličejový plát mrzutě protáhl. „Proč to tak dopadá," zeptal se, „když se zdá, že se všechno uklidnilo, najednou se všechno změní?" Sklonil se a jemně poklepal na trup druhého droida. „Dávej dobrý pozor na pana Luka. A na sebe taky dávej dobrý pozor."

Artoo hvízdl a zatroubil na shledanou, pak se otočil a ujížděl ledovým koridorem pryč. Threepio ztuhle mával a pozoroval, jak jeho podsaditý a věrný přítel mizí z dohledu.

Pozorovateli se mohlo zdát, že Threepiovi se zamžily oči, ale nebylo to přece poprvé, kdy si ošetřil optické senzory trochou oleje.

Robot s lidskou postavou se nakonec otočil vydal se opačným směrem.

V.

Na Hothu nikdo nic nezaslechl. Nejdřív to bylo příliš daleko, aby to přehlušilo kvílivý vítr. Navíc povstalečtí vojáci, bojující s chladem, když se připravovali na bitvu, měli příliš mnoho práce, než aby nějak zvlášť napínali sluch.

Ve sněhových zákopech povstalečtí důstojníci křičeli rozkazy, aby je bylo nad vichřicí slyšet. Vojáci pospíchali, aby rozkazy splnili, hnali se sněhem se zbraněmi podobnými bazukám na ramenou a pokládali jejich smrtonosné hlavně podél ledových okrajů zákopů.

Povstalecké energetické generátory poblíž střeleckých věží začaly popraskávat, bzučet a prskat ohlušujícími výbuchy elektrické energie – bylo jí dost na zásobování rozlehlého podzemního komplexu. Ale nad tím vším ruchem a hlukem byl slyšet podivný zvuk, zlověstné dunění, které se blížilo a začínalo otřásat zmrzlou půdou. Když už bylo tak blízko, že upoutalo pozornost důstojníka, snažil se zahlédnout skrz bouři zdroj těžkého, rytmického dunění. Ostatní muži také zvedli hlavy od práce, a potom uviděli něco, co vypadalo jako řada pohyblivých teček. Přes blizard se zdálo, že body postupují pomalým, ale pravidelným krokem, který cestou na povstaleckou základnu víří mračna sněhu.

Důstojník zvedl elektrotriedr a zaostřil na přibližující se objekty. Bylo jich nejméně tucet, rozhodně postupovaly sněhem, a vypadaly jako stvůry z neprobádané minulosti. Byly to však stroje, každý z nich našlapoval jako obrovitý kopytník na čtyřech kloubnatých nohou.

Kráčející kolosy!

Důstojník šokovaně identifikoval císařské terénní obrněné transportéry. Každý stroj byl hrozivě ozbrojen děly, která se tyčila

po stranách jako rohy nějakého prehistorického zvířete. Kolosy se pohybovaly jako mechanizovaní tlustokožci a z otáčivých pušek a děl chrlily smrtonosný oheň.

Důstojník hmátl po komlinku: „Hlavní Gauner… Přicházejí! Bod nula tři."

„Stanice Echo pět sedm, jsme na cestě."

Sotva to Luke Skywalker dopověděl, výbuch rozrazil sníh a led kolem důstojníka a jeho hrůzou zkamenělých mužů. Kolosy je už měly na dostřel. Vojáci věděli, že jejich úkolem je odvrátit pozornost, zatímco transportní lodě budou startovat, ale žádný z povstaleckých vojáků nebyl připravený umřít pod tlapami nebo zbraněmi těchto příšerných strojů.

Z pušek kolosů vyšlehly třpytivé vlny oranžového a žlutého ohně. Povstalečtí vojáci nervózně zaměřili své zbraně na kolosy, a každý z nich cítil, jak jim tělem pronikají ledové, neviditelné prsty.

Z dvanácti spídrů se čtyři dostaly do čela, letěly na plný výkon a blížily se k nepříteli. Jeden terénní obrněný transportér vystřelil a těsně minul krajní letoun. Výstřel z děla proměnil druhý spídr v ohnivou kouli, která ozářila nebe.

Luke viděl z průzoru svého kokpitu, jak vybuchla první oběť z jeho letky. Zuřivě začal na kolosy střílet z palubních děl, což mu jenom vyneslo krupobití ohně císařských sil, takže se spídr otřásal pod uzavírací protiletadlovou palbou.

Když Luke znovu získal vládu nad lodí, připojil se k němu další sněžný spídr, Gauner tři. Poletovali jako komáři kolem neochvějně dupajících kolosů, zatímco ostatní spídry dál pálily na císařské útočné stroje. Gauner hlavní a Gauner tři se míhaly podél hlavního chodce, pak se rozdělily a oba obloukem odletěly napravo.

Luke viděl boje na obzoru, když manévroval spídrem mezi nohama kolosu, a pak se zpod obrovského stroje zase vznesl. Znovu letěl se spídrem horizontálně a mladý velitel kontaktoval doprovodnou loď: „Gauner hlavní Gaunerovi tři."

„Slyším, Gaunere hlavní," potvrdil příjem Wedge, pilot Gaunera tři.

„Wedgi," zavolal Luke do komlinku, „rozděl svoji letku do dvojic." Lukův sněžný spídr se sklonil na bok a řízl zatáčku, zatímco Wedgova loď se s dalším povstaleckým plavidlem vydala opačným směrem.

Kolosy, neustále pálící ze všech děl, dál pochodovaly sněhem. V jednom z útočných strojů dva císařští piloti zahlédli povstalecká děla, zřetelně se odrážející od bílého pole. Piloti začali chodce řídit k dělům, když tu si všimli osamělého sněžného spídru, který se bezhlavě řítil přímo do jejich hlavního zorného pole, s děly na plný výkon. Před neprůstřelným oknem zablýskla mohutná exploze, která se rozptýlila, až když spídr prohučel dýmem a zmizel nad nimi.

Když Luke stoupal vzhůru a pryč od kolosu, ohlédl se. Takové pancéřování je pro blastery silné, pomyslel si. Musí být nějaký jiný způsob, jak na tyhle příšery zaútočit; nějak jinak než palbou. Luke si vzpomněl na některé jednoduché taktiky, které kdysi na farmě používal proti divokým zvířatům. Pak, když otáčel sněžný spídr k dalšímu útoku proti kolosům, se rozhodl.

„Skupina Gauner," zavolal do komlinku, „použijte harpuny a vlečné kabely. Mířte na nohy. Jedině tak je můžeme zastavit. Hobbie, jsi tu ještě?"

Uklidňující hlas okamžitě odpověděl: „Ano, pane."

„Tak teď se drž blízko."

Když srovnal loď, byl Luke pevně odhodlaný klouzat v těsné formaci s Hobbiem. Oba se stočili a propadli se níž k povrchu Hothu.

S Backem, Lukovým střelcem, to při náhlém pohybu plavidla pořádně hodilo. Snažil se udržet v ruce harpunové dělo a křikl: „Hej! Luku, už mě svrbí ruce!"

Lukova loď se otřásala výbuchy, zmítala se v uzavírací protiletadlové palbě. Průzorem viděl další kráčející kolos, který vypadal, že na něm ani plná palebná síla povstaleckého útoku nezanechala následky. Tenhle neochvějně pochodující stroj se stal Lukovým terčem, a Luke se snášel sestupným obloukem. Kolos teď pálil přímo na něho, vytvořil stěnu z laserových výbojů a flaky.

„Jenom vydrž, Backu," zaječel Luke přes výbuchy, „a připrav se na odpálení vlečného kabelu!"

Další velký výbuch otřásl Lukovým sněžným spídrem. Luke měl co dělat, aby si udržel kontrolu nad lodí, která se začala potácet. Luke se začal hrozně potit, i když byl mráz, a zoufale se pokoušel ovládnout poskakující loď.

„Vydrž, Backu. Už tam skoro jsme. Jsi v přádku?“

Back neodpověděl. Lukovi se podařilo obrátit a uviděl, že Hobbieho spídr udržuje vedle něho kurs tak, jak kličkovali mezi explozemi okolo. Otočil hlavu a uviděl Backa, kterému po čele tekla krev, zhrouceného nad řízením.

„Backu!“ Na zemi střelecké věže u povstaleckých energetických generátorů pálily na kráčející císařské stroje, ale bez zjevného výsledku. Císařské zbraně bombardovaly celou oblast, mohutná mračna sněhu se zvedala k nebesům, exploze oslepovaly lidské terče nepřetržitým náporem. Důstojník, který první uviděl ty neuvěřitelné stroje a bojoval po boku svých mužů, byl také mezi prvními, koho zkosily trhavé paprsky kolosu. Vojáci mu běželi na pomoc, ale nemohli ho zachránit; ztratil příliš mnoho krve, která se na sněhu rozpíjela do šarlatové skvrny.

Z talířových děl u energetických generátorů se ozvala další povstalecká palba. Bez ohledu na mohutné výbuchy pochodovaly kolosy dál. Další spídr hrdinsky pronikl mezi dva kolosy, ale zachytila ho palba jednoho ze stojů a proměnil se v kouli šlehajících plamenů.

Výbuchy na povrchu otřásaly stěnami ledového hangáru a hluboké trhliny se neustále rozšiřovaly.

Han Solo a Chewbacca pokračovali se svařováním jako diví. Při práci začalo být zřejmé, že nebude dlouho trvat a díky rozšiřujícím se spárám na ně spadne ledový strop.

„Při první příležitosti,“ řekl Han, „uděláme té kraksně generálku.“ Ale věděl, že nejdříve by musel dostal *Millenium Falcon* z tohoto bílého pekla.

Už když s Wookiem pracovali na lodi, začali podzemní základnou dunět obrovské kusy ledu, uvolněné explozemi. Princezna Leia se snažila vyhýbat padajícím ledovým balvanům a rychle utíkala do velitelského centra.

„Nejsem si jist, jestli můžeme chránit dva transportéry najednou," řekl jí generál Rieekan, když vstoupila do místnosti. „Je to riskantní," odpověděla, „ale naše zdržovací akce už selhávají." Leia si uvědomila, že startování transportérů zabírá příliš mnoho času a že by se celá procedura měla urychlit. Rieekan vydal komlinkem rozkaz: „Odpalovací patrola, urychlete start…"

Když generál vydával příkaz, Leia se podívala na pobočníka a řekla: „Začněte stahovat zbývající pozemní posádku." Ale věděla, že jejich útěk zcela závisí na úspěchu povstalců v pokračující bitvě nahoře.

Uvnitř studeného a stísněného kokpitu hlavního císařského kolosu přecházel mezi piloty generál Veers. „Jaká je vzdálenost k energetickým generátorům?"

Aniž vzhlédl od řídicího panelu, jeden z pilotů odpověděl: „Šest čtyři jedna."

Generála Veerse to uspokojilo, sáhl po elektroteleskopu a zahleděl se do hledáčku, který zaměřil na energetické generátory a povstalecké vojáky, kteří je bránili. Najednou se kolos začal silně otřásat pod soustřednou palbou povstaleckých děl. Veerse to odhodilo dozadu a piloti se škrábali zpátky k ovládacím panelům, ale dokázali udržet stroj na nohou.

Sněžný spídr Gauner tři právě zaútočil na hlavní kolos. Jeho pilot, Wedge, zahulákal vítězný povstalecký pokřik, když viděl, jakou škodu jeho děla způsobila.

Wedge minuly další sněžné spídry, uháněly opačným směrem. Zaměřil svoje plavidlo k další kráčející smrtonosné mašině. Když se k příšeře přiblížil, Wedge křikl na svého střelce: „Aktivuj harpunu!"

Střelec stiskl odpalovací spínače, zatímco pilot odvážně vmanévroval mezi nohy stroje. V té chvíli ze zadní části spídru vysvištěla harpuna a za ní se odvíjel dlouhý kabel.

„Kabel venku!" zařval střelec. „Tak do toho!"

Wedge viděl, jak se harpuna zasekla do jedné kovové nohy, a kabel byl pořád spojený s jeho sněžným spídrem. Mrkl na kontrol-

ky, pak se spídrem zamířil obloukem přes císařský stroj. Wedge prudce obrátil, vedl loď kolem jedné zadní nohy a omotával kabel kolem ní jako kovové laso.

Zatím, pomyslel si Wedge, Lukův plán vychází. Teď už jenom musel se spídrem obletět kolos dozadu. Wedge při manévru zahlédl Gaunera hlavního.

„Pustit kabel!“ křikl znovu střelec, když Wedge prolétal kolem kabelem omotaného kolosu, těsně kolem kovového trupu. Wedgův střelec stiskl další knoflík a lano ze spídru uvolnil.

Spídr odsvištěl a Wedge se chechtal, když se podíval dolů na výsledky akce. Kráčející kolos se úporně snažil pokračovat v cestě, ale kabel mu dokonale spoutal nohy. Nakonec se naklonil na stranu a s třeskotem se zřítil k zemi, až se při tom nárazu zdvihl vír sněhu a ledu.

„Gauner hlavní … Jeden je dole, Luku,“ oznámil Wedge pilotovi vedlejšího spídru.

„Vidím, Wedgi,“ odpověděl velitel Skywalker. „Dobrá práce.“

Povstalečtí vojáci v zákopech vítězně zajásali, když viděli, jak se útočný stroj hroutí. Jeden důstojník vyskočil ze sněžného okopu a mávl na svoje muže. Vylezli ze zákopů, s rykem zaútočili na padlý kolos a dostali se ke kovovému trupu dřív, než se mohl jediný císařský voják osvobodit.

Povstalci chtěli právě do kolosu vlézt, když to najednou uvnitř vybuchlo, rozeklané kusy potrhaného kovu se rozletěly všemi směry a nárazová vlna odhodila překvapené vojáky do sněhu.

Luke a Zev při přeletu viděli zničení kolosu, kličkovali vlevo a vpravo, aby se vyhnuli flakům, které kolem nich pálily. Když konečně srovnali let, jejich lodí otřásly rány z kanónů kolosů.

„Připravte se, Gaunere dva,“ řekl Luke a podíval se na sněžný spídr, který letěl paralelně s ním. „Zasekni harpunu. Budu tě krýt.“

Ale ozval se další výbuch, který tentokrát poškodil přední sekci Zevovy lodi. Pilot sotva viděl přes valící se mračno kouře, které mu zamlžovalo přední sklo. Snažil se udržet loď v horizontálním směru, ale další výbuchy lodí strašně házely.

Měl už tak zatemněný výhled, že uviděl masívní obrys dalšího císařského kolosu, až když byl přímo v palebné linii. Pilot Gaunera

dvě najednou pocítil bolest: pak jeho tuponosé plavidlo, chrlící kouř a řítící se přímo na kolos, náhle vybuchlo v ohnisku dělové palby. Ze Zeva i jeho lodi zbylo jenom málo, co dopadlo na zem.

Luke explozi viděla ze ztráty dalšího přítele mu bylo zle. Ale nemohl si dovolit žádnou lítost, zvlášť teď, když na jeho chladnokrevném velení závisí tolik životů.

Zoufale se rozhlédl, pak promluvil do komlinku: „Wedgi… Wedgi… Gaunere tři. Zasekni harpunu a následuj mě."

Když mluvil, narazil do Luka hrozný výboj, který mu spídr rozpáral. Bojoval s řízením v marném úsilí udržet plavidlo pod kontrolou. Projela jím ledová hrůza, když si všiml hustých kotoučů černého dýmu, který se valil ze zádi. Uvědomil si, že poškozený spídr nijak ve vzduchu neudrží. A aby to bylo ještě horší, přímo před ním se vynořil kráčející kolos.

Luke zápasil s řízením a loď padla přímo k zemi, zanechávajíc za sebou kouřovou a ohňovou stopu. V té chvíli už byl žár v kokpitu skoro nesnesitelný. Plameny začaly šlehat i uvnitř spídru a nepříjemně se k Lukovi přibližovaly. Nakonec navedl loď dolů na klouzavé přistání a dopadl do sněhu jenom několik metrů od císařského kolosu.

Po nárazu se Luke překotně snažil vylézt z kokpitu a zděšeně se zahleděl na vynořující se obrys blížícího se kolosu. Luke sebral všechny síly, rychle se vmáčkl pod zkroucený kov řídící desky a vzepřel se proti příklopu kokpitu. Nějak se mu podařilo příklop otevřít a vysoukat se z lodi. S každým krokem blížícího se obra se spídr zachvěl. Luke si neuvědomil, jak jsou tyhle čtyřnohé příšery obrovité, dokud se na jednu zblízka, bez ochrany lodi, nepodíval.

Pak si vzpomněl na Backa a obrátil se, aby se pokusil vytáhnout mrtvé tělo z vraku. Ale Luke toho musel nechat. Tělo bylo příliš pevně zaklíněno v kokpitu, a kolos už byl skoro nad ním. Bez ohledu na plameny Luke hmátl do spídru a popadl harpunové dělo.

Hleděl na blížící se mechanickou obludu a najednou dostal nápad. Sáhl zpátky do kokpitu a tápal po zemní mině, schované uvnitř lodi. S velkou námahou roztáhl prsty a pevně minu uchopil.

Luke sebou hodil pryč od letounu zrovna ve chvíli, kdy stroj zvedl masivní nohu a přitlačil ji na sněžný spídr, až z něho byla placka.

Luke se choulil pod kolosem a pohyboval se zároveň s ním tak, aby se mu nepřipletl pod nohy. Když zvedl hlavu, aby si prohlédl široké břicho příšery, cítil, jak mu do obličeje fičí studený vítr.

Když běžel pod strojem, Luke zamířil harpunu a vystřelil. Z děla vylétl silný magnet připojený k dlouhému tenkému kabelu a pevně se přichytil stroji na břicho.

Luke v běhu trhl kabelem, aby vyzkoušel, jestli ho udrží. Pak si buben kabelu připojil k opasku a nechal se mechanismem zvednout ze země. Teď Luke visel příšeře z břicha a viděl zbývající kolosy a dva povstalecké spídry, které pokračovaly v boji a prolétaly mezi výbuchy.

Vylezl až k trupu stroje, kde zahlédl malý poklop. Rychle ho prořízl laserovým mečem, otevřel ho, hodil dovnitř minu a spustil se po kabelu dolů. Když Luke sjel na konec, dopadl tvrdě do sněhu a ztratil vědomí; jeho netečné tělo málem smetla zadní noha kolosu.

Sotva se kolos vzdálil, roztrhala mu tlumená exploze vnitřnosti. Mechanické zvíře najednou prasklo ve švech a zařízení a kousky trupu se rozletěly všemi směry. Císařský útočný stroj se sesypal na kouřící, nehybnou hromadu, která spočinula na zbytcích čtyř chůdovitých nohou.

VI.

Velitelské centrum povstalců, jehož stěny a strop se stále otřásaly a praskaly pod duněním bitvy na povrchu, se pokoušelo uprostřed vší zkázy pracovat. Potrubí, roztrhané výbuchy, chrlilo gejzíry vařící páry. Bílá podlaha byla posetá kousky rozbitých přístrojů a úlomky ledu, které se válely všude. Až na vzdálený rachot laserových děl bylo velitelské centrum zlověstně tiché.

Byl tam stále personál, který měl službu, včetně princezny Leiy, která sledovala několik stále fungujících monitorů. Chtěla si být jistá, že i poslední transportér proklouzl kolem císařské armády a blíží se na místo setkání ve vesmíru.

Han Solo utíkal do velitelského centra a cestou uskakoval před velkými kvádry ledu, které na něho padaly ze stropu. Jeden zvlášť velký kus provázela lavina ledu, která se sesypala poblíž vchodu do místnosti. Han neohroženě spěchal k řídicí desce, kde stála Leia a vedle ní See Threepio.

„Slyšel jsem, že zasáhli velitelské centrum.“ Han vypadal znepokojeně. „Jste v pořádku?“

Princezna přikývla. Byla překvapená, že ho vidí tam, kde hrozilo největší nebezpečí.

„Pojďte,“ naléhal, než mohla něco říct. „Musíme se dostat do své lodi.“

Leia vypadala vyčerpaně. Stála u monitorů celé hodiny a podílela se na rozdělování povstalců na jednotlivé posty. Han ji vzal za ruku a vedl ji z místnosti pryč, za nimi klapal protokolární droid.

Když odcházeli, vydala Leia kontrolorovi poslední příkaz: „Vydejte evakuační kódový signál… a jděte do transportéru.“ Potom, když Leia, Han a Threepio spěšně vyšli z velitelského centra, se ozval z reproduktorů hlas, který se rozléhal po opuštěných ledo-

vých koridorech: „Odpoutáváme se, odpoutáváme se! Začíná ústup!“

„Pojďte,“ naléhal Han a mračil se. „Jestli se tam nedostanete včas, vaše loď nebude moci odstartovat.“

Stěny se otřásaly ještě mohutněji než před chvílí. Ledové balvany dál padaly, když se ti tři hnali k transportním lodím. Skoro se dostali k hangáru, kde čekal Lein transportér, připravený k odletu. Ale když zahnuli za roh, zjistili, že vstup do hangáru je úplně zavalený ledem a sněhem.

Han věděl, že musí najít jinou cestu k Leině záchranné lodi – a to rychle. Vedl je zpátky koridorem, opatrně se vyhýbal ledu a cestou zakřičel do komlinku: „Transportér C jedna sedm! Jsme na cestě. Vydržte!“

Byli u hangáru tak blízko, že slyšeli, jak se Leino plavidlo připravuje ke startu z ledové základny povstalců. Kdyby je dokázal v bezpečí odvést ještě několik metrů, byla by princezna zachráněna.

Místnost se najednou otřásla děsivým rachotem, který zaburácel celou podzemní základnou. V té chvíli před ně spadl celý strop a vytvořil tak pevnou překážku mezi nimi a hangáry. Šokovaně hleděli na neprostupnou bílou hmotu.

„Jsme odříznutí,“ zaječel Han do komlinku, věděl, že pokud chce transportér ještě odstartovat, nesmí mařit čas rozpouštěním ledu nebo probíjením skrz barikádu. „Musíte odletět bez princezny Organy.“ Otočil se k ní. „Jestli budeme mít štěstí, pořád to můžem zvládnout s *Falconem*.“

Princezna a See Threepio následovali Hana, který vyrazil k další místnosti v naději, že *Millenium Falcon* a jeho wookijský druhý pilot ještě nejsou pohřbeni pod ledovým přívalem.

Povstalecký důstojník se rozhlížel po bílém bitevním poli, pozoroval zbývající sněžné spídry, které vířily vzduchem, a poslední císařská vozidla, která míjela vrak vybuchlého kolosu. Zapojil komlink a uslyšel rozkaz k ústupu: „Odpoutáváme se, odpoutáváme se. Začíná ústup.“ Když dal znamení svým mužům, aby se stáhli zpátky do jeskyně, všiml si, že hlavní kolos stále těžce dusá směrem k energetickým generátorům.

V kokpitu toho útočného stroje právě generál Veers přistoupil blíž k oknu. Z téhle pozice zřetelně viděl cíl dole pod sebou. Prohlížel si praskající energetické generátory a pozoroval povstalecké vojsko, které je bránilo.

„Bod tři bod tři bod pět… Blíží se na dostřel, pane," ohlásil jeho pilot.

Generál se obrátil k důstojníkovi. „Všichni vojáci se vylodí k pozemnímu útoku," řekl Veers. „Připravte se k zaměření na hlavní generátor."

Hlavní kolos, po bocích provázený masívními stroji, pronikal dopředu a jeho děla pálila, aby rozprášila ustupující povstalce. Čím hustěji pálily z laserových děl blížící se kolosy, tím častěji létala vzduchem těla povstalců a jejich kusy. Mnohé vojáky, kterým se podařilo vyhnout vyhlazujícím laserovým paprskům, rozmačkaly na kaši dusající tlapy kolosu. Vzduch se naplnil pachem krve a spáleného masa a duněním výbuchů.

Několik přežívajících povstalců na útěku zahlédlo osamělý sněžný spídr, který se z dálky blížil, z jeho hořícího trupu se valila černá kouřová stopa.

I když kouř z pochroumaného spídru ztěžoval výhled, Hobbie viděl dost z masakru, který zuřil na zemi. Zranění, způsobená laserem kolosu, mu působila bolest při každém pohybu, proto řízení pustil. Ale kdyby se dokázal vrátit na základnu, mohl by vyhledat lékařského robota a…

Ne, pochyboval, že by dokázal žít tak dlouho. Umíral – tím si teď byl jistý – a muži v zákopech budou brzy mrtví taky, pokud se nestane něco, co je zachrání.

Generál Veers, který pyšně vysílal hlášení císařskému velení, si vůbec neuvědomoval, že se blíží Gauner čtyři. „Ano, lorde Vadere, došel jsem k hlavním energetickým generátorům. Štít za chvíli zmizí. Můžete zahájit sestup."

Když dokončil vysílání, sáhl generál Veers po elektronickém zaměřovači a podíval se okulárem, až vyhledal hlavní energetické generátory. Elektronický vlasový kříž se ustálil podle informací z

počítačů kolosu. Pak najednou údaje na malých monitorech nevysvětlitelně zmizely.

Generál Veers se zmateně odtrhl od okuláru a instinktivně se obrátil k průzoru. Strnul hrůzou, když viděl, že přímo na jeho kokpit míří kouřící střela.

Ostatní piloti také uviděli ženoucí se spídr a věděli, že nemají čas, aby mohutný útočný stroj obrátili. „Letí na –“ začal jeden pilot.

V tom okamžiku Hobbieho hořící loď prorazila kokpit kolosu jako lidská bomba, palivo se vznítilo v kaskádě plamenů a střepů. Vteřinu se ozýval lidský řev, pak jen sténání, a pak celý stroj padl k zemi.

Možná to byl zvuk blízkého výbuchu, co přivedlo Luka Skywalkera zpátky k vědomí. Omámeně zvedl hlavu ze sněhu. Cítil se velmi slabý a byl ztuhlý zimou. Hlavou mu bleskla myšlenka, že mráz už mu možná poškodil tkáně. Doufal, že ne; vůbec netoužil trávit další čas v tom mazlavém bakteriálním bahně.

Pokusil se vstát, ale padl zpátky do sněhu, doufal jenom, že ho nezahlédne nějaký kráčející kolos. Komlink zapípal, našel sílu zapnout příjem.

„Předsunuté jednotky kompletně staženy,“ oznámil hlas.

Staženy? Luke chvíli přemýšlel. Takže Leia a ostatní určitě uprchli! Luke měl najednou pocit, že celý ten boj a smrt věrných povstalců nebyly marné. Zaplavila ho vlna tepla, sebral síly, zvedl se a vydal se na dlouhou zpáteční cestu ke vzdálené ledové stavbě.

Další exploze otřásla hangárem, roztrhla strop a skoro pohřbila dokující *Millenium Falcon* v hromadě ledu. Strop se každou chvíli mohl probořit. Zdálo se, že v hangáru je bezpečno jenom pod lodí, kde Chewbacca netrpělivě očekával návrat kapitána. Wookie se začal strachovat. Jestli se Han brzo nevrátí, zůstane *Falcon* určitě pohřbený v ledové hrobce. Ale loajálnost k partnerovi nedovolila, aby Chewie odletěl ve frachťáku sám.

Když se hangár začal otřásat ještě mohutněji, Chewbacca si všiml, že ve vedlejší místnosti se cosi hýbe. Otočil hlavu a chlupatý obr zaplnil hangár svým nejhlasitějším řevem, když viděl, jak Han

Solo přelézá hromady ledu a sněhu, těsně následován princeznou Leiou a zřetelně nervózním See Threepio.

Nedaleko od hangáru se v opuštěných chodbách objevili vojáci císařského úderného oddílu, obličeje zakryté bílými helmami a bílými štíty. Kráčel s nimi vůdce, tmavě oblečená postava, která si prohlížela trosky, v něž se proměnila základna povstalců na Hothu. Tmavá postava Darth Vadera se ostře odrážela od bílých stěn, strojů a podlahy. Jak kráčel bílými katakombami, majestátně ustoupil stranou, aby se vyhnul padajícím kusům stropu. Pak pokračoval dál tak rychlými kroky, že vojáci za ním museli popobíhat.

Z nákladní lodi miskovitého tvaru se ozvalo hluboké hučení, které nabíralo výšku. Han Solo stál u řízení v kokpitu *Millenium Falcon* a konečně se cítil doma. Rychle cvakal jedním spínačem za druhým a čekal, že uvidí, jak se deska rozzáří známou mozaikou kontrolek; ze světel ale fungovala jenom některá.

Chewbacca si také všiml, že cosi není v pořádku, a znepokojeně štěkl, když Leia zkoušela měřič, který asi nefungoval. „Co to je, Chewie?“ zeptal se Han úzkostně.

Wookieho štěknutí bylo zřetelně záporné.

„Pomohlo by, kdybych vylezla a zatlačila?“ ozvala se kousavě princezna Leia, která začínala mít dojem, že loď drží pohromadě jenom na Correliánovo čestné slovo.

„Žádný strach, Vaše Svatosti. Já to nastartuju.“

See Threepio odchrastil do nákladového prostoru a máváním se snažil upoutat Hanovu pozornost. „Pane,“ přihlásil se, „jestli bych směl –,“ ale jeho skenery zaznamenaly mrak na obličeji, který na něho hleděl. „To může počkat,“ dopověděl.

Císařská úderka, provázená rychle kráčejícím Darth Vaderem, duněla ledovými koridory povstalecké základny. Jejich krok se zrychloval, protože spěchali ve směru hlubokého bzučení iontového pohonu. Vaderovo tělo se lehce napjalo, když vstoupil do hangáru a uviděl známý miskovitý tvar *Millenium Falcon*.

V těžce zkoušené lodi se Han Solo a Chewbacca zoufale snažili uvést plavidlo do chodu.

„Tahle hromada šroubů se v životě za blokádu nedostane," stěžovala si princezna Leia.

Han předstíral, že ji neslyší. Prověřoval řízení *Falconu* a ze všech sil se snažil neztratit trpělivost, i když jeho společnice tu svou už ztratila. Cvakal spínači na řídicí desce a nevšímal si princezniných opovržlivých pohledů. Zjevně pochybovala, že tahle sbírka náhradních součástek a svařených pomačkaných kovových plátů bude držet pohromadě, i kdyby se jim podařilo dostat se za blokádu.

Han zmáčkl tlačítko interkomu. „Chewie … jdem na to!" Pak mrkl na Leiu a řekl: „Tahle holka má v záloze ještě pár překvapení."

„Já budu překvapená, jestli se pohneme."

Než Han mohl něco opatrně nabroušeného odseknout, *Falcon* se otřásl pod úderem císařských laserů, které se míhaly za oknem kokpitu. Viděli, jak celý císařský úderný oddíl běží s tasenými zbraněmi na vzdálený konec ledového hangáru. Han věděl, že *Falconův* zprohýbaný plášť vydrží nápor ručních zbraní, ale pronikne jím silnější bazuka, kterou dva císařští ve spěchu připravovali ke střelbě.

„Chewie!" křikl Han a bleskově se připoutal do pilotního křesla. Mezitím se trochu povolnější mladá žena usadila na sedadle navigátora.

Před *Millenium Falcon* císařští pracovali s vojáckou efektivností na přípravě mohutného děla. Za nimi se začala otevírat hangárová vrata. Jedna ze silných laserových zbraní *Falconu* se vynořila z trupu, smýkla sebou a zamířila přímo na vojáky.

Han se snažil císařské co nejrychleji zastavit. Bez váhání vypustil smrtonosný paprsek ze silné laserové zbraně, kterou na ně zamířil. Výbuch rozmetal obrněná těla po celém hangáru.

Chewbacca zmizel v kokpitu.

„Teď musíme jenom přepnout," oznámil Han, „a doufat v nejlepší."

Wookie vmáčkl chlupaté tělo na sedadlo druhého pilota právě ve chvíli, kdy za oknem vedle něho vybuchl další laser. Rozhořčeně zaječel, pak sebou smýkl zase zpátky k řízení a konečně se ozvalo hučení motorů v hloubi *Falconu*.

Corellián se zašklebil na princeznu, v očích se mu objevil škodolibý výraz „Já jsem to říkal."

„Jednoho dne," řekla Leia lehce znechuceně, „se zmýlíte, a já jenom doufám, že budu u toho, abych to viděla."

Han se jenom usmál, pak se obrátil k druhému pilotovi. „Nakopni to!" zakřičel.

Mohutné stroje nákladní lodě zahučely. A všechno mimo plavidlo se najednou rozpustilo v ohnivých plynech, tryskajících zpod zádi. Chewbacca zuřivě manipuloval se řízením a koutkem oka pozoroval ledové stěny, které se kolem nich řítily, když loď vyrazila.

V poslední chvíli, těsně před odletem, Han zahlédl další vojáky, kteří vběhli do hangáru. V jejich čele rázoval zlověstný obr, oblečený celý do černého. Pak se všechno rozmazalo a najednou se objevila miliarda klidných hvězd.

Když *Millenium Falcon* vyhučel z hangáru, povšiml si jeho startu velitel Luke Skywalker; otočil se a usmál se na Wedge a jeho střelce: „Aspoň Han se dostal pryč." Všichni tři se pak vlekli k čekajícím X-plánům. Když k nim konečně došli, potřásli si rukama a rozešli se ke svým strojům.

„Hodně štěstí, Luku," řekl Wedge, když se rozdělili. „Na shledanou na srazu."

Luke mu zamával a vydal se ke své stíhačce. Když tak stál mezi horami ledu a sněhu, zaplavil ho pocit osamělosti. Cítil se zoufale sám, teď, když i Han byl pryč. A co horšího, princezna

Leia byla taky kdesi daleko; může být třeba na druhé straně vesmíru…

Pak Luka odkudsi pozdravilo známé zahvízdání. „Artoo!" vykřikl. „Jsi to ty?"

V dutině, která byla konstruována pro pomocné jednotky R2, se krčil malý soudkovitý droid, jenom hlava mu vykukovala z lodi. Artoo zaregistroval blížící se postavu a hvízdl úlevou, když ho jeho počítače informovaly, že je to Luke. Mladý velitel byl stejně tak

rád, že se znovu setkává s robotem, který ho provázel při tolika dobrodružstvích.

Když lezl do kokpitu a usazoval se za řízením, zaslechl Luke řev Wedgeovy stíhačky, která zamířila do nebes na místo srazu. „Aktivuj pohon a už se neboj. Brzo budeme ve vzduchu," odpověděl Luke, když Artoo nervózně zapípal.

Jeho loď byla poslední, která měla opustit to, co bylo po velmi krátký čas tajnou výspou revolucionářů bojujících proti tyranii Impéria.

Darth Vader, krkavčí zjevení, rychle procházel ruinami povstalecké ledové základny a nutil svůj doprovod k poklusu, aby mu stačil. Když procházeli koridory, admirál Piett popoběhl, aby svého pána předešel.

„Zničeno sedmnáct lodí," hlásil Temnému pánovi. „Nevíme, kolik jich vyvázlo."

Aniž otočil hlavu, zavrčel Vader přes masku: „A co *Millenium Falcon*?"

Piett na chvilku zaváhal, než odpověděl. Radši by se tomuto bodu vyhnul. „Jdou po něm naše vyhledávací skenery," odpověděl trochu ustrašeně.

Vader se otočil obličejem k admirálovi, jeho postava se tyčila nad vyděšeným důstojníkem. Piett cítil, jak mu žilami probíhá mráz, a když Temný pán znovu promluvil, věstil jeho hlas strašlivý osud, který se naplní, pokud nebudou jeho příkazy vykonány.

„Chci tu loď," zasyčel.

Ledová planeta se rychle zmenšovala do nepatrně zářivého bodu, když *Millenium Falcon* uháněl vesmírem. Brzo se planeta proměnila v jednu z miliardy světélek, rozesetých v černém prostoru.

Ale *Falcon* nepospíchal do hlubin vesmíru sám. Sledovala ho císařská flotila včetně hvězdného destruktoru *Avenger* a půl tuctu stíhaček TIE. Stíhačky letěly před obrovitým, pomalejším destruktorem, a dohánělý prchající *Millenium Falcon.*

Chewbacca zavyl do rámusu motorů *Falconu*. Loď sebou začala házet pod ranami flaků, které stíhačky vystřelovaly. „Já vím, já vím, vidím je," zakřičel Han. Měl plné ruce práce, aby udržel loď pod kontrolou.

„Co vidíte?" zeptala se Leia.

Han ukázal průzorem ven na dva velice blýskavé objekty.

„Další dva hvězdné destruktory, a míří přímo na nás."

„Jsem ráda, že jste prohlašoval, že nebudou žádné problémy," prohodila s víc než naznačeným sarkasmem, „jinak bych se začala bát."

Loď se otřásala pod neustálou palbou stíhaček TIE, takže Threepio, který se vracel do kokpitu, sotva udržel rovnováhu. Jeho kovová kůže bouchala a třískala do stěn, když se blížil k Hanovi. „Pane," začal opatrně, „rád bych věděl…"

Han Solo se po něm výhružně podíval. „Zmlkni nebo se vypni," varoval Han robota, který okamžitě udělal to první.

Pilot se pořád snažil udržet *Millenium Falcon* v kursu a obrátil se na Wookieho: „Chewie, jak se drží deflektorní štít?"

Druhý pilot hmátl po spínači nad hlavou a štěkl odpověď, kterou si Solo přeložil jako kladnou.

„Dobrá," řekl Han. „V podsvětelné jsou třeba rychlejší, ale pořád je můžem vypéct. Držte se!" Corellián najednou zamířil vzhůru.

Před nimi se objevily dva císařské hvězdné destruktory a dostaly se k *Falconu* skoro na dostřel; dotírající stíhačky TIE a *Avenger* byly také nebezpečně blízko. Han cítil, že nemá na vybranou a musí obrátit *Falcon* do devadesátistupňového loopingu.

Leia a Chewbacca cítili, jak jim při tom střemhlavém letu žaludky vletěly do krku. Ubohý Threepio musel rychle změnit vnitřní mechanismus, pokud se chtěl udržet na svých kovových nohou.

Han si byl vědom, že posádka si může myslet, že je nějaký bláznivý hvězdný žokej, když nutí loď do tak šíleného kursu. Ale měl strategický plán. Když neměli mezi sebou *Falcon*, hvězdným destruktorům teď hrozila přímá kolize s *Avengerem*. Jemu jenom zbývalo sedět a dívat se.

Poplašný signál se rozléhal po všech třech hvězdných destruktorech. Těžkopádné masivní lodě na takové nebezpečí nereagovaly dost rychle. Jeden destruktor se pomalu jako slimák začal odklánět vlevo, aby se vyhnul střetu s *Avengerem*. Naneštěstí při tom manévru zachytil sousední loď, až se vesmírná pevnost otřásla. Poškozené destruktory začaly klouzat vesmírem, zatímco *Avenger* pokračoval v pronásledování *Millenium Falcon* a jeho nepochybně šíleného pilota.

Dva dole, pomyslel si Han. Ale byla tu ještě čtyřka stíhaček TIE, které se zavěsily na *Falcon* a pálily po něm lasery. Han si však myslel, že může být rychlejší. Lodí prudce otřásaly výbuchy a Leia se musela zoufale držet, aby nevyletěla ze sedadla.

„Tohle je trochu zpomalí!“ zajásal Han. „Chewie, připrav se ke skoku do světelné.“ Nesměli ztratit ani chvilku – laserový útok se zintenzívnil a stíhačky TIE už byly skoro nad nimi.

„Jsou moc blízko,“ upozornila Leia, která konečně mohla promluvit.

Han se na ni podíval s potměšilým zábleskem v očích. „Ach, ano? Koukněte se na tohle.“

Posunul hyperprostorovou páku dopředu, protože chtěl pronásledovatelům uniknout, ale zároveň chtěl na princeznu udělat dojem, jak je chytrý a loď úžasně silná. Ale nic se nestalo! Hvězdy, které by se tou dobou měly proměnit v šmouhy světla, stály na místě. Něco bylo určitě porouchané.

„Co mám vidět?“ zeptala se Leia netrpělivě.

Místo odpovědi Han znovu prověřoval ovladače světelné rychlosti. Zase nic. „Myslím, že jsme v rejži,“ zamumlal. Stáhlo se mu hrdlo. Věděl, že „rejže“ situaci zdaleka nevystihuje.

„Jestli bych směl něco říci, pane,“ ozval se Threepio, „už předtím jsem si všiml, že celý hlavní parasvětelný systém vypadá, že je poškozený.“

Chewbacca zvrátil hlavu a hlasitě a zničeně zaskučel. „Jsme v rejži!“ opakoval Han.

Všude kolem nich sílil laserový útok. *Millenium Falcon* mohl jenom pokračovat nejvyšší podsvětelnou rychlostí na cestě do ves-

míru, těsně sledován rojem stíhaček TIE a jedním obrovitým císařským hvězdným destruktorem.

VII.

Dvojitá křídla X-plánu Luka Skywalkera se stáhla tak, že vytvořila křídlo jediné, a malé, štíhlé plavidlo vystřelilo daleko od planety sněhu a ledu.

Během letu měl mladý velitel čas připomenout si události několika minulých dnů. Měl nyní čas uvažovat nad záhadnými slovy přízračného Bena Kenobiho a přemýšlet o přátelství s Hanem Solem, a také o nejasném vztahu s Leiou Organou. Když si vzpomněl na lidi, o které měl největší starost, dospěl náhle k rozhodnutí. Naposledy se ohlédl na malou ledovou planetu a řekl si, že už se tam nikdy nevrátí.

Luke cvakl několika spínači na řídicí desce a zvedl X-plán do strmého stoupání. Pozoroval, jak se kolem míhají mračna, když uháněl nejvyšší rychlostí novým směrem. Právě znovu letoun vyrovnával, když Artoo, pořád zastrčený ve svém výklenku, začal hvízdat a pípat.

Miniaturní počítač instalovaný v Lukově lodi na překládání droidovy řeči zobrazil zprávu malého droida na obrazovce kontrolního panelu.

„Nic se neděje, Artoo," odpověděl Luke, když si překlad přečetl. „Jenom nabírám nový kurs."

Malý droid vzrušeně pípl a Luke se otočil, aby si přečetl novou zprávu.

„Ne," odpověděl Luke, „nepřidáme se k ostatním." Tahle zpráva Artoo zarazila, vydal okamžitě sérii prudkých zvuků.

„Míříme do systému Dagobah," odpověděl Luke.

Robot znovu zapípal, počítal objem paliva, které X-plán měl s sebou.

„Máme dost energie."

Artoo dal průchod dlouhé řadě houkání a hvízdání. „Nepotřebují nás tam," řekl Luke na droidovy otázky, které se týkaly plánovaného místa setkání povstalců.

Artoo pak jenom jemným písknutím připomněl rozkaz princezny Leiy. Mladý pilot podrážděně vykřikl: „Já ten rozkaz ruším! A teď už buď zticha!"

Malý droid ztichl. Luke byl koneckonců u povstalců velitelem a jako takový mohl rozkazy rušit. Právě dolaďoval řízení, když Artoo znovu zacvrlikal.

„Ano, Artoo," vzdychl Luke.

Tentokrát droid vydal sérii měkčích zvuků, opatrně vybíral každé pípnutí a písknutí. Nechtěl Luka rozzlobit, ale pro Artoo bylo důležité, aby ohlásil, na co přišly jeho počítače.

„Ano, Artoo, já vím, že systém Dagobah není na žádné naší navigační mapě. Ale neboj se. Existuje."

Další starostlivé pípnutí z jednotky R2.

„Vím to naprosto jistě," řekl mladík ve snaze uklidnit mechanického společníka. „Věř mi."

Ať Artoo důvěřoval nebo nedůvěřoval lidské bytosti u řízení X-plánu, stejně si jenom vzdychavě písknul. Chvíli byl úplně potichu, jako by přemýšlel. Pak znovu zapípal.

„Ano, Artoo?"

Tuhle řeč robot dával dohromady ještě opatrněji než tu předchozí – pískané věty zněly vyloženě taktně. Zdálo se, že Artoo vůbec nechce urazit člověka, kterému se svěřil. Ale nebylo by možné, kalkuloval robot, že lidský mozek trošičku vynechává? Koneckonců, dlouho ležel v závějích na Hothu. Nebo, jak Artoo spočítal další možnost, třeba ho ledová příšera wampa bacila víc, než Too Onebee diagnostikoval? …

„Ne," odpověděl Luke, „hlava mě nebolí. Cítím se dobře. Proč?"

Artoo zdrženlivě a nevinně zacvrlikal.

„Žádná závrať, žádná ospalost. Jizvy už taky zmizely." Další písknutí končilo tázavě.

„Ne, všechno je v pořádku, Artoo. Radši to nechám chvíli přepnuté na manuální řízení."

Pak podsaditý robotek vyrazil závěrečné fňuknutí, které Lukovi znělo jako vyjádření porážky. Luka pobavilo, jak se droid stará o jeho zdraví. „Důvěřuj mi, Artoo," řekl Luke a lehce se usmál. „Vím, co dělám, a bezpečně nás tam dostanu. Není to daleko."

Han Solo už byl zoufalý. *Falcon* pořád ještě nedokázal setřást stíhačky TIE ani obrovský hvězdný destruktor, které na nich visely.

Solo přeběhl do nákladního prostoru a začal horečně spravovat nefungující jednotku hyperdrajvu. Bylo ale nemožné provést tak delikátní opravu, když se *Falcon* otřásl s každou ranou flaky ze stíhaček.

Han křičel rozkazy na druhého pilota, který prověřoval mechanismy tak, jak mu bylo přikázáno. „Horizontální zesilovač."

Wookie štěkl. Zdál se mu v pořádku. „Aluviální tlumič."

Další štěknutí. Ta součástka byla taky na místě. „Chewie, podej mi klíče."

Chewbacca přeběhl ke skříni s nářadím. Han popadl klíče, pak se zastavil a podíval se na věrného wookijského přítele. „Nevím, jak se z tohohle dostaneme," přiznal.

Pak cosi s dunivým *bum* udeřilo *Falcon* do boku, až se loď vzepjala a otočila.

Chewbacca postrašeně zaštěkal.

Han se při nárazu chytil, takže mu klíče vyletěly z ruky. Když znovu nabral rovnováhu, zavolal na Chewbaccu přes celý ten rámus: „To nebyl laser! Něco nás zasáhlo!"

„Hane … Hane …," volala ho princezna Leia z kokpitu. Byla zoufalá. „Pojďte sem nahoru!"

Jako střela vyletěl z nákladového prostoru a utíkal s Chewbaccou zpátky do kokpitu. To, co uviděli za okny, je ohromilo. „Asteroidy!"

Obrovské kusy letících kamenů se řítily vesmírem, kam až dohlédli. Jako by nestačily ty zatracené císařské lodě!

Han se okamžitě vrátil do pilotního křesla a ještě jednou prověřil řízení *Falconu*. Druhý pilot se posadil na své místo zrovna ve chvíli, kdy příď míjel obzvlášť veliký asteroid.

Han cítil, že si musí zachovat co nejchladnější hlavu; jinak by mohli ztratit víc než nějakou tu minutu. „Chewie," přikázal, „dej tam dva sedm dva."

Leia zalapala po dechu. Věděla, co Hanův rozkaz znamená, a tak riskantní plán ji ohromil. „Přece nemíříte přímo do pole asteroidů?" zeptala se v naději, že rozkazu špatně rozuměla.

„Žádný strach, tam nás sledovat nebudou!" křikl potměšile. „Jestli bych směl připomenout, pane," ozval se Threepio ve snaze působit jako racionální prvek, „pravděpodobnost úspěšné navigace skrz pole asteroidů je přibližně dva tisíce čtyři sta šedesát sedm ku jedné."

Zdálo se, že ho nikdo neslyšel.

Princezna Leia se zakabonila. „Nemusíte se namáhat, abyste tímhle na mě udělal dojem," řekla, když do *Falconu* tvrdě narazil další asteroid.

Han se výtečně bavil a radši si jejího špičkování nevšímal. „Držte se, drahoušku," zasmál se a chytil řízení pevněji. „Trošku si *zalítáme*."

Leia sebou trhla a pak se odevzdaně zapasovala pořádně do sedadla.

Wookie se otočila zavrčel na See Threepio, který si pořád mumlal výpočty. Threepio si radši hlasový výstup vypnul.

Ale Han se soustředil jenom na provedení svého plánu. Věděl, že vyjde; musel – nebyla jiná možnost. Řídil se spíš instinktem než přístroji a vedl loď neřídnoucím deštěm kamenů. Rychle pohlédl na obrazovky skenerů a uviděl, že stíhačky TIE a *Avengers* se ještě honu nevzdaly. To bude císařský pohřeb, pomyslel si, když manévroval s *Falconem* krupobitím asteroidů.

Podíval se na další obrazovku a usmál se, protože ukázala kolizi asteroidu a jedné stíhačky TIE. Výbuch se na obrazovce projevil záplavou světla. V *téhle* nikdo nepřežil, pomyslel si Han.

Piloti stíhaček TIE pronásledující *Falcon* patřili k nej-lepším v Impériu. Ale s Hanem Solem nemohli soutěžit. Buď nebyli tak dobří, nebo nebyli takoví blázni. Jenom šílenec by zamířil s lodí na sebevražednou cestu mezi těmihle asteroidy. Ať byli bláznivi nebo nebyli, piloti neměli na vybranou a museli pokračovat v pronásle-

dování. Nepochybně dávali přednost zániku v kamenném bombardování před hlášením Temnému pánovi, že neuspěli.

Největší císařský hvězdný destruktor se majestátně odpoutal z oběžné dráhy Hothu. Po stranách letěly další dva hvězdné destruktory a celou skupinu provázely ochranné letky menších bitevních lodí. V ústředním destruktoru stál admirál Piett před soukromou meditační komnatou Darth Vadera. Horní deska vchodu se pomalu zvedla, až Piett zahlédl pána v plášti, stojícího ve stínu. „Lorde," začal Piett uctivě.

„Pojďte dál, admirále."

Admirála Pietta naplnila posvátná bázeň, když vkročil do spoře osvětlené místnosti a blížil se k Temnému pánovi ze Sithu. Z lorda viděl jenom siluetu, takže Piett stěží rozeznal obrysy souboru mechanických zařízení, která odstranila dýchací trubici Vaderovi z obličeje. Piett se otřásl, když si uvědomil, že asi bude první, kdo uvidí pána bez masky.

Ten pohled byl hrozivý. Vader, zády k Piettovi, byl oblečený celý v černém; ale nad černým límcem pobitém hřeby zářila jeho nahá hlava. I když se admirál snažil odvrátit oči, morbidně fascinován hleděl stále na tu bezvlasou, jako lebka vypadající hlavu. Pokrývala ji změť jizev, které zvrásnily Vaderovu mrtvolně bledou kůži. Piettovi bleskla hlavou myšlenka, že možná těžce zaplatí za to, že uviděl něco, co nesměl spatřit nikdo jiný. Ale právě v té chvíli robotovy ruce chytily černou přilbici a jemně ji nasunuly na hlavu Temného pána.

Když byla černá přilba na místě, Darth Vader se obrátil, aby vyslechl admirálovo hlášení.

„Naše stíhačky zahlédly *Millenium Falcon*, lorde. Vlétl do pole asteroidů."

„Asteroidy mě nezajímají, admirále," řekl Vader a pomalu sevřel ruku v pěst. „Chci tu loď, žádné výmluvy. Jak dlouho bude trvat, než budete mít Skywalkera a ty druhé v *Millenium Falcon*?' `

„Brzy, lorde Vadere," odpověděl admirál a třásl se hrůzou. „Tak tak, admirále…," řekl Darth Vader pomalu, „…brzy."

Proti *Millenium Falcon* se řítily dva obrovské asteroidy. Pilot rychle provedl odvážnou kličku, kterou se jim o vlásek vyhnul z cesty, a skoro narazil do třetího.

Falcon sebou v poli asteroidů smýkal sem a tam a tři císařské stíhačky TIE ho těsně pronásledovaly. Náhle jednu z nich osudově zasáhl beztvarý balvan, takže odletěla jiným směrem, beznadějně mimo kontrolu. Zbylé stíhačky TIE pokračovaly v honu a za nimi letěl hvězdný destruktor *Avenger*, který před sebou drtil uhánějící asteroidy.

Han Solo zahlédl pronásledující lodě průzorem kokpitu, když obrátil loď dokola, proletěl pod dalším blížícím se asteroidem, a pak ustálil loď zase v normální pozici. Ale *Millenium Falcon* ještě nebyl mimo nebezpečí. Kolem lodě se pořád míhaly asteroidy. Jeden menší práskl do lodi s hlasitým, dunivým beng, až se Chewbacca vyděsil a See Threepio si zakryl oční čočky bronzovýma rukama.

Han se podíval na Leiu a viděl, že sedí s kamenným obličejem a dívá se na roj asteroidů. Připadalo mu, že si přeje, aby byli odsud tisíc mil daleko.

„No," poznamenal, „sama jste říkala, že chcete být při tom, až se spletu."

Nepodívala se na něho. „Beru to zpátky."

„Ten hvězdný destruktor zpomaluje," oznámil Han, když si prohlédl výsledky počítačů.

„Dobře," odpověděla krátce.

Výhled ven z kokpitu byl pořád plný míhajících se asteroidů. „Rozpráší nás to, jestli tu zůstaneme o něco déle," podotkl. „Jsem proti tomu," poznamenala Leia suše.

„Musíme se z té sprchy dostat."

„To je rozumné."

„Přiblížím se k tamtomu velikému," dodal Han.

To *nebylo* rozumné.

„Blíž!" vykřikl Threepio a kovové ruce mu vylétly vzhůru. Umělý mozek stěží mohl zpracovat to, co zaznamenaly sluchové senzory.

„Blíž!" opakovala Leia nevěřícně.

Chewbacca ohromeně pohlédl na pilota a štěkl.

Žádný z těch tří nechápal, proč jejich kapitán, který riskoval život, aby je zachránil, se je teď pokusí zabít! Han provedl několik jednoduchých operací s ovladači a prudce zabočil s *Millenium Falcon* mezi několik větších asteroidů, pak zamířil s lodí přímo na jeden, který byl veliký jako měsíc.

Krupobití menších kamenů vybuchovalo na skalnatém povrchu asteroidu a *Millenium Falcon*, s císařskými stíhačkami TIE v patách, letěl přímo nad asteroid. Jako by se po povrchu malé, holé a neživé planety jenom sklouzl.

Han Solo s odbornou zručností kormidloval loď k dalšímu obrovskému asteroidu, největšímu ze všech, se kterými se setkali. Sebral veškerou obratnost, díky které byl známý po celé galaxii, a manévroval s *Falconem* tak, že jediný předmět mezi ním a stíhačkami TIE byla smrtonosná skála.

Ukázal se jenom krátký, jasný záblesk, a pak nic. Roztrhané pozůstatky dvou stíhaček TIE odplouvaly do temnoty a obrovský asteroid pokračoval nerušeně v cestě.

Han cítil, jak ho ta světelná podívaná v nitru hřeje. Triumfálně .se pro sebe usmál.

Pak si všiml obrazu na hlavním monitoru na řídicí desce a šťouchl do svého chlupatého druhého pilota. „Tam," ukázal Han na obraz. „Chewie, zaměř se na to. Vypadá to docela dobře."

„Co je to?" zeptala se Leia.

Pilot *Falconu* si otázky nevšímal. „To by mělo pěkně vyjít," řekl.

Když letěli blízko nad povrchem asteroidu, Han se podíval dolů na zvrásněný terén a jeho pozornost upoutalo stinné místo, které vypadalo jako kráter mamutích rozměrů. Šel s *Falconem* níž k povrchu a letěl přímo do kráteru, jehož mísovité stěny se najednou zdvihly kolem lodi.

A pořád ho ještě dvě stíhačky TIE pronásledovaly, pálily ze svých děl a snažili se kopírovat každý jeho manévr.

Han Solo věděl, že musí být chytřejší a odvážnější, jestliže je chce setřást. Zahlédl oknem úzkou rokli a sklopil *Millenium Falcon* na bok. Loď se řítila bokem hlubokým kamenným příkopem.

Dvě stíhačky TIE ho kupodivu následovaly. Jedna z nich dokonce zajiskřila, když kovovým trupem škrábla o stěnu. Han kličkoval, nakláněl a obracel loď a protahoval se úzkou štěrbinou. Vzadu se černé nebe rozzářilo, protože stíhačky TIE narazily jedna do druhé a pak vybuchly na skalnaté půdě. Han snížil rychlost. Pořád ještě nebyl v bezpečí před císařskými lovci. Prohlížel si kaňon a zahlédl cosi tmavého, zející ústí jeskyně přímo na dně kráteru, dost velké, aby pojalo *Millenium Falcon* – snad. Jestli ne, brzo se to i s posádkou dozví.

Han ještě víc zpomalil a zamířil do vchodu jeskyně a pak rozlehlým tunelem, který, jak doufal, poskytne ideální úkryt. Zhluboka se nadechl a loď v mžiku pohltil stín jeskyně.

Drobný X-plán se blížil k atmosféře planety Dagobah. Nevysoko nad planetou Luke Skywalker zahlédl přes těžký příkrov hustých mračen část zakřiveného povrchu. Planeta nebyla zanesená do map a prakticky byla neznámá. Luke se sem nějak dostal, ačkoli si nebyl jist, jestli to sama jeho ruka vedla loď do tohoto neprozkoumaného koutu vesmíru.

Artoo Detoo, který se vezl vzadu v Lukově X-plánu, skenoval okolní hvězdy a pak se via počítač obrátil se svými poznámkami na Luka.

Luke si přečetl překlad na obrazovce. „Ano, to je Dagobah, Artoo," odpověděl robotkovi, pak vykoukl průzorem kokpitu, když stíhačka začala klesat na povrch planety. „Vypadá trochu ponuře, že?"

Artoo pípl ve snaze naposledy přimět pána k rozumnějšímu kursu.

„Ne," odpověděl Luke, „nechci si to rozmyslet." Zkontroloval lodní monitory a začal být trošku nervózní. „Nevidím žádná města nebo technologii. Počítač snad hlásí údaje o vyšších formách života. Něco tam dole žije."

Artoo se taky bál, a to bylo přeloženo jako bojácné vyzvídání.

„Ano, určitě je to pro droidy úplně bezpečné. Uklidnil by ses laskavě?" Luke se začínal zlobit. „Hned poznáme, co se stane." Uslyšel, jak to vzadu v kokpitu pateticky elektronicky zakňouralo.

„Neboj se!“

X-plán plul slabě světélkujícím halem, který odděloval ostrou čerň vesmíru od povrchu planety. Luke se zhluboka nadechl a ponořil loď do bílé mlhy.

Nic neviděl. Výhled mu úplně znemožňovala hustá běloba, která se tiskla na okna kokpitu. Mohl řídit X-plán jenom podle přístrojů. Ale skenery nic neregistrovaly, ani když Luke letěl blíž k planetě. Zoufale manipuloval řízením, už nebyl schopný ani rozeznat výšku.

Když se ozvalo poplašné bzučení, přidal Artoo k šílenému pípání a hvízdání ještě houkavé volání.

„Já vím, já vím!“ zakřičel Luke, stále plné ruce práce se řízením. „Všechny radary jsou slepé! Nic nevidím. Vydrž, půjdu na přistání. Jenom doufejme, že něco pod náma je.“

Artoo znovu zaknikal, ale jeho zvuky účinně přehlušil uši rvoucí řev zpětných raket X-plánu. Luke cítil, jak mu poskočil žaludek, když loď začala rychle padat. Zapřel se v sedadle a napjal se v očekávání možného nárazu. Pak loď poskočila a Luke uslyšel příšerný zvuk, jako by uhánějící loď lámala větve stromů.

Když X-plán konečně se skřípáním zastavil, byl to takový náraz, že pilot málem proletěl průzorem. Konečně, s jistotou, že je na zemi, se Luke opřel o sedadlo a oddechl si. Pak zatáhl za spínač, který zvedal horní kryt lodi. Když vykoukl z lodě, aby se poprvé rozhlédl po cizím světě, Luke Skywalker zalapal po dechu.

X-plán byl dokonale obklopený mlhou, jasná přistávací světla svítila sotva pár metrů dopředu. Lukovy oči si jenom pomalu zvykaly na příšeří okolo, takže sotva zahlédl pokroucené kmeny a kořeny podivně vypadajících stromů. Vylezl z kokpitu, zatímco Artoo soukal svoje sporé tělo ze skrýše.

„Artoo,“ řekl Luke, „zůstaň tady, já se zatím porozhlédnu.“ Obrovské šedivé stromy měly zdeformované a propletené kořeny, které se zdvíhaly vysoko nad Luka, než se spojily a tak vytvořily kmeny. Zvrátil hlavu a uviděl větve, vysoko nad sebou, které jako by tvořily baldachýn spolu s nízko visícími mraky. Luke opatrně vylezl na dlouhou příď lodi a viděl, že dopadl do malého, mlhou zakrytého rybníčku.

Artoo krátce pípl – pak se ozvalo hlasité cáknutí a následovalo ticho. Luke se obrátil právě včas, aby zahlédl, jak se droidův zakulacený vršek noří pod hladinu.

„Artoo! Artoo!“ zavolal Luke. Klekl si na hladkou příď a naklonil se, s úzkostí pátral po mechanickém příteli. Ale černá voda byla nehybná, neprozradila žádnou stopu po jednotce R2. Luke neodhadl, jak hluboký může být tenhle klidný, kalný rybník, ale vypadal neobyčejně hluboký. Najednou ho posedla domněnka, že už třeba nikdy neuvidí svého přítele droida. Zrovna v té chvíli nad hladinou vykoukl tenký periskop a Luke zaslechl slabé bublavé pípání.

To se mi ulevilo! pomyslel si Luke a pozoroval periskop, jak si razí cestu ke břehu. Utíkal po přídi X-plánu a když byl břeh necelé tři metry daleko, mladý velitel skočil do vody a vyškrábal se na břeh. Ohlédl se a viděl, že Artoo se pořád ještě sune k okraji.

„Pospěš si, Artoo!“ křikl Luke.

Ve vodě za Artoo se najednou cosi pohnulo, ale bylo to příliš rychlé a příliš zamlžené, než aby to Luke dokázal rozeznat. Viděl jenom mohutné tmavé tělo. To stvoření se na chvilku vztyčilo, pak se ponořilo pod hladinu a hlasitě narazilo do droidova kovového trupu. Luke slyšel robotovo žalostné elektronické volání o pomoc. A pak nic…

Luke tam stál zkamenělý hrůzou a hleděl na černou vodu, klidnou jako sama smrt. Když se tak díval, začaly k hladině vyletovat bublinky. Lukovo srdce se rozbušilo strachem, když si uvědomil, že stojí příliš blízko u rybníka. Ale než se pohnul, nad černou hladinou se zjevila jakási věc a zakrslého robotka vyplivla. Artoo udělal vděčný oblouček vzduchem a křápl do měkkého polštáře mechu.

„Artoo,“ zakřičel Luke a rozběhl se k němu, „jsi v pořádku?“ Luke byl rád, že ta tajemná bahenní příšera nepovažuje kovové droidy za chutné ani stravitelné.

Robot tence odpověděl řadou slabých hvízdnutí a písknutí. „Jestli říkáš, že to nebyl dobrý nápad, letět sem, začínám s tebou souhlasit,“ uznal Luke, když se rozhlédl po ponurém okolí. Na ledovém světě, pomyslel si, byla aspoň lidská společnost. Tady, až na

Artoo, není asi nic než tenhle špinavý rybník – a potvory, které zatím nejsou vidět, ale s blížícím se večerem se můžou vynořit.

Rychle se stmívalo. Luke se třásl v houstnoucí mlze, která se kolem něho stahovala, jako by byla živá. Pomohl Artoo Detoo na nohy a utřel bahno, kterým byl droidův válcovitý trup obalený. Při té práci Luke uslyšel zvláštní a nelidské výkřiky, které vycházely ze vzdálené džungle, a Luke se zachvěl, když si představil zvířata, která je asi vydávají.

Ve chvíli, kdy Artoo doutíral, si Luke všiml, že nebe hodně potemnělo. Všude kolem něho se plazily stíny a vzdálený křik už nevypadal tak vzdálený. Rozhlédl se s Artoo kolem po strašidelné bahenní džungli, která je obklopovala, a přimáčkli se k sobě. Najednou si Luke všiml páru malých, ale zlých očí, které na ně mrkaly ze stinného podrostu, a pak zmizely s dusáním drobných nožiček.

Nechtěl pochybovat o radě Bena Kenobiho, ale teď si začínal říkat, jestli se ten přízrak nějak nespletl, když ho vedl na tuto planetu, která údajně skrývá tajuplného učitele řádu Jedi.

Podíval se na X-plán a zaúpěl, když uviděl, že celá spodní část už je úplně ponořená do tmavé vody. „Jak to bude znovu lítat?“ Celá řada okolností vypadala beznadějně a jaksi směšně. „Co tu děláme?“ naříkal.

Poskytnout odpověď na některou z těchto otázek bylo mimo počítačové možnosti Artoo, ale přesto chlácholivě pípl. „To se mi snad jenom zdá,“ řekl Luke. Zavrtěl hlavou, bylo mu zima a měl strach. „Nebo už možná blázním.“

Aspoň, to věděl určitě, se nemohl dostat do bláznivější situace.

VIII.

Když Darth Vader stál na hlavní řídicí palubě mamutího hvězdného destruktoru, vypadal jako veliký mlčenlivý bůh.

Velkým obdélníkovým oknem nad palubou se díval na pole asteroidů, které narážely do lodi klouzající vesmírem. Stovky balvanů se míhaly za okny. Některé do sebe narazily a vybuchovaly v jasné záplavě světla.

Zatímco se Vader díval ven, jedna z jeho menších lodí se rozprskla pod nárazem obrovského asteroidu. Zdálo se, že to na něho neudělalo žádný dojem, a otočil se k řadě dvaceti holografických obrazů. Těchto dvacet hologramů vytvořilo ve třech rozměrech podobu dvaceti císařských velitelů bitevní lodi. Obraz velitele, jehož loď právě zmizela, rychle bledl, skoro tak rychle, jak svítící částečky vybuchlé lodě upadaly do zapomenutí.

Admirál Piett s pobočníkem se potichu postavili za černého pána, obráceného k obrazu ve středu dvaceti hologramů, který neustále rušila statická elektřina, takže mizel a zase se objevoval, když kapitán hvězdného destruktoru *Avenger* Needa podával hlášení. Jeho první slova skoro zanikla v poruše.

„... a tehdy naposledy se objevili v našich indikátorech," pokračoval kapitán Needa. „Vzhledem k rozsahu škod, které jsme utrpěli, jsou určitě také zničeni."

Vader nesouhlasil. Znal sílu Millenium *Falcon* a docela dobře byl obeznámen se zručností jeho sebevědomého pilota. „Ne, kapitáne," zavrčel vztekle. „oni žijí. Chci, aby všechny lodě, které jsou k dispozici, pročesávaly pole asteroidů, dokud je nenajdou."

Jakmile Vader vydal tento rozkaz, obraz kapitána Needy a ostatních devatenácti kapitánů zmizely docela. Když vybledl poslední hologram, Temný pán, který cítil přítomnost dvou mužů za

zády, se otočil. „Takže co je tak důležité, že to nemohlo počkat, admirále?“ zeptal se panovačně. „Mluvte!“

Admirál zbledl v obličeji hrůzou a hlas se mu třásl skoro jako celé tělo. „Je to …císař.“

„Císař?“ opakoval hlas za černou dýchací maskou. „Ano,“ odpověděl admirál. „Přikazuje vám, abyste se mu ohlásil.“

„Odleťte s lodí pryč z pole asteroidů,“ přikázal Vader, „do polohy, ve které můžeme čistě vysílat.“

„Ano, lorde.“

„A kódujte signál do mé soukromé komnaty.“

Millenium Falcon spočinul schovaný v malé jeskyni, kde byla naprostá tma a všude odkapávala vlhkost. Posádka *Falconu* vypnula motory, takže malé plavidlo nevydávalo žádný zvuk.

V kokpitu Han Solo a jeho chlupatý druhý pilot právě vypínali všechny elektronické systémy. Když je odpojili, všechna pomocná světla pohasla a vnitřek lodi potemněl skoro jako skrýš venku.

Han se podíval na Leiu a letmo se ušklíbl. „Začíná to tu být nějak romantické.“

Chewbacca zabručel. Čekala na ně práce a Wookie potřeboval, aby se Han soustředil, když mají opravovat nefungující hyperdrajv.

Han se popuzeně vrátil k práci. „Co jsi tak navrčený?“ odsekl.

Než mohl Wookie odpovědět, nesměle se přiblížil k Hanovi protokolární droid a položil palčivě důležitou otázku. „Pane, téměř se bojím zeptat, ale vypínání všech systémů kromě nouzových se týká také mě?“

Chewbacca vyjádřil svůj názor jasným souhlasným štěknutím, ale Han byl jiného názoru. „Ne,“ řekl, „budeme tě potřebovat, aby sis povídal se starým *Falconem* a zjistil, co se stalo našemu hyperdrajvu.“ Ohlédl se na princeznu a dodal: „Jak jste na tom s makrofúzerem, Vaše Svatosti?“

Než mohla Leia vhodně odseknout, do trupu *Millenium Falcon* cosi mohutně narazilo a loď poskočila dopředu. Co nebylo připoutané, létalo kokpitem; dokonce i obrovitý Wookie s hlasitým vytím měl co dělat, aby se udržel na sedadle.

„Držte se!“ ječel Han. „Dávejte pozor!“

See Threepio zařinčel o stěnu, pak se sebral. „Pane, je velmi pravděpodobné, že tento asteroid není stabilní.“

Han na něho hleděl. „Jsem rád, že tu jsi, protože kdo by nám to jinak oznámil?“

Loď se ještě jednou otřásla, a to ještě silněji než poprvé. Wookie znovu zavyl; Threepio se odpotácel kamsi dozadu a Leiu to hodilo přes celou kabinu přímo do nastavené náruče kapitána Sola.

Otřesy ustaly tak náhle, jak začaly. Ale Leia pořád zůstávala v Hanově objetí. Výjimečně se neodtáhla a Han by skoro přísahal, že ho objímá úmyslně. „Ale princezno,“ řekl příjemně překvapen, „je to tak náhlé.“

Po tomhle se ovšem začala vyprošťovat. „Pusťte,“ naléhala a snažila se vymanit z jeho paží. „Začínám se zlobit.“

Han viděl, jak se jí do tváře vrací známý arogantní výraz. „Nevypadáte rozzlobeně,“ lhal.

„A jak vypadám?“

„Nádherně,“ odpověděl po pravdě a s citem, který ho samotného překvapil.

Leia se najednou, nečekaně zastyděla. Tváře jí zrůžověly, a když si uvědomila, že červená, odvrátila oči. Ale pořád se doopravdy nesnažila osvobodit.

Han nevydržel protahovat tu něžnou chvíli dál. „A vzrušující,“ musel dodat.

Leia se rozčílila. Znovu z ní byla zlostná princezna a povýšená senátorka, rychle se od něho odtrhla a zaujala svůj nejkrálovštější postoj. „Promiňte, kapitáne,“ řekla a tváře jí hořely tentokrát hněvem, „ale vaše náruč mě vzrušit nemůže.“

„No, doufám, že to ani nečekáte,“ zavrčel, rozzlobený víc na sebe než na její pichlavosti.

„Neočekávám nic,“ řekla Leia rozhořčeně, „jenom chci, abyste mě nechali o samotě.“

„Jestli mi laskavě ustoupíte z cesty, poslechnu vás.“ Zmatená tím, že pořád ještě stojí poněkud blízko, Leia ustoupila stranou a pokusila se změnit předmět hovoru. „Nemyslíte, že je čas pustit se do práce na lodi?“

Han se zamračil. „O mě se nestarejte," řekl chladně a nepodíval se na ni.

Leia se rychle otočila na podpatku a vystoupila z kokpitu. Han stál chvíli mlčky, jenom se uklidňoval. Po očku se podíval na mlčenlivého Wookieho a droida, kteří oba byli svědky celého incidentu.

„Tak pojď, Chewie, pustíme se do toho lítajícího kraťasu," řekl rychle, aby nepříjemnou chvíli ukončil.

Druhý pilot souhlasně štěkl a zároveň s kapitánem odcházeli z kokpitu. Když vycházeli ven, Han se ohlédl na Threepio, který pořád stál v šerém prostoru a vypadal užasle. „Ty taky, zlatohlávku!"

„Musím připustit," mumlal si robot pro sebe, když se začal štrachat ven z kokpitu, „že jsou chvíle, kdy lidské chování nechápu."

Světla X-plánu Luka Skywalkera pronikala temnotou na bažinaté planetě. Loď se potopila ještě hlouběji do kalné vody, ale pořád jí ještě dost koukalo nad hladinu, takže Luke mohl vytahat ze skladovacího oddělení potřebné zásoby. Věděl, že nebude dlouho trvat a loď se potopí ještě hlouběji – možná celá. Napadlo ho, že jeho šance na přežití by se mohly zvětšit, kdyby si nabral co nejvíc zásob.

Byla teď taková tma, že Luke sotva viděl před sebe. Z okolní husté džungle slyšel ostré čvachtavé zvuky, až mu mráz přejel po zádech. Popadl pistoli a připravil se rozstřílet cokoli, co odtamtud vyskočí a zaútočí na něho. Ale nic se nestalo, takže zacvakl zbraň zpátky do pouzdra a pokračoval ve vybalování výzbroje.

„Dáš si trochu energie?" zeptal se Luke Artoo, který trpělivě čekal, až se o něho někdo postará. Luke vzal z výstroje fúzní pícku a zapálil ji. Uvítal i tu trochu světla, kterou vrhalo malé topné těleso, pak vzal kabel a připojil ji k Artoo do výčnělku, který zhruba připomínal nos. Jak energie kolovala Artoo elektronickými vnitřnostmi, sporý robot vděčně popiskoval.

Luke si sedl a otevřel schránku s dehydrovanou potravou. Zatímco jedl, povídal si s robotem. „Teď akorát musím najít toho Yodu, jestli vůbec existuje."

Rozhlížel se nervózně po stínech v džungli, bál se, bylo mu mizerně a měl čím dál větší pochybnosti o svém hledání. „Tohle je ale hodně divné místo, kde bych měl hledat mistra řádu Jedi," řekl robotkovi. „Nahání mi to husí kůži."

Podle toho, jak pípnutí zaznělo, bylo zřejmé, že Artoo sdílí Lukův názor na bažinatý svět.

„I když," pokračoval Luke, když si s nechutí vložil do úst další sousto, „je mi to tu nějak povědomé. Mám pocit, jako by – „

„Jaký máš pocit?"

To nebyl hlas Artoo! Luke vyskočil, popadl pistoli, otočil se kolem dokola a snažil se prokouknout šero, aby zjistil, odkud slova vyšla.

Když se obrátil, uviděl, že přímo před ním stojí drobné stvoření. Luke překvapeně ustoupil; zdálo se, že ta bytůstka se materializovala odnikud! Měla nejvýš půl metru na výšku a nebojácně si stála na svém před obrovitým mladíkem, který se chopil hrozivé laserové pistole.

Nedalo se poznat, jak je ta malá scvrklá věc stará. Její obličej měl hluboké vrásky, ale po stranách trčely elfí, zašpičatělé uši, které jí dodávaly vzhledu věčného mladíka. Dlouhé bílé vlasy byly pěšinkou uprostřed rozdělené a splývaly po stranách hlavy s modrou kůží. Bytost byla dvounohá a stála na krátkých nožkách, které končily tříprstou, skoro ještěří tlapkou. Na sobě měla hadry šedivé jako byla mlha nad bažinou, a tak otrhané, že musely být nejmíň tak staré jako stvůra sama.

Luke chvíli nevěděl, jestli se má bát nebo se smát. Ale když se zahleděl do vypoulených očí a vycítil laskavou náturu bytůstky, uvolnil se. Nakonec stvoření ukázalo na pistoli v Lukově ruce. „Dej pryč tu zbraň. Nechci ti ublížit," řeklo to.

Po jistém zaváhání Luke klidně zastrčil pistoli zpátky za opasek. Když to udělal, zamyslel se, co ho nutí poslouchat tu potvůrku.

„Chci vědět," promluvilo to znovu, „proč jsi tady?"

„Někoho hledám," odpověděl Luke.

„Hledáš? Hledáš?" opakovalo stvoření zvědavě a široký úsměv mu začal rozšiřovat už tak zvrásněný obličej. „Řekl bych, že jsi někoho našel. He? Ano!"

Luke se ovládl a nezasmál se. „Jo.“

„Pomoct ti můžu…, ano… ano.“

Luke zjistil, že tomu podivnému stvoření nevysvětlitelně důvěřuje, ale vůbec si nebyl jistý, že by mu takový drobek mohl pomoci při důležitém hledání. „Myslím, že nemůžeš,“ odpověděl jemně. „Víš, hledám velkého bojovníka.“

„Velkého bojovníka?“ trpaslík zavrtěl hlavou, až mu bělavé vlasy poletovaly kolem špičatých uší. „Válka ještě nikoho neudělala velkým.“

Divná slova, pomyslel si Luke. Ale než mohl odpovědět, viděl, jak se drobný hominid štrachá až na vrcholek zachráněných krabic se zásobami. V šoku pozoroval, jak se trpaslík začíná přehrabovat ve věcech, které si Luke vzal s sebou z Hothu.

„Běž od toho pryč,“ řekl, překvapený tím nečekaným divným chováním.

K hromadě beden se přikolébal Artoo, který byl optickými senzory ve stejné rovině se stvořením. Droid zapískal nechutí, když skenoval potvůrku, která nevšímavě dolovala v zásobách.

Podivná bytost popadla kontejner se zbytky Lukova jídla a ochutnala.

„Hej, to je moje večeře!“ vykřikl Luke.

Ale sotva si stvoření poprvé kouslo, vyplivlo, co ochutnalo, a obličej se mu pokřivil, až vypadal jako sušená švestka. „Fůůj!“ prskalo to. „Děkuji, nechci. Jak to, že jsi tak vyrostl, když jsi jedl takové věci?“ Prohlédlo si Luka od hlavy až k patě.

Než mohl ohromený mladík odpovědět, potvůrka mrskla krabicí směrem k Lukovi a ponořila malé a hbité ručky do další krabice se zásobami.

„Poslechni, příteli,“ řekl Luke a pozoroval bizarního žebronila, „my jsme tady nechtěli přistát. A kdybych mohl dostat stíhačku z té louže, udělal bych to, ale nejde to. Takže – “

„Nemůžeš vytáhnout loď ven? A zkoušels to? Zkoušels to?“ popichovalo stvoření.

Luke si musel přiznat, že to nezkoušel, ale takový nápad byl naprosto směšný. Neměl potřebné zařízení, aby…

Zájem potvůrky upoutalo cosi v Lukově krabici. Lukovi konečně došla trpělivost, když viděl, jak ten bláznivý trpaslík uchvátil cosi z jeho zásob. Věděl, že přežití závisí na zásobách, a tak po krabici hmátl. Ale potvůrka svou kořist držela v modré ručce pevně svírala malou lampičku. V ruce jí ožilo světélko, opřelo se svými paprsky o její blažený obličej, a hned začala svůj poklad zkoušet.

„Dej mi to!“ vykřikl Luke.

Stvoření uteklo před blížícím se mladíkem jako nezbedné děcko. „Moje! Moje! Nebo ti nepomůžu!“

Pořád si to tisklo lampu k hrudi a ustoupilo o krok, takže bezděčně vrazilo do Artoo Detoo. Protože si vůbec neuvědomilo, že robot je živý, stálo to vedle něho, zatímco Luke se blížil.

„Nestojím o tvou pomoc,“ řekl Luke rozhořčeně. „Chci zpátky svoji lampu. Budu ji potřebovat v táhle hnusné díře plné bahna!“

Luke si náhle uvědomil, že to byla urážka. „Hnusné? Díře? To je můj domov!“

Zatímco se hádali, Artoo pomalu natáhl mechanickou paži. Jeho končetina rychle popadla ukradenou lampu a v tu ránu byly dvě malé postavičky v sobě kvůli kradené kořisti. Jak se tak v zápalu boje potácely, Artoo elektronicky pípal: „Dej mi to!“

„Moje, moje! Vrať mi to,“ křičel trpaslík. Ale najednou se zdálo, že vzdal tu bizarní potyčku a lehce do droida šťouchl jedním namodralým prstem.

Artoo vyrazil hlasité, poděšené zaječení a okamžitě lampu vydal.

Vítěz se zakřenil na svítící předmět ve svých drobných ručkách a škodolibě opakoval: „Moje, moje.“

Luke toho skotačení začínal mít dost a doporučil robotovi, aby zanechal boje. „Oukej, Artoo,“ povzdechl si, „ať si ji nechá. A teď vypadni, kamarádíčku. Máme něco na práci.“

„Ne, ne!“ naléhalo stvoření vzrušeně. „Zůstanu tady a pomůžu vám hledat přítele.“

„Nehledám přítele,“ řekl Luke. „Hledám mistra řádu Jedi.“

„Ach,“ potvůrčiny oči se rozšířily, „mistra řádu Jedi. Panečku, to je jiná. *Yodu*, vy hledáte Yodu.“

Luka ta zmínka překvapila, ale byl skeptický. Jak by mohl takový elf vědět něco o velkém učiteli rytířů Jedi?

„Znáš ho?“

„Samozřejmě, znám,“ řeklo stvoření pyšně. „Zavedu vás k němu. Ale nejdřív se musíme najíst. Dobrého jídla. Pojďte, pojďte.“

S tím potvůrka odcupitala pryč od Lukova tábora do stínů bažin. Slabé světlo lampy postupně mizelo v dálce a Luke zůstal stát s pocitem, že ho ošidili. Nejdřív vůbec neměl v úmyslu stvoření následovat, ale vzápětí už se prodíral mlhou.

Když Luke vyrazil do džungle, zaslechl, jak Artoo hvízdá a pípá, jako by měl kraťas. Luke se otočila viděl, že malý droid stojí opuštěně u fúzní pícky.

„Radši tu zůstaň a hlídej tábor,“ instruoval Luke robota. Ale Artoo jenom zesílil zvukový výstup a procházel celým rejstříkem elektronické artikulace.

„Artoo, teď se uklidni,“ zavolal Luke už v běhu do džungle. „Já se o sebe postarám. Nic se mi nestane, oukej?“ Elektronické brumlání bylo stále slabší, jak Luke pospíchal, aby dostihl malého průvodce. Určitě jsem se zbláznil, pomyslel si Luke, když jdu za tím divným trpaslíkem bůhvíkam. Ale ta potvůrka se *zmínila* o Yodovi, a Luke měl pocit, že musí přijmout jakoukoli pomoc, aby mistra našel. Potácel se ve tmě hustým porostem a zkroucenými kořeny, a pronásledoval blikavé světélko vpředu.

Trpaslík cestou přes bažinu jásavě halekal. „Hé… nestane … hé … vůbec nic nestane … ano, jasně.“ Pak se tajemná bytost způsobem sobě vlastním podivně zachechtala.

Dva císařské křižníky se pomalu pohybovaly nad povrchem obrovského asteroidu. Někde tam se musel schovávat *Millenium Falcon* – ale kde?

Lodě pročesávaly asteroid a přitom shazovaly bomby na jeho krajinu plnou kráterů, aby nákladní loď vyplašily. Tlakové vlny výbuchů sféroidem hrubě otřásaly, ale po *Falconu* nebylo ani stopy. Jeden a císařských hvězdných destruktorů při klouzání nad asteroidem vrhl temný stín přes vchod do tunelu. Ale lodní skenery

nezaznamenaly divnou díru ve stěně kráteru. A v té díře, v tunelu, kde to táhlo, seděla nákladní loď, nevypátraná císařskými nohsledy. Třásla se a vibrovala při každém výbuchu, který dopadl na povrch.

Chewbacca uvnitř horečně opravoval celou pohonnou jednotku. Vysoukal se do horního oddělení, aby se dostal k drátům, které ovládaly systém hyperdrajvu. Ale když ucítil první exploze, prostrčil hlavu změtí drátů dolů a znepokojeně zaštěkl.

Princezna Leia, která svařovala poškozený ventil, přerušila práci a zvedla hlavu. Bomby se ozývaly velice blízko.

See Threepio se podíval na Leiu a nervózně nachýlil hlavu. „Ach jé," řekl, „našli nás."

Všichni ztichli, jako by se báli, že zvuk hlasů by nějak mohl prozradit jejich přesnou pozici. Loď se znovu otřásla výbuchem, trochu menším, než byl předchozí.

„Vzdalují se," řekla Leia.

Hanovi už bylo všechno jasné. „Chtějí jenom vidět, jestli se někde něco nepohne," řekl jí. „Jsme v bezpečí, jestli zůstanem na místě."

„Kdepak už jsem tu písničku slyšela?" řekla Leia nevinně. Han si sarkasmu nevšímal a cestou k motorům prošel kolem ní. Chodbička v nákladovém prostoru byla tak úzká, že nemohl zabránit tomu, aby se o princeznu na své cestě neotřel – nebo snad mohl?

Princezna chvíli se smíšenými pocity pozorovala, jak pokračuje v práci na lodi. A pak se vrátila ke svařování.

See Threepio ignoroval všechno to zvláštní lidské chování. Měl plné ruce práce při komunikování s *Falconem* a snažil se zjistit, co je s hyperdrajvem. Threepio stál u hlavního řídicího panelu a vydával nezvyklé pískavé a hvízdavé zvuky. O chvíli později řídicí panel hvízdl odpověď.

„Kde je Artoo konec, když ho potřebuji?" vzdychl zlatý robot. Odpovědi řídicího panelu dokázal jen těžko přeložit. „Nevím, kde se vaše loď učila komunikovat," oznámil Threepio Hanovi, „ale jejímu přízvuku by se dalo leccos vytknout. Myslím, pane, že říká, že energetická spojka na negativní ose byla zpolarizována. Obávám se, že ji budete muset vyměnit."

„Samozřejmě ji budu muset vyměnit!“ štěkl Han a pak si uvědomil, že Chewbacca vykukuje ze stropního průlezu: „Vyměň to!“ zašeptal.

Všiml si, že Leia skončila se svařováním, ale ventil ji neposlouchal a Leia zápasila s pákou, která se nechtěla hnout. Přišel k ní a začal nabízet pomoc, ale jenom se k němu chladně otočila zády a dál bojovala s ventilem sama.

„Klid, Vaše Výsosti,“ řekl. „Jenom jsem vám chtěl pomoct.“

Leia, vší silou opřená do páky, se tiše zeptala: „Byl byste tak laskav a přestal mi tak říkat?“

Han byl překvapený tím samozřejmým tónem. Čekal nějaké pichlavé odseknutí, nebo v nejlepším případě mrazivé ticho. Ale v jejich slovech nebyl žádný náznak uštěpačnosti, na který byl zvyklý. Že by chtěla neutuchající válku dvou vůlí ukončit? „Jistě,“ řekl jemně.

„Vy někdy všechno komplikujete,“ řekla Leia a stydlivě se po něm podívala.

Musel souhlasit. „To je fakt.“ Ale dodal: „Vy byste taky mohla být trochu milejší. No, jen si přiznejte, že mi někdy dáváte za pravdu.“

Pustila páku a třela si odřenou ruku. „Někdy,“ pousmála se, „snad … příležitostně, když se nechováte jako lotr.“

„Lotr?“ zasmál se, protože mu její volba slov připadala roztomilá. „Líbí se mi, jak to zní.“

Bez dalšího slova vzal Leinu ruku do své a začal ji hladit. „Přestaňte,“ protestovala Leia.

Han ruku nepouštěl. „S čím mám přestat?“ zeptal se měkce.

Leia byla celá popletená, zmatená, nervózní – všechno možné najednou. Ale smysl pro důstojnost převládl. „Přestaňte s tím!“ řekla majestátně. „Mám špinavé ruce.“

Han se usmál nad tou lišáckou výmluvou, ale dál ji držel za ruku a díval se jí přímo do očí. „Moje ruce jsou taky špinavé. Čeho se bojíte?“

„Čeho?“ vrátila mu pohled. „Že si je ušpiním.“

„A proto se chvějete?“ zeptal se. Viděl, že na ni jeho blízkost působí a při doteku jí jihne výraz. Takže ji vzal i za druhou ruku.

„Myslím, že mě máte ráda, *protože* jsem lotr," řekl. „Myslím, že ve vašem životě nebylo *dost* lotrů." A při těch slovech si ji přitáhl blíž.

Leia tomu jemnému nátlaku neodporovala. Když se na něho teď dívala, pomyslela si, že nikdy jí nepřipadal hezčí, ale pořád byla princezna. „Náhodou mám *ráda* pěkné muže," plísnila ho šeptem.

„Copak nejsem hezký?" zeptal se Han škádlivě. Chewbacca vystrčil hlavu z horního oddělení a všechno pozoroval, aniž si ho všimli.

„Ano," zašeptala, „ale…"

Než stačila dopovědět, Han Solo si ji přitáhl k sobě a ucítil, jak se jí tělo chvěje, když přitiskl své rty na její. Zdálo se, že je to věčnost, kterou spolu sdílejí, když ji něžně objímal v pase. Tentokrát neodporovala vůbec.

Když se rozdělili, potřebovala se Leia nadechnout. Pokusila se znovu získat sebevládu a vypadat rozhořčeně, ale nemohla promluvit.

„Oukej, střihoune," začala „Já – "

Ale pak zmlkla a najednou ho líbala a objímala ještě silněji než před chvílí.

Když se jejich rty konečně rozdělily, Han podržel Leiu v náručí a tak se dívali jeden na druhého. Dlouho mezi nimi vládly láskyplné city. Pak se Leia začala se zmatenými myšlenkami i pocity odtahovat. Odvrátila oči a vyprostila se Hanovi z objetí. V příští vteřině se otočila a rozběhla se do kabiny.

Han se za ní mlčky díval, když odcházela. Pak si pronikavě uvědomil, že ze stropu vykukuje hlava velice zvědavého Wookieho.

„Oukej, Chewie!" zahulákal. „Pomoz mi s tím ventilem."

Mlha, kterou rozháněl liják, se plazila kolem bažiny v průsvitných cárech. V proudech deště se plácal osamělý droid R2 a hledal svého pána.

Citlivá zařízení Artoo Detoo neustále vysílala impulsy do elektronických nervových zakončení. Sluchové systémy reagovaly při

nejslabším zvuku – snad až příliš – a vysílaly informace do robotova nervózního počítačového mozku.

V téhle blátivé džungli bylo na Artoo příliš mokro. Zaměřil optické senzory k podivnému hliněnému domečku na okraji tmavého jezera. Robot, kterého přemohl téměř lidský pocit osamělosti, se došmajdal pod okno obydlí. Artoo vysunul pomocnou nohu a nakoukl dovnitř. Doufal, že si tam nikdo nevšimne, že se jeho soudkovité tělo chvěje, ani nezaslechne nervózní tiché elektronické broukání.

Lukovi Skywalkerovi se taktak podařilo vmáčknout se do miniaturního domečku, kde všechno bylo dokonale přizpůsobené malému obyvateli. Luke seděl s nohama zkříženýma na suché hliněné podlaze v obývacím pokoji a dával pozor, aby hlavou nevrazil do stropu. Před ním byl stůl a na něm zahlédl několik schránek, ve kterých byly asi ručně psané svitky.

Vrásčitý tvor byl v kuchyni vedle obývacího pokoje a pilně kuchtil nějaké neuvěřitelné jídlo. Z místa, kde seděl, Luke viděl, že kuchaříček míchá v kouřících hrncích, krájí tohle, seká tamhleto, na všechno sype bylinky a běhá sem a tam. Nakonec položil tácy na stůl před mladíka:

Luke byl tou překotnou činností fascinován, ale už začínal být netrpělivý. Když se tvoreček zase jednou vnořil v překotném běhu do pokoje, připomněl Luke hostiteli: „Říkal jsem ti, že nemám hlad.“

„Trpělivost,“ řeklo stvoření a zapadlo zpátky do kuchyně plné páry. „Je čas k jídlu.“

Luke se snažil být zdvořilý. „Podívej,“ řekl, „hezky to voní. Určitě je to výborné. Ale nevím, proč nemůžeme navštívit Yodu hned teď.“

„Pro řád Jedi je teď taky čas k jídlu,“ odpověděl tvor. Ale Luke se nemohl dočkat, aby už byl na cestě. „Bude trvat dlouho, než se tam dostaneme? Jak je to daleko?“

„Nedaleko, nedaleko. Buď trpělivý. Brzo ho uvidíš. Proč se chceš stát Jedim?“

„Myslím, že kvůli svému otci," odpověděl Luke; uvědomil si, že nikdy doopravdy otce neznal. Vlastně nejhlubší pouto s otcem zprostředkovával světelný meč, který mu svěřil Ben.

Luke si všiml zvědavého výrazu v očích toho tvora, když se zmínil o otci. „Ach, tvůj otec," řekl trpaslík a posadí se, aby začal s bohatým jídlem. „Byl to mocný Jedi. Mocný Jedi."

Mladík přemýšlel, jestli se mu stvoření vysmívá. „Jak bys mohl znát mého otce?" zeptal se trochu rozzlobeně. „Vždyť ani nevíš, kdo jsem." Rozhlédl se po bizarní místnosti a zavrtěl hlavou. „Nevím, co tady dělám …"

Pak si všiml, že stvoření se od něho odvrátilo a povídá něco do rohu pokoje. Tak to je poslední kapka, pomyslel si Luke. Teď ten neuvěřitelný trpaslík mluví k čirému vzduchu!

„To není dobré," říkal tvoreček popuzeně. „To nepůjde. Nemůžu ho učit. Ten chlapec nemá žádnou trpělivost!"

Luke otočil hlavu směrem, kterým byl tvor obrácený. *Nemůžu učit. Nemá trpělivost.* Užasl, ale nikoho neviděl. Pak situace začínala být tak jasná, jako hluboké rýhy v obličeji toho stvořeníčka. Právě dělá zkoušku – a u nikoho jiného než samotného Yody!

Z prázdného rohu místnosti Luke zaslechl tichý, moudrý hlas Bena Kenobiho, jak Yodovi odpovídá: „Naučí se trpělivosti," řekl Ben.

„Je v něm spousta zlosti," trval na svém trpasličí učitel řádu Jedi. „Jako v jeho otci."

„To už jsme probrali dřív," řekl Kenobi.

Luke už nemohl čekat. „*Můžu* být Jedi," přerušil je. Znamenalo to pro něho víc než co jiného, stát se členem skupiny urozených, která prosazovala mír a spravedlnost. „Jsem připravený, Bene… Bene…" Zavolal mladík na neviditelného mentora, a rozhlížel se po pokoji v naději, že ho najde. Ale viděl jenom Yodu, jak sedí u stolu naproti němu.

„Že jsi připravený?" zeptal se skepticky Yoda. „Co víš o připravenosti? Cvičil jsem Jedi osm set let. Rady si nechám pro toho, koho mám cvičit."

„Proč ne mě?" zeptal se Luke uraženě.

„Stát se Jedim," řek Yoda vážně, „vyžaduje nejhlubší oddanost, ten nejvážnější úmysl."

„Dokáže to," bránil Benův hlas mladíka.

S pohledem na neviditelného Kenobiho ukázal Yoda na Luka. „Už dlouho jsem ho pozoroval. Celý život se díval někam jinam – na obzor, do nebe, do budoucnosti. Nikdy nepomyslel na to, kde je, co dělá. Dobrodružství, vzrušení." Yoda blýskl po Lukovi planoucím pohledem. „Jedi nic takového nepotřebuje!"

Luke se snažil hájit svou minulost. „Řídil jsem se svými pocity:"

„Jsi lehkomyslný!" zakřičel mistr řádu Jedi. „Bude se učit," ozval se konejšivý hlas Kenobiho.

„Je moc starý," hádal se Yoda. „Ano. Moc starý, už příliš zaběhaný, než aby začal s výcvikem."

Luke měl dojem, že zaslechl v Yodově hlase trochu měkčí tón. Snad by se ještě pořád dal přesvědčit. „Už jsem se hodně naučil," řekl Luke. Teď to nemohl vzdát. Došel kvůli tomu příliš daleko, odvážil se příliš mnoho, *ztratil* příliš mnoho.

Zdálo se, že Yoda se po těch slovech zadíval skrz Luka, jako by se pokoušel určit, co se naučil. Znovu se obrátil k neviditelnému Kenobimu. „Dokončí to, co začne?" zeptal se Yoda.

„Došli jsme tak daleko," zněla odpověď. „Je naší jedinou nadějí."

„Nezklamu vás," řekl Luke Yodovi i Benovi. „Nebojím se." A opravdu, v té chvíli mladý Skywalker cítil, že se beze strachu může postavit čemukoliv.

Ale Yoda nebyl tak optimistický. „Budeš se bát, můj hochu," varoval. Mistr řádu Jedi se pomalu otočil, aby se podíval na Luka, a v obličeji se mu objevil podivný úsměv. „He. Budeš."

IX.

Jenom jediná bytost v celém vesmíru mohla vzbudit strach v temném vědomí Darth Vadera. Mlčenlivý a osamělý stál v šeré komnatě. Temný pán ze Sithu čekal návštěvu svého obávaného vládce.

Zatímco čekal, jeho císařský hvězdný destruktor proplouval nezměrným oceánem hvězd. Nikdo z lodi se neodvážil rušit Darth Vadera v soukromé kóji. Ale kdyby to udělali, mohli by si povšimnout, že postava v černém plášti se lehce chvěje. A snad by zahlédli i lehký náznak hrůzy v obličeji, pokud by někdo dokázal prohlédnout černou dýchací masku.

Ale nikdo nepřišel a Vader zůstal nehybný v osamělé, trpělivé vigilii. Zanedlouho mrtvé ticho v místnosti protrhlo zvláštní elektronické zabzučení a na plášti Temného pána se začaly chvět světelné záblesky. Vader se ihned hluboce uklonil, aby vzdal poctu svému vznešenému pánovi.

Návštěvník se objevil v podobě hologramu, který se před Vaderem materializoval a vztyčil se nad ním. Trojrozměrná postava měla na sobě jednoduchý oděv a obličej jí stínila široká kapuce. Když hologram galaktického císaře konečně promluvil, ozval se hlas hlubší než Vaderův. Přítomnost císaře byla sama o sobě dost děsivá, ale při zvuku jeho hlasu Vaderovým mohutným tělem pronikala hrůza. „Smíš povstat, sluho," přikázal císař.

Vader se ihned narovnal. Ale neodvažoval se pohlédnout pánovi do obličeje, místo toho se zahleděl na své černé boty. „Co přikazuješ, můj pane?" zeptal se Vader slavnostně jako kněz, který se přibližuje k bohu.

„V síle se objevují vážné poruchy," řekl císař. „Pocítil jsem to," odpověděl Temný pán vážně.

Císař dalšími slovy ještě zdůraznil nebezpečí. „Naše situace je na pováženou. Máme nového nepřítele, který nás může zničit“

„Zničit? Kdo?“

„Skywalkerův syn. Musíš ho zneškodnit, nebo bude naší zhoubou.“

Skywalker!

To bylo nemožné. Jak by císaře mohl znepokojovat takový bezvýznamný mladík?

„Není Jedi,“ odporoval Vader. „Je to jenom chlapec. Obi-Wan ho nemůže naučit tolik, aby – “

Císař ho přerušil. „Má v sobě hodně síly,“ trval na svém. „Musí být zničen.“

Temný pán chvilku přemítal. Snad tu byl jiný způsob, jak se s chlapcem vypořádat, a císařská věc by zároveň z toho měla užitek. „Kdyby se dal přesvědčit, byl by z něj silný spojenec,“ navrhl Vader.

Císař mlčky zvažoval tuto možnost.

Po chvíli znovu promluvil. „Ano…, ano,“ řekl zamyšleně. „Byl by velkým přínosem. Dokážeš to?“

Poprvé během setkání Vader zdvihl hlavu a podíval se na svého pána přímo. „Přidá se k nám,“ odpověděl pevně, „nebo zemře, můj pane.“

S tím dospělo setkání ke konci. Vader poklekl před galaktickým císařem, který vztáhl ruku nad svého poslušného sluhu. V příští chvíli holografický obraz zmizel a osamělý Vader začal spřádat svůj snad nejrafinovanější plán útoku.

Indikátorová světla na řídicím panelu vrhala přízračnou záři do tichého kokpitu *Millenium Falcon*. Měkce osvětlovala obličej princezny Leiy, která seděla v pilotním křesle a přemýšlela o Hanovi. V hlubokém zamyšlení přejela rukou po řídicím panelu přes sebou. Věděla, že cosi v ní se zčeřilo, ale nebyla si jistá, jestli to chce poznat. Ale mohla se tomu vůbec bránit?

Najednou ji upoutal náhlý pohyb před oknem kokpitu. Temný obrys, zprvu příliš rychlý a temný, aby se dal rozeznat, vyrazil proti *Millenium Falcon*. V okamžiku se na přední sklo lodi přitiskla

jakási měkká přísavka. Leia se opatrně přiblížila, aby si prohlédla černé, nezřetelné tělo. Jak se podívala z okna, vykoukly najednou obrovské žluté oči a zahleděly se přímo na ni.

Leia polekaně vyskočila a spadla zpátky do pilotního křesla. Když se snažila vzpamatovat, zaslechla cupitání nohou a nelidské zavřeštění. Náhle černé tělo a žluté oči zmizely do tmy jeskyně.

Nadechla se, vyskočila z křesla a běžela do nákladového prostoru.

Posádka *Falconu* dokončovala práci na energetickém systému lodi. Zatímco pracovali, světla slabě zablikala, pak se rozsvítila a klidně zářila. Han dokončil napojování drátů a začal usazovat panel na místo v podlaze, zatímco Wookie pozoroval See Threepio, který dokončoval práci u řídicího panelu.

„Všechno prověřeno," hlásil Threepio. „Věřím, že by to mělo fungovat, jestli to tak mohu říci."

V té chvíli princezna bez dechu vběhla do oddělení. „Venku něco je!" vykřikla Leia.

Han vzhlédl od práce. „Kde?"

„Venku," řekla, „v jeskyni."

Při těch slovech se ozvalo důrazné bouchání na trup lodi. Chewbacca zvedl hlavu a hlasitě znepokojeně zaštěkl. „Vypadá to, jako by se to chtělo dostat dovnitř," poznamenal Threepio ustrašeně.

Kapitán se vydal z nákladového prostoru ven. „Jdu se podívat, co to je," oznámil.

„Zbláznil ses?" Leia se na něho ohromeně podívala. Bouchání bylo čím dál hlasitější.

„Podívej se, zrovna jsme dali tu archu pěkně do kupy," vysvětloval Han. „Vůbec se mi nechce nechat nějakého darebáka, aby mi ji rozmlátil na kousky."

Než mohla Leia protestovat, vzal z regálu dýchací masku a natáhl si ji na hlavu. Když vycházel ven, Wookie spěchal za ním a popadl i svoji masku. Leia si uvědomila, že jako členka posádky se k nim musí připojit.

„Jestli je jich víc," řekla kapitánovi, „budete potřebovat pomoc."

Han se na ni s láskou díval, když si brala třetí dýchací masku a nasazovala si ji na roztomilý, ale rozhodný obličej. Pak všichni tři vyběhli ven a nechali uvnitř protokolárního droida, který si trpce stěžoval do prázdného nákladového prostoru: „To tady ale zůstanu úplně sám!“

Tma venku před *Millenium Falcon* byla hustá a vlhká. Obklopovala tři postavy, které opatrně procházely kolem lodi. Při každém kroku slyšely znepokojivé zvuky, *čvachtání*, které se odráželo od mokrých stěn jeskyně.

Bylo příliš tma, takže se nedalo odhadnout, kde se zvíře skrývá. Opatrně se pohybovali, a napínali zrak co mohli do hluboké temnoty. Najednou Chewbacca, který viděl ve tmě lépe než kapitán nebo princezna, tlumeně štěkl a ukázal na věc, která se pohybovala kolem trupu *Falconu*.

Přes loď cupala beztvará kožovitá masa a Wookieho vyjeknutí ji zjevně vyděsilo. Han zamířil blaster na zvíře a vypálil laserový paprsek. Černý stín zaječel, zapotácel se a s bouchnutím dopadl princezně přímo k nohám.

Sklonila se, aby si černé tělo lépe prohlédla. „Vypadá to na druh mynoka,“ řekla Hanovi a Chewbaccovi.

Han se rychle rozhlédl temnou jeskyní. „Tak to jich tu bude víc,“ prorokoval. „Vždycky chodí ve skupinách. A úplně nejradši se lepí na lodě. Přesně to zrovna potřebujem!“

Ale Leia si teď víc všímala konzistence podlahy tunelu. Celý tunel jí připadal podivný; místo páchlo úplně jinak než kterákoli jeskyně, kterou znala. Podlaha byla zvlášť studená a zdálo se, že je přilnavá.

Když dupla, ucítila, že patou udělala důlek. „Ten asteroid má ale divné složení,“ řekla. „Podívejte se na zem. To určitě není skála.“

Han si klekl, aby si prohlédl podlahu zblízka, a všiml si, jak je tvárná. Když zkoumal podlahu, snažil se zjistit, jak daleko sahá a jaký má jeskyně tvar.

„Je tu strašně vlhko,“ řekl. Postavil se a zamířil ruční blaster na vzdálenou stranu jeskyně, vystřelil a z dálky se ozvalo ječení

mynoků; jakmile vypálil paprsek, celá jeskyně se začala třást a zem se zkrabatila. „Toho jsem se bál," zakřičel. „Musíme vypadnout!"

Chewbacca souhlasně štěkl a vrhl sek *Millenium Falcon*. Těsně za ním spěchali k lodi Leia a Han, kteří si kryli obličej před rojem mynoků. Doběhli k *Falconu* a utíkali po rampě do lodě. Jakmile byli na palubě, Chewbacca za nimi přirazil poklop, aby dovnitř nevklouzl žádný mynok.

„Chewie, nastartuj ji!" zaječel Han, zatímco s Leiou utíkali nákladovým prostorem. „Padáme pryč!"

Chewbacca spěšně dopadl na sedadlo v kokpitu a Han v rychlosti kontroloval indikátory na řídicím panelu v nákladovém prostoru.

Leia, která se mu držela v patách, ho upozornila: „Zahlédnou nás dřív, než nabereme rychlost."

Zdálo se, že Han ji neslyší. Zkontroloval řízení, pak utíkal zpátky do kokpitu. Ale když ji míjel, ukázalo se, že slyšel každé její slovo. „Není čas, abychom kvůli tomu svolávali poradu."

A byl pryč, spěchal do pilotního křesla, aby trochu přiškrtil motory. V příští minutě se kvílení hlavních motorů ozvalo celou lodí.

Ale Leia běžela za ním. „Já nejsem žádná porada," křikla popuzeně.

Zdálo se, že ji neslyší. Nečekané jeskyňotřesení se začalo usazovat, ale Han byl odhodlaný dostat loď ven – a to rychle. Leia se začala na sedadle připoutávat.

„Nemůžeš zvládnout skok do světelné rychlosti v tomhle poli asteroidů," zavolala přes řev motorů.

Solo se na ni přes rameno zakřenil. „Připoutej se, zlatíčko," řekl, „odlétáme!"

„Ale otřesy zmizely!"

Jenže Han už loď zastavit nechtěl. Plavidlo se pohnulo vpřed a rychle míjelo hrbolaté stěny tunelu. Najednou Chewbacca štěkl hrůzou, když se podíval přes přední sklo ven.

Přesně před nimi stála rozeklaná bílá řada stalaktitů a stalagmitů, která dokonale lemovala vchod jeskyně.

„Vidím, Chewie," křikl Han. Tvrdě přitáhl páku a *Millenium Falcon* vyrazil vpřed. „Držte se!"

„Jeskyně se hroutí!" křičela Leia, když viděla, jak se vchod vpředu zužuje.

„To není jeskyně."

„Cože?!"

Threepio začal vystrašeně drmolit. „Ach jé, ne! Jsme ztraceni. Sbohem, paní Leio. Sbohem, kapitáne."

Leia pootevřela ústa, jak sledovala rychle se přibližující ústí tunelu.

Han měl pravdu; nebyli v jeskyni. Jak se blížili k ústí, bylo zřejmé, že bílé minerální útvary jsou obrovské zuby. A bylo velmi zřejmé, jak se řítili ven z té gigantické tlamy, že se ty zuby svírají! Chewbacca zařval.

„Na bok, Chewie!"

Byl to neuvěřitelný manévr. Ale Chewbacca okamžitě reagoval a znovu dokázal nemožné. Obrátil *Millenium Falcon* strmě na bok, a loď se vřítila mezi dva z těch zářících bílých tesáků. A ani ne vteřinu poté, co *Falcon* vyletěl z toho živého tunelu, se čelisti zacvakly.

Falcon uháněl skalnatou roklinou asteroidu a těsně za ním vyrazil titánský vesmírný plaz. Obrovité růžové těleso si nechtělo nechat ujít zákusek a vysunulo se z kráteru, aby spolklo unikající loď. Ale příšera byla příliš pomalá. V příští chvíli nákladní loď odsvištěla pryč od slimákovitého pronásledovatele do vesmíru.

Ale v té chvíli loď vletěla do dalšího nebezpečí: *Millenium Falcon* se znovu vnořil do smrtonosného pole asteroidů.

Luke hekal a sotva dechu popadal při poslední přijímací zkoušce. Jedi mu nařídil maratónský běh hustým podrostem džungle. A Yoda nejenom že Luka poslal na vysilující závod, ale sám se pozval na vyjížďku. Takže zatímco adept řádu Jedi odfukoval a potil se při svízelném běhu, mistr Jedi jeho postup pozoroval z vaku, který měl Luke přivázaný na zádech.

Yoda vrtěl hlavou a pohrdavě brumlal, že mladíkovi chybí vytrvalost.

Když se vrátili na mýtinu, kde trpělivě čekal Artoo Detoo, Luke skoro padal vyčerpáním. Ale Yoda už měl pro něho nachystaný další test.

Než se Luke vydýchal, malý Jedi na jeho zádech mávl Lukovi před očima kovovou tyčí. Luke okamžitě tasil laserový meč a bleskově po tyči ťal. Ale nebyl dost rychlý a tyč padla – nedotčená – dunivě na zem. Luke se zhroutil na mokrou zem, naprosto vyčerpaný. „Už nemůžu," zaskučel, „… strašně unavený."

Yoda, který neukázal ani špetku soucitu, si odfrkl. „Byla by na sedm kousků, kdybys byl Jedi."

Ale Luke věděl, že není Jedi – ještě ne. A přísný tréninkový program, který stanovil Yoda, mu vyrážel dech. „Myslel jsem, že jsem v kondici," hekal.

„Ano, ale podle jakého standardu, ptám se?" ptal se malý instruktor. „Zapomeň na stará měřítka. Odvykej si, odvykej si!" Luke doopravdy cítil, že je připravený odvykat si staré způsoby a chtěl se osvobodit tak, aby se mohl naučit všechno, co ho mistr Jedi naučit musí. Byl to přísný výcvik, ale jak míjel čas, Lukova síla a schopnosti rostly a jeho skeptický malý pán to začal vidět nadějně. Nebylo to však snadné.

Yoda trávil dlouhé hodiny přednáškami o zvycích řádu Jedi. Když seděli pod stromy nedaleko Yodova domečku, Luke pozorně poslouchal všechna mistrova vyprávění a přednášky. A zatímco Luke poslouchal, Yoda přežvykoval gimer, úlomek větvičky se třemi výhonky na konci.

A proběhly nejrůznější fyzické zkoušky. Luke se zvlášť důkladně cvičil ve skoku. Jednou už měl pocit, že je dost připravený, aby Yodovi předvedl, jak se zlepšil. Mistr seděl na kládě u širokého rybníka a najednou slyšel, jak se někdo s praskotem řítí podrostem.

Potom se na druhé straně rybníka objevil Luke, který utíkal přímo k vodě. Když doběhl ke břehu, odrazil sek Yodovi, vyskočil vysoko nad vodu a letěl vzduchem. Ale spadl kousek od druhého břehu a s hlasitým cáknutím Yodu úplně promáčel.

Yodovy modré rty se zklamaně stáhly.

Ale Luke se nevzdával. Byl rozhodnutý, že se stane Jedim, a bez ohledu na to, jak trapně se při svých pokusech třeba cítí, udělá

každou zkoušku, kterou mu Yoda uloží. Takže si nestěžoval, když mu Yoda nařídil, aby udělal stojku. Luke se obrátil nejdřív trochu nemotorně, a po několika vratkých vteřinách pevně stál na rukou. Zdálo se mu, že je v té pozici celé hodiny, ale bylo to snazší než v době před výcvikem. Soustředil se o tolik lépe, že dokázal vydržet v naprosté rovnováze – dokonce s Yodou, který se mu usadil na chodidlech.

Ale to byla jenom část zkoušky. Yoda dal Lukovi znamení poklepáním gimeru na nohu. Pomalu, opatrně a plně soustředěný Luke zvedl jednu ruku ze země. Jeho tělo se lehce zakývalo, když přenášel váhu – ale Luke rovnováhu udržel a soustředěně začal zvedat malý kámen před sebou. Ale najednou se ke svému pánovi s hvízdáním a pípáním přihnala jednotka R2.

Luke spadl a Yoda čistě seskočil z jeho hroutícího se těla. Mrzutý učedník řádu Jedi se zeptal: „Ale Artoo, co je?“

Artoo Detoo kroužil v divokých kruzích, když se mu snažil něco sdělit pomocí různého elektronického cvrlikání. Luke sledoval, jak droid upaluje k okraji bažiny. Spěchal za ním a pak uviděl, co se mu robotek snaží vysvětlit.

Luke stál na kraji vody a viděl, že X-plán už celý zmizel pod hladinou, jenom špička přídě mu koukala.

„Ale ne,“ zaúpěl Luke. „Teď se už odsud nedostaneme.“ Yoda se k ním připojil a při Lukově poznámce popuzeně dupl nožkou. „Víš to určitě?“ láteřil Yoda. „Zkoušels to snad? U tebe nikdy nic nejde. Neslyšels, co říkám?“ Malý vrásčitý obličej se mu ještě víc svraštil, jak se mračil.

Luke se podíval na svého mistra, pak pochybovačně na potopenou loď.

„Mistře,“ řekl skepticky, „zvedání kamenů je jedna věc, ale tohle je něco trochu jiného.“ Yoda se teď už doopravdy zlobil. „Ne! Není to žádný rozdíl!“ křičel. „Rozdíly si jenom vymýšlíš. Vykašli se na ně! Už ti k ničemu nejsou!“

Luke mistrovi důvěřoval. Jestli Yoda řekl, že to jde, tak by to měl zkusit. Podíval se na potopený X-plán a připravil se na maximální soustředění. „Oukej,“ řekl konečně, „zkusím to.“

Znovu použil špatná slova. „Ne," řekl Yoda netrpělivě. „Nezkoušej to. *Udělej to, udělej to*. Nebo to nedělej. Žádný pokus neexistuje."

Luke zavřel oči. Snažil se vybavit si obrysy a tvar a cítit váhu své stíhačky. A soustředil se na pohyb, kterým ji vyzdvihne z kalné vody.

Soustředil se a po chvilce uslyšel, jak voda bublá a vaří se, a pak crčí z vynořující se přídě X-plánu. Vrchní část stíhačky se pomalu zdvíhala z vody, chvilku tam vydržela, a pak klesla s hlasitým cáknutím zpátky pod hladinu.

Luke byl celý zpocený a lapal po dechu. „Nemůžu," řekl sklesle. „Je moc velká."

„Na velikostí nezáleží," naléhal Yoda. „Vůbec na ní nesejde. Podívej se na *mě*. Mě snad soudíš podle *velikosti*?"

Luke pokorně zavrtěl hlavou.

„To bys ani neměl," poradil mu mistr Jedi. „Protože mým spojencem je síla. A to je mocný spojenec. Vytváří život a dává mu růst. Její energie nás obklopuje a svazuje. Úžasné bytosti jsme my, ne tahle hrubá hmota," řekl a dloubl do Luka.

Yoda se široce rozmáchl, aby naznačil nezměrný vesmír kolem sebe. „Musíš ji cítit. Cítit ten proud. Cítit sílu kolem sebe. Tady," řekl a ukazoval prstem, „mezi mnou a tebou a tím stromem a kamenem."

Zatímco Yoda vysvětloval sílu, Artoo točil hlavou dokola a snažil se zaregistrovat tu „sílu" svými Skenery.. Zmateně pípal a hvízdal.

„Ano, je tu všude," pokračoval Yoda a droida si nevšímal, „čeká, až ji někdo ucítí a použije. Ano, dokonce i mezi tímto kusem země a tou lodí!"

Pak se Yoda otočil a podíval se na bažinu, a vtom voda začala vířit. Z mírně bublající vody se pomalu začala znovu nořit příď letadla.

Luke užasle zíral, jak se X-plán elegantně zdvíhá ze své vodní hrobky a majestátně se pohybuje směrem ke břehu. Mlčky si přísahal, že už nikdy nepoužije slova „nemožné".

Protože tady stál Yoda, který si vybral jako podstavec kořen stromu, a bez námahy přitahoval loď z vody na břeh. Luke sotva věřil svým očím. Ale věděl, že to je ukázkový příklad, jak Jedi ovládá sílu.

Artoo, který byl stejně ohromený, i když bez filozofického pozadí, vydal sérii hlasitých hvizdů, a pak vystartoval pryč, aby se schoval za obrovskými kořeny.

X-plán vyplul na břeh a pak měkce přistál.

Luke byl zahanbený výkonem, který právě viděl, a přistoupil k Yodovi s posvátnou bázní. „Já…," začal zmateně. „Nevěřím tomu."

„A právě proto," prohlásil Yoda rozhodně, „se ti to nedaří." Ohromený Luke vrtěl hlavou a přemýšlel, jestli kdy dokáže stát se Jedim.

Nájemní zabijáci! Patřili k nejzlořečenějším obyvatelům galaxie, a v této třídě amorálních hrabivců se vyskytovaly nejrůznější živočišné druhy. Bylo to odpudivé zaměstnání a vábilo k sobě často odpudivá stvoření. Některá z nich si zavolal Darth Vader a teď s nimi stál na můstku císařského hvězdného destruktoru.

Admirál Piett byl s jedním z Vaderových kapitánů a z dálky pozoroval nesourodou skupinu. Viděli, že Temný pán pozval obzvlášť bizarní druhy žoldáckých lovců, včetně Bosska, z jehož měkkého, vakovitého obličeje civěly na Vadera obrovské zarudlé bulvy. Vedle Bosska stál Zuckuss a Dengar, dva lidé, zjizvení v nespočetných, neuvěřitelných dobrodružstvích. Byl s nimi i potlučený a zašlý chromovaný droid IG-88, stál vedle známého Boby Fetta. Fett byl člověk, známý svými značně bezohlednými metodami. Byl oblečený do pancéřového skafandru ověšeného zbraněmi, který nosila skupina nelítostných válečníků, poražených rytíři Jedi v Klonové válce. Jeho odporný vzhled doplňovalo několik zapletených skalpů. Admirál se otřásl nechutí už jenom při pohledu na Bobu Fetta.

„Nájemní zabijáci!" řekl Piett pohrdavě. „Proč je chce do toho zatahovat? Povstalci nám neutečou!"

Než mohl kapitán odpovědět, přiběhl k admirálovi lodní kontrolor. „Pane,“ řekl naléhavě, „máme prioritní depeši z hvězdného destruktoru *Avenger*.“

Admirál si depeši přečetl a pak utíkal informovat Darth Vadera. Jak se blížil ke skupině, slyšel Piet poslední Vaderovy instrukce. „Ten, kdo najde *Millenium Falcon*, dostane značnou odměnu,“ říkal. „Můžete použít všechny metody, jaké potřebujete, ale chci důkaz. Žádnou dezintegraci.“

Pán ze Sithu přerušil školení, když se mu admirál Piett zjevil po boku.

„Lorde,“ zašeptal admirál vzrušeně, „máme je!“

X.

Avenger zahlédl *Millenium Falcon* ve chvíli, kdy frachťák vzlétl z velkého asteroidu.

V té chvíli císařská loď obnovila pronásledování i s přehradní palbou. Hvězdný destruktor vytrvalé krupobití asteroidů nezastrašilo a bez rozmýšlení se pustil za malou lodí.

Millenium Falcon, daleko pohyblivější než druhá loď, se protahoval kolem větších asteroidů, které se mu řítily naproti. *Falconu* se podařilo udržet si vedení před *Avengerem*, ale bylo jasné, že vytrvalý pronásledovatel se honu jen tak nevzdá.

Najednou se v dráze *Millenium Falcon* objevil gigantický asteroid, který se hnal na frachťák neuvěřitelnou rychlostí. Loď rychle vykroužila zatáčku a asteroid se prořítil kolem, až se neškodně roztříštil o trup *Avengeru*.

Han Solo zahlédl zář výbuchu předním průzorem kokpitu. Plavidlo, které je pronásledovalo, vypadalo naprosto nezranitelně; ale neměl čas posuzovat rozdíly mezi loděmi. Veškerou svoji energii musel věnovat řízení *Falconu*, který byl zasypáván císařskou dělovou palbou.

Princezna Leia napjatě pozorovala asteroidy a dělovou palbu, která prozařovala temnotu vesmíru za průzorem kokpitu. Prsty svírala držadla sedadla. Tiše doufala, že přece jenom vyváznou z toho honu živí.

See Threepio pozorně sledoval pípající obrázky na vyhledávacím identifikátoru a otočil se k Hanovi. „Vidím okraj pole asteroidů, pane," hlásil.

„Dobře," odpověděl Han. „Hned jak budem venku, nakopnem to na hyperdrajv." Věřil, že za chvilku nechají hvězdný destruktor světelné roky za sebou. Systém světelné rychlosti byl opravený a

teď nezbývalo než vysvobodit loď z asteroidového pole a dostat se do vesmíru, ve kterém můžou bezpečně pláchnout.

Ozvalo se vzrušené wookijské štěknutí, když Chewbacca vykoukl z průzoru a uviděl, že hustota asteroidů už klesá. Ale ještě uprchnout nemohli, protože *Avenger* se blížila výboje z jeho laserových děl bombardovaly *Falcon*, až se otřásla ztratil rovnováhu.

Han rychle vyrovnal loď zpátky na kýl. A v příští chvíli *Falcon* vyletěl z asteroidového pole a vnořil se do klidného, hvězdnatého ticha hlubokého vesmíru. Chewbacca kňučel radostí, že jsou konečně venku ze smrtonosného pole – ale dychtil, aby už měli hvězdný destruktor daleko za sebou.

„Taky myslím, Chewie," odpověděl Han, „Vyklidíme pole. Připrav se na světelnou. Teď budou překvapení oni. Držte se…"

Všichni se pevně chytili a Han zatáhl za páku světelné rychlosti. Ale byla to posádka *Millenia Falcon* a nejvíc sám kapitán, kdo byl překvapený, protože zase –

– nic se nestalo.

Nic!

Han znovu divoce zatahal za páku. Loď zůstávala v podsvětelné rychlosti.

„To není fér!" zařval a začal propadat panice. Chewbacca zuřil. Nestávalo se často, že by se rozzlobil na svého přítele a kapitána. Ale teď se vztekal a wookijsky řičel a štěkal.

„To určitě ne," bránil se Han, když se podíval na počítačové obrazovky a rychle přečetl údaje. „Transferové okruhy jsem zkontroloval."

Chewbacca znovu štěkl.

„Říkám ti, že to tentokrát není moje chyba. Vím *určitě*, že jsem to kontroloval."

Leia hluboce vzdychla. „Takže žádná světelná rychlost?" řekla tónem, který prozrazoval, že *tuhle* katastrofu taky očekávala.

„Pane," vložil se mezi ně See Threepio, „ztratili jsme zadní štít deflektoru. Ještě jeden přímý zásah do zádi a jsme vyřízení."

„No," řekla Leia a upřeně se dívala na kapitána *Millenium Falcon*, „co teď?"

Han poznal, že má jenom jednu možnost. Neměl čas plánovat nebo kontrolovat údaje počítačů, když je *Avenger* už venku z asteroidového pole a rychle je dotahuje. Musel se rozhodnout podle instinktu a naděje. Opravdu neměli jinou možnost.

„Ostře zatoč, Chewie," přikázal, stáhl páku k sobě a podíval se na pilota. „Obrátíme kocábku dokola."

Ani Chewbacca neměl ponětí, co Han zamýšlí. Překvapeně zaštěkal – třeba se přeslechl.

„Slyšels dobře!" zaječel Han. „Otoč to! Přední štít plný výkon!" Tentokrát nebylo o jeho příkazu pochyb a ačkoli Chewbacca ten sebevražedný rozkaz nechápal, poslechl.

Princezna z toho byla úplně bez sebe. „Chceš na ně zaútočit!" vykoktala nevěřícně. Teď už není *žádná* šance, že přežijí, pomyslela si. Je možné, že Han by byl opravdu blázen?

Threepio, který si v počítačovém mozku zatím provedl nějaké výpočty, se obrátil na Hana Sola. „Pane, jestli bych mohl zdůraznit, tak pravděpodobnost, že přežijeme přímý útok na císařský hvězdný destruktor je – "

Chewbacca na zlatého droida zavrčela Threepio okamžitě zmlkl. Nikdo na palubě opravdu neměl náladu na statistiky, zvlášť proto, že *Falcon* se už stáčel v ostré zatáčce a začal směřovat do smrště výbuchů císařské kanonády.

Solo se na řízení pekelně soustředil. Nic jiného nemohl dělat, když se chtěl vyhnout přehradní palbě flaků, kterými císařská loď ostřelovala *Falcon*. Frachťák poskakoval a kolébal se, zatímco Han, který stále mířil přímo na hvězdný destruktor, manévroval mezi výboji.

V jeho malé lodi neměl nikdo tušení, jaký může mít plán.

„Dostává se moc nízko!" křičel císařský pozorovací důstojník, ačkoli sotva věřil vlastním očím.

Kapitán Needa a posádka hvězdného destruktoru spěchali na můstek *Avengeru*, aby pozorovali sebevražedný manévr *Millenium Falcon*, zatímco po celé císařské lodi vyzváněli na poplach. Jestliže malý frachťák narazí do trupu hvězdného destruktoru, nezpůsobí

větší škodu; ale jestli prorazí okna můstku, bude řídící paluba posetá mrtvolami.

Zpanikařený zaměřovací důstojník hlásil své pozorování: „Srazíme se!“

„Štíty jsou zapojené?“ zeptal se kapitán Needa. „Určitě zešílel.“

„Dívejte se!“ zaječel palubní důstojník.

Falcon zamířil přímo na okna můstku a posádku *Avengeru*, a důstojníci v hrůze padli k zemi. Ale v poslední chvíli frachťák zatočil nahoru.

A potom –

Kapitán Needa a jeho muži pomalu zvedli hlavy. Za okny uviděli jenom poklidný oceán hvězd.

„Najděte je,“ přikázal kapitán Needa. „Možná to zkusí znovu.“

Vyhledávací důstojník se pokusil na svých obrazovkách frachťák najít. Ale nenašel nic.

„To je divné,“ mumlal.

„Co je?“ zeptal se Needa a šel blíž, aby se podíval na monitory sám.

„Loď není vidět na žádném identifikátoru.“

Kapitána to překvapilo. „Nemohla zmizet. Mohla by tak malá loď mít krycí zařízení?“

„Ne, pane,“ odpověděl palubní důstojník. „Možná v poslední chvíli přešli na světelnou rychlost.“

Kapitán Needa cítil, že jeho vztek roste stejně jako zmatek. „Proč zaútočili? Mohli přejít do hyperprostoru, když se dostali z asteroidového pole.“

„No, není po nich ani stopy, pane, ať to udělali jak chtěli,“ odpovědět zaměřovací důstojník, který stále *Millenium Falcon* na obrazovkách nelokalizoval. „Jediné logické vysvětlení je, že přešli do světelné rychlosti.“

Kapitánem to otřáslo. Jak ho mohla taková kraksna přechytračit?

Přistoupil pobočník. „Pane, lord Vader požaduje hlášení o pronásledování,“ oznamoval. „Co mám říct?“

Needa se musel opřít. Nechat *Millenium Falcon* upláchnout, když byl tak blízko, byla neodpustitelná chyba, a on věděl, že se musí postavit před Vadera a neúspěch ohlásit. Cítil, že už je mu jedno, jaký trest na něho čeká.

„Za to jsem zodpovědný já," řekl. „Připravte raketoplán. Až se sejdeme s lordem Vaderem, omluvím se mu sám. Obraťte a prohlédněte to tu ještě jednou."

Potom se *Avenger* jako živý behemot začal pomalu otáčet: ale po *Millenium Falcon* nebylo ani stopy.

Nad Lukovým tělem, nehybně ležícím v blátě, se jako podivné světlušky vznášely dvě zářící koule. Malý soudkovitý droid stál loajálně vedle svého padlého pána a periodicky natahoval mechanickou paži, aby tančící předměty chytil, jako by to byli moskyti. Ale vznášející se světelné koule vždycky vyklouzly robotovi z dosahu.

Artoo Detoo se naklonil nad netečné Lukovo tělo a zahvízdal, aby ho probral. Ale Luke, který upadl do bezvědomí, když dostal ránu těmi energetickými balónky, neodpovídal. Robot se obrátil k Yodovi, který klidně seděl na pahýlu, a začal zuřivě pískat a hubovat malého mistra Jedi.

Artoo ale nic nepořídil, a tak se obrátil zpátky k Lukovi. Jeho elektronické obvody mu řekly, že nemá smysl budit Luka tak slabými zvuky. V jeho kovovém trupu se aktivoval nouzový záchranný systém, Artoo vyndal malou kovovou elektrodu a položil ji Lukovi na hruď. Artoo tiše znepokojeně pípl a generoval nevelký elektrický náboj, právě tak silný, aby přivedl Luka k vědomí. Mladíkova hruď se vzdmula a Luke se probral.

Mladý učedník řádu Jedi vypadal omámeně a potřásal hlavou, aby se mu vyjasnilo. Rozhlížel se a třel si ramena, aby zmírnil bolest, kterou mu způsobily Yodovy řízené simulátory. Když Luke zahlédl, že koule visí pořád nad ním, zamračil se. Pak zaslechl, jak se Yoda nedaleko vesele pochechtává, a podíval se na něho.

„Soustředění, hé?" chechtal se Yoda a vrásky v obličeji se mu prohlubovaly. „Soustředění!"

Luke neměl náladu úsměv oplácet. „Myslel jsem, že ty koule jsou nastavené jenom na omračení!“ vykřikl naštvaně. „To taky jsou,“ odpověděl pobavený Yoda.

„Jsou o hodně silnější, než jsem zvyklý.“ Luka pořád bolela ramena.

„Vůbec by na tom nezáleželo, kdyby tebou procházela síla,“ opáčil Yoda. „Skákej výš! Rychleji se hýbej!“ volal. „Síle se musíš otevřít.“

Mladíka začal zdlouhavý výcvik dráždit, i když uplynula teprve krátká doba. Cítil, že už je k poznání síly blizoučko – ale mnohokrát už neuspěl a poznal, jak je mu pořád vzdálená. Ale teď ho Yodovo pobízení rázem postavilo na nohy. Byl unavený čekáním na tu moc, utahaný neúspěchy, a Yodovy nesrozumitelné techniky ho čím dál víc rozčilovaly.

Luke popadl z bláta laserový meč a rychle ho zapojil. Polekaný Artoo Detoo zmizel do bezpečí.

„Teď jsem se jí otevřel!“ zakřičel Luke. „Cítím ji. Tak pojďte, vy létající blastery!“ S ohněm v očích Luke zaujal pozici a přibližoval se ke koulím. Ty okamžitě uhnuly a stáhly se nad Yodu.

„Ne, ne,“ nadával mistr Jedi a vrtěl šedovlasou hlavou. „To nepůjde. Ty cítíš *zlost*.“

„Ale cítím sílu,“ bránil se Luke vehementně.

„Zlost, zlost, strach, agrese!“ varoval Yoda. „Odvrácená strana síly. *Ty* proudí snadno ..., v boji se rychle připojí. Vyvaruj se, vyvaruj se jich. Za moc, kterou přinášejí, se platí velká cena.“

Luke sklonil meč a zmateně hleděl na Yodu. „Cena?“ zeptal se. „Co tím myslíš?“

„Odvrácená strana síly vábí,“ řekl Yoda dramaticky. „Ale jestli se jednou vydáš po temné stezce, navždycky bude vládnout tvým osudem. Stráví tě…, jako učedníka Obiho-Wana.“

Luke přikývl. Věděl, koho Yoda myslí. „Lord Vader,“ řekl. Po chvilce přemýšlení se Luke zeptal: „Je odvrácená strana silnější?“

„Ne, ne. Snadnější, rychlejší, svůdnější.“

„Ale jak mám poznat dobrou stranu od té špatné,“ zeptal se zmateně.

„Poznáš to," odpověděl Yoda. „Když jsi pokojný…, klidný, nečinný. Jedi používá sílu pro poznání. Nikdy k útoku."

„Ale řekněte mi, proč –," začal Luke.

„Ne! Není žádné proč. Nic víc ti nepovím. Oprosti svůj mozek od otázek. Teď buď klidný – pokojný…" Yodův hlas se vytrácel, ale jeho slova měla na Luka hypnotický vliv. Mladý učedník přestal protestovat a začal cítit klid, tělo a mysl se mu uvolnily.

„Ano…," mumlal Yoda, „upokoj se."

Luke zavřel oči a vypudil z hlavy rozptylující myšlenky. „Nehýbej se …"

Luke slyšel Yodův uklidňující hlas, když vstoupil do čekající temnoty své mysli. Přál si putovat se slovy svého pána, kamkoli ho povedou.

„Uvolni se…"

Když Yoda poznal, že Luke je tak uvolněný, jak může být mladý žák v tomto stadiu, učinil nepatrné gesto. Koule nad jeho hlavou vyrazily k Lukovi a cestou vystřelovaly výboje.

V té chvíli Luke ožil a zapnul laserový meč. Vyskočil na nohy a čistě soustředěn začal odrážet výboje, které na něho mířily. Beze strachu čelil útoku a pohyboval se a uhýbal s nejvyšším půvabem. Při skocích se vznášel ve vzduchu výš než kdykoliv předtím. Luke neučinil jediný zbytečný pohyb, když se soustředil na blížící se výboje.

Útok ustal stejně náhle, jako začal. Zářící koule se vrátily na svá místa po stranách hlavy jejich pána.

Artoo Detoo, vždy trpělivý pozorovatel, vydal elektronický povzdech a zavrtěl kovovou hlavou.

Luke s pyšným úsměvem pohlédl na Yodu.

„Udělal jsi veliký pokrok, mladíku," potvrdil Jedi. „Zesílil jsi." Ale malý instruktor už ho dál nechválil.

Luke byl na svůj obrovský úspěch jaksepatří hrdý. Pozoroval Yodu a čekal na další ocenění. Ale Yoda se nepohnul, ani nepromluvil. Seděl tiše – a pak se další dvě koule vynořily zpoza něho a připojily se k prvním dvěma.

Úsměv Luka Skywalkera trochu pohasl.

Dva vojáci v bílé zbroji zvedli neživé tělo kapitána Needy z podlahy císařského hvězdného destruktoru Darth Vadera.

Needa věděl, že pravděpodobně zemře, když nedokázal chytit *Millenium Falcon*. Také věděl, že musí ohlásit situaci Vaderovi a formálně se omluvit. Ale v císařské armádě nebylo místo pro odpouštění neúspěchů. A Vader dal znechuceně znamení, aby kapitán zemřel.

Temný pán se otočil a admirál Piett a dva jeho kapitáni přistoupili, aby podali hlášení. „Lorde Vadere," řekl Piett, „naše lodě proskenovaly celou oblast a nic nenašly. *Millenium Falcon* určitě přešel do světelné rychlosti. Teď už je pravděpodobně někde na druhé straně galaxie."

Vader skrz dýchací masku zasyčel. „Nařiďte pohotovost všem velitelstvím," přikázal. „Vypočítejte každý možný cíl podle jejich poslední známé trajektorie a rozdělte flotilu, aby je hledali. Nezklamte mě znovu, admirále, už toho mám dost!"

Admirál Piett si vzpomněl na kapitána *Avengeru*, kterého právě vynášeli z místnosti jako pytel zrní. A pamatoval si mučivou demisi admirála Ozzela. „Ano, můj pane," odpověděl a snažil se maskovat strach. „Najdeme je."

Pak se admirál obrátil k pobočníkovi. „Rozmístit flotilu," rozkázal. Když pobočník spěchal vyplnit rozkazy, admirálovi přeběhl po tváři stín obav. Vůbec si nebyl jistý, jestli bude mít víc štěstí než Ozzel nebo Needa.

Císařský hvězdný destruktor lorda Vadera majestátně odletěl do vesmíru. Ochranná flotila menších plavidel se držela poblíž a císařská armáda nechala *Avenger* za sebou.

Nikdo na *Avengeru* ani v celé Vaderově flotile neměl ponětí, kde kořist hledat. Zatímco *Avenger* klouzal vesmírem, aby pokračoval v pátrání, k jedné jeho mohutné můstkové věži se tiskl miskovitý frachťák – *Millenium Falcon*.

V kokpitu *Falconu* bylo ticho. Han Solo zastavil loď a vypnul všechny systémy tak rychle, že dokonce i obyčejně hovorný See Threepio mlčel. Threepio stál, nepohnul ani nýtem, na zlaté tváři mu ztuhl výraz zvědavosti.

„Taky jsi ho mohl varovat, než jsi ho vypnul," řekla princezna Leia při pohledu na droida, který stál nehybně jako bronzová socha.

„Ach, to je mi líto!" řekl Han falešně. „Nechtěl jsem urazit vašeho droida. Myslíš, že brzdit a všechno vypnout v takové chvilce je snadné?"

Leia pochybovala o celé Hanově strategii. „Pořád si nejsem jistá, co máš v úmyslu."

Han její pochybnosti odsunul stranou. Brzo to zjistí sama, pomyslel si; prostě neměli na vybranou. Obrátil se k druhému pilotovi. „Chewie, zkontroluj ruční vysouvání přistávacích vzpěr."

Wookie štěkl, pak se vyloupl z křesla a zamířil na záď. Leia pozorovala, jak Chewbacca uvolňuje vzpěry, takže loď mohla vzlétnout bez mechanického zpoždění.

Nevěřícně zavrtěla hlavou a obrátila se k Hanovi. „Jak si představuješ *další* let?"

„Flotila se konečně rozděluje," odpověděl a ukázal ven z okna. „*Doufám*, že zachovají obvyklý císařský postup a vyklopí všechen odpad, než přejdou na světelnou rychlost."

Princezna tuhle strategii chvíli zkoumala a pak se začala usmívat. Tenhle bláznivý mužský koneckonců možná věděl, co dělá. Okouzleně ho pohladila po hlavě. „To není špatné, střihoune, není to špatné. Co pak?"

„Potom," řekl Han, „musíme najít bezpečný přístav tady kolem. Nějaký návrh?"

„To záleží na tom, kde jsme."

„Tady," řekl Han a ukázal na konfiguraci malých světelných teček, „u systému Anoat."

Leia sklouzla ze sedadla a postavila se vedle něho, aby se mohla na obrazovku lépe podívat.

„To je divné," řekl Han, když chvilku přemýšlel, „mám pocit, jako bych tu už někdy byl. Podívám se do palubního deníku."

„Ty si vedeš deník?" Na Leiu to udělalo dojem. „No tohle, to je organizace," škádlila ho.

„No, někdy," odpověděl, když procházel údaje na počítači. „Aha, věděl jsem to! Lando – to by mělo být zajímavé."

„Nikdy jsem o tom systému neslyšela," řekla Leia.

„To není systém. Je to člověk, Lando Calrissian. Hazardní hráč, podvodník první třídy, každým coulem lotr," odmlčel se na dost dlouho, aby se poslední slovo vsáklo, a mrkl na princeznu,

„…tvůj typ. Systém Bespin. Je to daleko, ale dá se tam doletět." Leia se podívala na jeden počítačový monitor a přečetla si údaje. „Hornická kolonie," poznamenala.

„Tibbanský plynový důl," dodal Han. „Lando ho vyhrál v sabaku, aspoň to tvrdí. Vždycky jsme se shodli."

„Můžeš mu věřit?" zeptala se Leia.

„Ne. Ale nemá v lásce Impérium, pokud vím." Z interkomu se ozvalo Wookieho štěknutí.

Han rychle sepnul pár spínačů, aby se na počítačových obrazovkách objevily nové informace, a pak se natáhl, aby viděl z průzoru kokpitu. „Vidím to, Chewie, vidím," řekl. „Připrav ruční start." Pak se Han obrátil k princezně a řekl: „To nic nebude, srdíčko." Opřel se v křesle a vstřícně se na ni usmál.

Leia zavrtěla hlavou, pak se stydlivě usmála a rychle ho políbila. „Máš své dobré chvilky," uznala neochotně. „Ne často, ale máš je."

Han si začínal zvykat na princezniny špičaté komplimenty a nemohl říct, že by mu doopravdy vadily. Čím dál víc se mu zamlouvalo, že má podobný smysl pro sarkastický humor jako on. A byl si naprosto jistý, že jí se to taky líbí.

„Jedem, Chewie," zakřičel radostně.

Poklop na břiše *Avengeru* se otevřel. A když císařský křižník odsvištěl do hyperprostoru, vypustil z břicha umělé asteroidy – odpadky a kusy neopravitelných zařízení, které se rozletěly po černém vesmíru. *Millenium Falcon* sklouzl nepozorovaně z velké lodi a zůstal schovaný v téhle odpadové stopě daleko vzadu, když *Avenger* odstartoval.

„Konečně v bezpečí," pomyslel si Han Solo.

Millenium Falcon zažehl iontový pohon a uháněl deštěm plujícího vesmírného smetí k dalšímu systému.

Ale mezi rozsypaným odpadem se skrývala ještě jedna loď. A když *Falcon* vyrazil hledat systém Bespin, druhá loď zažehla mo-

tory taky. Boba Fett, nejznámější a nejhroznější nájemný zabiják galaxie, obrátil své malé plavidlo ve tvaru sloní hlavy jménem *Slave I*, a začal se sledovačkou. Protože Boba Fett neměl vůbec v úmyslu ztratit *Millenium Falcon* z očí. Hlava jeho pilota měla totiž velkou cenu. A obávaný zabiják byl rozhodnutý, že právě tuto odměnu získá.

Luke cítil, že dělá pokroky.

Utíkal džunglí – s Yodou usazeným za krkem – a skákal jako gazela přes změť listí a kořenů, které všude v bažině rostly. Luke se konečně začal oprošťovat od pýchy. Měl pocit, že z něho spadlo nějaké břemeno, a byl konečně přichystaný plně zažít proud síly.

Když drobný instruktor vyhodil stříbrnou tyč Lukovi nad hlavu, mladý učedník Jedi hbitě reagoval. Bleskově rozsekal tyč na čtyři blýskavé kusy, než dopadla na zem.

Yoda byl potěšený a usmíval se nad Lukovým úspěchem. „Tentokrát čtyři – Cítíš sílu."

Ale Luke sebou najednou trhl. Ucítil něco zlého. „Něco není v pořádku," řekl Yodovi. „Cítím nebezpečí…, smrt."

Rozhlédl se a snažil se uvidět, co vysílá tak mocnou auru. Když se obrátil, uviděl obrovský, pokroucený strom, jehož zčernalá kůra uschla a drolila se. Kolem paty stromu byl malý rybníček, kde gigantické kořeny vyrostly tak, že vytvořily ústí zlověstné jeskyně.

Luke jemně zvedl Yodu ze svých ramen a postavil ho na zem. Učedník jako přimrazený hleděl na tu temnou odpornost. Těžce dýchal a nemohl promluvit.

„Přivedls mě sem úmyslně," řekl konečně.

Yoda si sedl na pokroucený kořen a strčil si gimer do pusy. Klidně se podíval na Luka a nic neříkal.

Luke se otřásl. „Je mi zima," řekl a pořád se díval na strom. „Tenhle strom má v sobě odvrácenou stranu síly. Je to sluha zla. Musíš jít dovnitř."

Luka zamrazilo, když pochopil. „Co je tam?"

„Jenom to, co si vezmeš s sebou," řekl Yoda tajemně. Luke se obezřele podíval na Yodu a pak na strom. Mlčky sebral odvahu,

vůli k učení a vstoupil do tmy, aby čelil všemu, co ho čekalo. Nevezme si s sebou nic, ale …

Ne. Vzal si s sebou i světelný meč.

Zažehl zbraň a brodil se mělkou vodou k černému ústí mezi obrovskými a zlověstnými kořeny.

Ale zastavil ho hlas mistra Jedi.

„Ta zbraň," káral ho. „Nebudeš ji potřebovat."

Luke se zastavila znovu se podíval na strom. Vlézt do té ďábelské jeskyně beze zbraně? I když byl Luke čím dál obratnější, na tuhle zkoušku se ještě necítil. Sevřel jílec meče pevněji a zavrtěl hlavou.

Yoda pokrčil rameny a klidně žvýkal svůj gimer.

Luke se zhluboka nadechl a opatrně vkročil do podivné stromové dutiny.

Uvnitř byla tak hustá tma, že Luke ji skoro cítil, a tak černá, že světlo laserového meče bylo rychle pohlceno, takže meč svítil sotva metr dopředu. Jak pomalu postupoval vpřed, cítil, jak se mu o obličej otírá cosi kluzkého a vlhkého, a vlhkost nasáklé jeskyně mu začala pronikat do bot.

Pomalu se prodíral temnotou a oči si začaly zvykat na tmu. Uviděl před sebou chodbu, ale když k ní zamířil, překvapila ho pevná, lepivá membrána, která ho dokonale obalila. Jako pavučina nějakého obřího pavouka pevně lnula Lukovi k tělu. Luke do ní řezal mečem, až se mu konečně podařilo osvobodit a stezku vyčistit.

Držel svítící meč před sebou a všiml si nějakého předmětu na zemi. Sklonil meč dolů a osvětlil černého, lesklého brouka velkého jako pěst. Ten se okamžitě vyškrábal na kluzkou stěnu a připojil se k vrstvě ostatních.

Luke zalapal po dechu a ustoupil. V té chvíli uvažoval o tom, že poběží k východu – ale pak se vzpamatoval a pokračoval hlouběji do temné komnaty.

Cítil, jak se prostor kolem něho postupně rozšiřuje, a používal světelný meč jako slabou pochodeň. Snažil se proniknout temnotu a něco uslyšet. Ale nic se neozývalo. Nic.

Potom najednou uslyšel hlasité *hhsss*.

Ten zvuk byl známý. Ztuhl na místě. Slýchal to *hhsss* ve zlých snech; byl to umělý dech věci, která kdysi byla člověkem. Ze tmy se vylouplo světlo – modrý plamen zažehnutého laserového meče. V jeho světle Luke uviděl rýsující se postavu Darth Vadera, který pozvedl světelnou zbraň k útoku a vzápětí udělal výpad.

Luka, připraveného ukázněným tréninkem, to nezaskočilo. Zvedl vlastní světelný meč a perfektně Vaderův útok odrazil. Zároveň se Luke otočil k Vaderovi a s mozkem i tělem dokonale soustředěným přivolal sílu. Když ucítil, že je síla s ním, pozvedl Luke laserovou zbraň a vedl úder Vaderovi na hlavu.

Jedinou mocnou ranou odsekl hlavu Temného pána od těla. Hlava s přilbou dopadla na zem a kutálela se jeskyní s hlasitým kovovým řinčením. Luke to ohromeně pozoroval, Vaderovo tělo zatím úplně pohltila tma. Pak se Luke podíval na přilbu, která se zastavila před ním. Chvilku se ani nepohnula. Pak se přilba rozpůlila a rozevřela se.

Šokovaný Luke nevěřícně pozoroval, jak puklá přilba odpadla, až se ukázal nikoliv neznámý, imaginární obličej Darth Vadera, ale Lukův vlastní obličej.

Zalapal po dechu, ten pohled ho vyděsil. A potom, tak náhle, jako se objevila, odseknutá hlava zmizela, jako by to byla jenom vidina.

Luke zíral do tmy, kde ležela hlava a rozbitá přilba. Mozek mu pracoval na plné obrátky, pocity, které v něm vířily, byly skoro nesnesitelné.

Ten strom, říkal si. Byl to jenom trik té hnusné jeskyně, nějaká Yodova šaráda, kterou nachystal, protože si vzal do stromu zbraň.

Přemýšlel, jestli opravdu bojoval sám se sebou, nebo jestli padl za oběť pokušením odvrácené strany síly. Mohl se stát postavou stejně zlou jako Darth Vader. A přemítal, jestli by znepokojivá vize nemohla znamenat ještě něco jiného.

Teprve za dlouho Luke Skywalker dokázal vyjít ven z té hluboké, tmavé jeskyně.

A malý mistr Jedi zatím seděl na kořenu a klidně žvýkal svůj gimer.

XI.

Na plynové planetě Bespin svítalo.

Když *Millenium Falcon* začal sestupovat atmosférou planety, přehnal se kolem několika z mnoha Bespinových měsíců. Sama planeta zářila odstínem růžového svítání, který zabarvil i trup silné pašerácké lodě. Když se loď blížila, prudce odbočila, aby se vyhnula vzdouvajícímu se kaňonu mračen, která pokrývala planetu.

Když Han Solo konečně dostal loď pod mraky, naskytl se mu i jeho posádce první pohled na Bespin. A jak manévrovali přes mraky, všimli si, že je sleduje nějaké plavidlo. Han v něm rozeznal dvounohé vznášedlo, ale překvapilo ho, že loď se na frachťák začala mačkat. *Falcon* najednou poskočil, protože mu do trupu narazil laserový výboj. Na *Falconu* nikdo takové uvítání nečekal.

Neznámé plavidlo odvysílalo *Falconu* nějakou zprávu, která skoro zanikla v rušení.

„Ne," zavrčel Han v odpověď, „nemám povolení k přistání. Moje registrace je…"

Ale jeho slova spolklo hlasité zapraskání statické elektřiny. Dvounohé vznášedlo se s tím praskáním očividně nespokojilo. Znovu zahájilo palbu na *Falcon*, který se s každým zásahem otřásal a poskakoval.

Z reproduktorů ve frachťáku se ozval jasný varovný hlas: „Zůstaňte na příjmu. Při prvním agresivním pohybu budete zničeni."

V té chvíli Han neměl vůbec v úmyslu dělat nějaké agresivní pohyby. Bespin byl jejich jedinou nadějí, a tak neměl v plánu znepřátelit si budoucí hostitele.

„Nejsou trochu netýkaví?" zeptal se reaktivovaný See Threepio.

„Myslela jsem, že ty lidi znáš," řekla Leia hádavě a podezíravě se na Hana podívala.

„No," uhýbal Corellián, „už je to dlouhá doba." Chewbacca vrčel a štěkal a významně na Hana vrtěl hlavou.

„To bylo dávno," odsekl Han zostra. „Určitě už na všechno zapomněl." Ale začal uvažovat, jestli Lando skutečně zapomněl na minulost…

„Uděleno povolení k přistání na rampě 327. Jakmile se odchýlíte od letové dráhy, budete –"

Han vztekle rádio vypnul. Proč dělají takové fóry? Přichází přece v míru; nenechával Lando minulost spát? Chewbacca zamručel a podíval se na Sola, který se otočil k Leie a jejímu znepokojenému robotovi. „Pomůže nám," řekl, aby je všechny uklidnil. „Shodneme se…, fakt. Nebojte se."

„Kdo se bojí?" lhala nepřesvědčivě.

Tou dobou už průzorem kokpitu jasně viděli Oblačné město na Bespinu. Město bylo rozlehlé a vypadalo, že se vznáší v mracích, jak se nořilo z bílé atmosféry. Když se *Millenium Falcon* blížil k městu, bylo zřejmé, že rozsáhlá struktura města je zespodu podpírána tenkým stonkem. Základnou podpůrné nohy byl velký kruhový reaktor, který se vznášel v kypícím moři mraků.

Millenium Falcon se přiblížil k městu a zamířil na svou přistávací rampu, cestou letěl kolem zdvíhajících se věží a výškových budov, které byly rozeseté po celém městě. Mezi těmito stavbami křižovala další dvounohá vznášedla, která bez námahy klouzala mlhou.

Han citlivě vedl *Falcon* na přistání na rampě 327; a když lodní stroje naposledy zahučely a pak zmlkly, kapitán i jeho posádka uviděli, že se k nim blíží uvítací výbor s namířenými zbraněmi. Oblačné město mělo smíšené obyvatelstvo, takže ve skupině byli mimozemštané, droidi a lidé všech ras a podob. Jeden z lidí skupinu vedl, byl to Lando Calrissian.

Lando, hezký černoch asi stejného věku jako Solo, měl na sobě elegantní šedé kalhoty, modrou košili a vlající modrou kápi. Stál neúsměvně na přistávací rampě 327 a čekal, až se posádka *Falconu* vylodí.

Han Solo a princezna Leia se objevili ve vstupu lodi s připravenými blastery. Za nimi se tyčil obrovský Wookie s puškou v ruce a s bandalírem přehozeným přes levé rameno.

Han nepromluvil, jen mlčky pozoroval hrozivý uvítací výbor, který pochodoval přes rampu k nim. Ranní vánek zametal zem a nadouval Landův plášť jako obrovská tmavě modrá křídla.

„Nelíbí se mi to," zašeptala Leia Hanovi.

Jemu se to taky nelíbilo, ale nechtěl to dát princezně najevo. „Všechno bude v pořádku," řekl potichu. „Věř mi." Pak opatrně dodal: „Ale mějte oči na stopkách. Počkej tady."

Han s Chewbaccou nechali Leiu, ať hlídá *Falcon*, a sešli po rampě, aby se setkali s Calrissianem a jeho nesourodou armádou. Obě skupiny se přibližovaly, až se Hana Calrissian zastavili tři metry od sebe. Dlouho se mlčky měřili.

Nakonec promluvil Calrissian, vrtěl hlavou a úkosem hleděl na Hana. „Co ty slizoune, podfukáři, prohnaný šejdíři," řekl chmurně.

„Všechno ti vysvětlím, kamaráde," vyhrkl Han, „jenom mě poslouchej."

Lando, stále bez úsměvu, překvapil mimozemšťany i lidi, když řekl: „Jsem rád, že tě vidím."

Han pochybovačně zvedl obočí. „Žádná hořkost?"

„Děláš si srandu?" zeptal se Lando chladně.

Han začínal být nervózní. Odpustil mu nebo ne? Stráže a pobočníci pořád ještě nesklonili zbraně a Landův názor zůstával tajemstvím. Han se pokusil zakrýt starosti a galantně poznamenal: „Vždycky jsem říkal, že jsi gentleman."

Druhý muž se konečně zakřenil, když to slyšel. „To bych řekl," chechtal se.

Han se ulehčeně rozesmál a dva staří přátelé se konečně objali jako dlouho odloučení společníci, kterými byli.

Lando mávl na Wookieho, který stál za svým pánem. „Jak se máš, Chewbacco?" zeptal se přátelsky. „Pořád marníš čas s tímhle klaunem, co?"

Wookie zavrčel zdrženlivý pozdrav.

Calrissian nevěděl, co si z toho bručení má vybrat. „Dobrá," usmál se zpola nejistě. Ale jeho pozornost se od téhle střapaté hro-

mady svalů a chlupů odvrátila k Leie, která sestupovala z rampy. Její líbezný zjev byl následován protokolárním droidem, který se cestou k Landovi a Hanovi opatrně rozhlížel.

„Ahoj! Koho to tu máme?“ vítal ji Calrissian obdivně. „Jmenuju se Lando Calrissian, jsem správce tohohle zařízení. A kdo jste asi vy?“

Princezna zůstala chladně zdvořilá. „Můžete mi říkat Leia,“ odpověděla.

Lando se formálně uklonil a jemně políbil princezně ruku. „A já,“ představoval se robot správci, „jsem See Threepio, lidsko-kyborgské vztahy – “

Ale než Threepio stačil dokončit svůj malý proslov, Han chytil Landa kolem ramen a směroval ho pryč od princezny. „Cestuje se mnou, Lando,“ připomněl starému příteli, „a nemám v úmyslu si ji nechat přebrat. Takže klidně zapomeň, že existuje.“

Lando se toužebně ohlížel, když s Hanem kráčel přes přistávací rampu, následován Leiou, Threepio a Chewbaccou. „To nebude snadné, příteli,“ řekl Lando lítostivě.

Pak se obrátil k Hanovi. „Co tě sem vlastně přivedlo?“

„Opravy.“

Lando předstíral paniku. „Co jsi to provedl s mou lodí?“ Han se s úšklebkem ohlédl na Leiu. „*Falcon* kdysi patřil Landovi,“ vysvětlil. „A Lando někdy zapomíná, že o něj přišel čestně a férově.“

Lando pokrčil rameny a nijak Hanovo chvástavé prohlášení nepopřel. „Ta loď mi už víckrát zachránila život. Je to nejrychlejší rachotina v galaxii. Co je s ní?“

„Hyperdrajv.“

„Hned pošlu své lidi, aby se na to podívali,“ řekl Lando. „Nesnesu pomyšlení, že *Millenium Falcon* postrádá svůj klenot.“

Skupina přešla úzký můstek, který spojoval přistávací plochu s městem – a všechny okamžitě okouzlila jeho krása. Viděli bezpočet malých náměstíček, lemovaných hladkými věžemi a stavbami. Konstrukce, které tvořily obchodní a obytné sekce Oblačného města, bíle svítily a jasně zářily v ranním slunci. Městské obyvatelstvo tvořily nejrůznější cizí rasy a kolem návštěvníků z *Falconu* prostornými ulicemi beze spěchu procházelo hodně obyvatel.

„Jak si stojí tvoje doly?“ zeptal se Han Landa.

„Ne tak dobře, jak bych rád,“ odpověděl Calrissian. „Jsme malé hnízdo a nejsme moc soběstační. Mám potíže s veškerým zásobováním a…“ Správce si všiml Hanova pobaveného úsměvu. „Co je na tom k smíchu?“

„Nic.“ Pak se Han zachechtal. „Nikdy bych neřekl, že v tom divokém intrikánovi, kterého jsem znal, se skrývá odpovědný starosta a obchodník.“ S jistou závistí si Han musel přiznat, že to na něho udělalo dojem. „Zvládáš to dobře.“

Lando se zkoumavě podíval na starého přítele. „Když tě vidím, na leccos se rozpomenu.“ Zavrtěl s úsměvem hlavou. „Ano, teď jsem *zodpovědný*. To je cena úspěchu. A víš co, Hane? Celou dobu jsi měl pravdu. Přeceňuje se to.“

Rozchechtali se, až se po nich několik chodců ohlédlo. See Threepio se trochu opozdil, fascinovaly ho zástupy cizinců v ulicích Oblačného města, vznášedla a úžasné, fantastické budovy. Obracel hlavu sem a tam a snažil se všechno registrovat svými počítačovými obvody.

Při obhlídce procházel kolem dveří, které vedly na ulici. Zaslechl, že se otevřely, otočil se a uviděl, že se z nich vynořila stříbrná jednotka R2; zastavil se a sledoval, jak robot odchází. Zatímco Threepio trčel na místě, uslyšel zpoza dveří pípání a hvízdání.

Nakoukl dovnitř a uviděl v předsíni známého droida. „Ach, jednotka R2!“ zaševelil blaženě. „Už jsem skoro zapomněl, jak vypadají.“

Threepio prošel dveřmi a vešel do místnosti. Okamžitě ucítil, že nejsou s jednotkou R2 sami. Překvapeně zvedl zlaté ruce a na obličejové destičce mu ztuhl udivený výraz. „A jéje!“ vykřikl. „Ti vypadají jako –“

Když promluvil, zasáhl ho do kovové hrudi laserový paprsek a rozmetal ho dvaceti směry po místnosti. Jeho bronzové paže a nohy sebou práskly do zdi a sesypaly se na kouřící hromadu, stejně jako zbytek mechanického těla.

Dveře se za ním zabouchly.

Kousek odtud Lando vedl skupinku do svých kanceláří a cestou bílými koridory jim ukazoval různé zajímavosti. Nikdo z nich se při povídání o životě na Bespinu nevšiml, že Threepio chybí.

Ale Chewbacca se najednou zarazil, zvědavě začenichal ve vzduchu a ohlédl se. Pak pokrčil mohutnými rameny a následoval ostatní.

Luke byl dokonale klidný. Ani tato pozice v něm nebudila napětí, neklid nebo nejistotu, žádný z těchto negativních pocitů, které zažíval, když se poprvé pokoušel o tento cvik. Stál, dokonale vyvážený, na jedné ruce. Věděl že je s ním síla.

Jeho trpělivý mistr, Yoda, klidně seděl Lukovi na chodidlech. Luke se naplno soustředil na úkol a najednou zvedl čtyři prsty ze země. Bez narušení rovnováhy stál vzhůru nohama – na palci.

Luke byl rozhodný, a to ho nutilo učit se rychle. Do učení byl celý žhavý a zkoušky, které mu Yoda určoval, ho nezkrušily. A teď věřil, že až konečně tuhle planetu opustí, bude z něho hotový rytíř řádu Jedi.

Rychle se naučil ovládat sílu a dokázal opravdové zázraky. Yodovi dělaly učedníkovy pokroky také trochu větší radost. Jednou, zatímco Yoda stál poblíž a pozoroval ho, Luke použil sílu tak, že vyzvedl dvě velké bedny s výstrojí a nechal je viset ve vzduchu. Yoda měl radost, ale všiml si Artoo Detoo, který sledoval tuto holou nemožnost a vydával elektronické nevěřícné pípání. Mistr Jedi vztáhl ruku a silou zvedl malého droida ze země.

Artoo se vznášel a jeho zmatené vnitřní okruhy a senzory se snažily vypátrat neviditelnou moc, která ho drží ve vzduchu. A najednou s ním neviditelná ruka vyvedla další kousek: pořád ve vzduchu se malý robotek najednou ocitl vzhůru nohama. Jeho bílé nožičky zoufale kopaly a oblá hlava bezmocně rotovala dokola. Když Yoda konečně ruku stáhl, droid i s dvěma zásobními bednami se v pádu zakymácel. Na zem ale dopadly jen bedny. Artoo zůstal viset v prostoru.

Artoo otočil hlavu a uviděl svého mladého pána, jak stojí s nataženou rukou a brání Artoo v osudovém pádu.

Yoda zavrtěl hlavou, pohotové myšlení a ovládání jeho učedníka na něho udělalo dojem.

Yoda vyskočil Lukovi na paži a oba dva se obrátili k domovu. Ale na něco zapomněli: Artoo Detto pořád visel ve vzduchu, zdivočele pískal a hvízdal a snažil se přilákat na sebe pozornost. Yoda si z utrápeného robotka zase jenom vystřelil, a když s Lukem kráčeli pryč, Artoo slyšel zvonivé trylkování, když se mistr řádu Jedi smál. Teprve potom se droid začal pomalu snášet k zemi.

O něco později, když se šero plížilo hustým listovím v bažině, Artoo čistil trup X-plánu, Z rybníka do vchodu v boku lodi se táhla hadice a robot oplachoval loď mohutným proudem vody. A zatímco pracoval, Luke s Yodou seděli na mýtině; Luke měl soustředěně zavřené oči.

„Buď klidný," řekl mu Yoda. „Díky síle uvidíš věci: jiná místa, jiné myšlenky, budoucnost, minulost, dávno zmizelé přátele."

Luke se ztrácel sám sobě, jak se soustředil na Yodova slova. Přestal si uvědomovat své tělo a nechal vědomí klouzat se slovy svého mistra.

„Mysl se mi plní tolika představami."

„Ovládat, musíš se naučit ovládat to, co vidíš," poučoval ho mistr Jedi. „Není to snadné, není to rychlé."

Luke zavřel oči, uvolnil se a začal si čistit mozek, začal ovládat představy. Konečně tam cosi bylo, nejdřív nejasné, bylo to cosi bílého, beztvarého. Postupně se obraz jasnil. Zdálo se, že je to město, město, které snad plulo ve vzdouvajícím se bílém moři.

„Vidím město v mracích," řekl konečně.

„Bespin," určil ho Yoda. „Vidím ho taky. Máš tam přátele, he? Soustřeď se a uvidíš je."

Luke se soustředil ještě víc. A město v oblacích se projasnilo. Dokázal vidět těla, povědomé rysy lidí, které znal.

„Vidím je!" vykřikl Luke s očima pořád zavřenýma. Pak jeho tělo i ducha zachvátila náhlá křeč. „Mají bolesti. Trápí se."

„To vidíš budoucnost," vysvětloval Yodův hlas. Budoucnost, myslel si Luke. Takže bolest, kterou cítil, se k jeho přátelům ještě nedostala. Snad není budoucnost nezměnitelná.

„Zemřou?“ zeptal se mistra.

Yoda zavrtěl hlavou a mírně pokrčil rameny. „Těžko se to dá uvidět. Budoucnost je stále v pohybu.“

Luke znovu otevřel oči. Vstal a rychle začal sbírat výstroj. „Jsou to moji přátelé,“ řekl, protože předpokládal, že mu mistr Jedi bude vymlouvat, aby udělal to, co udělat musí.

„A proto,“ dodal Yoda, „se musíš rozhodnout, jak nejlépe jim pomůžeš. Ale nebudeš hotov s výcvikem. Zničíš tak všechno, za co bojovali a proč trpěli.“

Jeho slova Luka zamrazila. Mladík padl k zemi, cítil, že se utápí v beznaději. Opravdu by mohl zničit všechno, proč pracoval, a možná také své přátele? Ale jak by se mohl *nepokusit* zachránit je?

Artoo vycítil pánovo zoufalství, přijel blíž a snažil se ho utěšit, jak mohl.

Chewbacca, který měl o See Threepio čím dál větší starosti, se oddělil od Hana Sola a ostatních a začal se po chybějícím droidovi shánět. Stačilo mu řídit se ostrými wookijskými instinkty, když přicházel neznámými bílými průchody a koridory na Bespinu.

Podle smyslů Chewbacca konečně došel do rozlehlé místnosti v koridoru na vnější straně Oblačného města. Přiblížil se ke vchodu.do místnosti a zaslechl řinčení kovových předmětů. Do něj se mísilo hluboké bručení tvorů, se kterými se nikdy předtím nesetkal.

Místnost, kterou našel, byla skládka Oblačného města – skladiště všech rozbitých strojů ve městě a jiného kovového odpadu.

Uprostřed kovových součástek a zkroucených drátů stála čtyři stvoření podobná prasatům. Hlavy měla hustě porostlé bílými vlasy, které jim spadaly přes vrásčité prasečí rypáky. Humanoidi – na téhle planetě se jim říkalo ugnaugti – pilně sbírali šrot a házeli ho do jámy s roztaveným kovem.

Chewbacca vstoupil do místnosti a uviděl, že jeden ugnaugt drží povědomý kus zlatého kovu.

Prasečí bytost už zvedla ruku, aby hodila odtrženou kovovou nohu do syčící jámy, když Chewbacca zařval a zoufale se rozštěkat. Ugnaugt nohu pustil a vyděšeně i s kamarády utekl.

Wookie kovovou nohu popadl a pořádně si ji prohlédl. Nemohl se mýlit. Zuřivě zavrčel na schoulené ugnaugty, kteří se třásli a chrochtali jako stádo vystrašených prasat.

Do kruhového salónku apartmá, který byl přidělen Hanu Solovi a jeho posádce, proudilo sluneční světlo. Salónek byl bílý a jednoduše zařízený, stála tam pohovka, stůl a víc skoro nic. Čtvery zasunovací dveře v kruhové zdi vedly do dalších oddělených apartmá.

Han se vyklonil z velkého okna, aby si užil panoramatického výhledu na Oblačné město. Ten pohled bral dech dokonce i tak ostřílenému hvězdnému harcovníkovi. Pozoroval vznášedla, která se protahovala mezi výškovými stavbami, pak se podíval dolů na lidi, kteří proudili sítěmi ulic. Chladné, čisté povětří mu ovívalo tvář a aspoň v této chvíli měl pocit, že nemá vůbec žádné starosti.

Dveře za ním se otevřely, otočil se tedy a uviděl, že ve vchodu do svého apartmá stojí princezna Leia. Byla okouzlující. Měla na sobě červené šaty a bělostný plášť, sahající až k zemi, a vypadala nádherněji, než ji kdy Han předtím viděl. Dlouhé tmavé vlasy, svázané stuhami, měkce rámovaly její oválnou tvář. Dívala se na něho a usmívala se jeho uchvácenému výrazu.

„Na co tak civíš?“ zeptala se a začínala se červenat. „Kdo civí?“

„Vypadáš hloupě,“ řekla se smíchem. „Ty vypadáš báječně.“

Leia se v rozpacích podívala stranou. „Už se objevil Threepio?“ zeptala se, aby změnila téma.

Solo se probral z okouzlení. „Cože? Aha. Chewie ho šel hledat. Na to, aby se ztratil, je pryč už moc dlouho.“ Poplácal měkkou pohovku. „Pojď sem,“ lákal ji. „Chci to vyzkoušet.“

Chvíli o jeho pozvání přemýšlela, pak přišla blíž a posadila se vedle něho na pohovku. Hana zaplavila radost, když viděl takovou poddajnost, a naklonil se k ní, aby jí položil ruku kolem ramen. Ale než pohyb dokončil, ozvala se: „Doufám, že Luke si s flotilou poradil.“

„Luke!“ Začínal toho mít dost. Co ještě se od něho čekalo v téhle hře na nedobytnost? Byla to její hra a její pravidla – ale on se přece *rozhodl*, že bude hrát. Byla příliš milá, než aby dokázal

odolat. „Určitě je v pořádku," řekl Han chlácholivě. „Nejspíš teď někde sedí a přemýšlí, co právě děláme."

Přisunul se blíž, chytil ji kolem ramen a přitáhl ji k sobě. Vstřícně se na něho dívala, sklonil se, aby ji políbil – ale v té chvíli se rozletěly jedny dveře. Dovnitř se vpotácel Chewbacca s bednou plnou znepokojivě známých kovových součástek – zbytků, bronzových úlomků a kousků, které zbyly ze See Threepio. Wookie s žuchnutím postavil bednu na stůl. Kývl na Hana a úzkostně štěkal a vrčel.

„Co se mu stalo?" zeptala se Leia a přistoupila blíž, aby prozkoumala hromadu součástek.

„Našel Threepio na skládce."

Leia zalapala po dechu. „To je kaše! Chewie, myslíš, že ho dokážeš opravit?"

Chewbacca studoval sbírku robotových součástek, pak se podíval na princeznu, pokrčil rameny a zavyl. Připadalo mu, že je to nemožné.

„Co kdybychom ho odvezli k Landovi, aby ho opravil?" navrhl Han.

„Ne, díky," odpověděla Leia a chladně se mu zadívala do očí. „Něco tu nehraje. Tvůj přítel Lando je velice šarmantní, ale já mu nevěřím."

„No, já mu teda věřím," odporoval Han a bránil hostitele. „Poslouchej, zlatíčko, vůbec by se mi nelíbilo, kdybys obviňovala mého přítele, že – "

Ale přerušilo ho zabzučení klouzajících dveří a do salónku vstoupil Lando Calrissian. Srdečně se usmála šel ke skupince. „Promiňte, neruším?"

„Ani ne," řekla princezna zdrženlivě.

„Můj bože," řekl Lando, který nebral na vědomí, jak je k němu chladná, „vaší kráse se nic nevyrovná. Skutečně patříte sem k nám, mezi oblaka."

Ledově se usmála. „Díky."

„Doprovodila byste mě na malé občerstvení?"

Han musel uznat, že má trochu hlad. Ale z nějakého důvodu, na který nedokázal přijít, jím vůči příteli projelo podezření. Nepa-

matoval si, že by Calrissian býval tak zdvořilý, tak uhlazený. Možná měla Leia pravdu…

Jeho myšlenky přerušilo Chewbaccovo nadšené štěknutí při zmínce o jídle. Velký Wookie si při té vyhlídce olizoval rty. „Zváni jsou samozřejmě všichni," řekl Lando.

Leia se chopila Landova nabídnutého rámě, a když skupinka odcházela ke dveřím, Calrissian mrkl po krabici s částmi zlatého robota. „Máte problémy s droidem?" zeptal se.

Han a Leia si vyměnili rychlé pohledy. Jestli Han chtěl Landa požádat o pomoc při opravě droida, teď měl příležitost. „Nehoda," zabručel. „Nic, co bysme sami nezvládli."

Vyšli ze salónku a rozpadlé pozůstatky protokolárního droida nechali za sebou.

Kráčeli dlouhými bílými koridory a Leia šla mezi Hanem a Landem. Han si vůbec nebyl jistý, jestli se mu zamlouvá představa, že bude soutěžit s Landem o Leinu náklonnost, zvlášť za takových okolností. Ale teď byli závislí na Landově dobré vůli. Neměli na vybranou.

Za chůze se k nim připojil Landův osobní pobočník, vysoký lysý muž v šedém kabátě s balónovitými žlutými rukávy. Pobočník měl rádiové zařízení, které měl připevněné zezadu k hlavě tak, že mu přikrývalo obě uši. Šel vedle Chewbaccy kousek za Hanem, Leiou a Landem, a cestou k Landově jídelně správce popisoval statut jeho planetární vlády.

„Takže vidíte," vysvětloval Lando, „jsme svobodná stanice a nespadáme pod jurisdikci Impéria."

„Znamená to, že patříte do důlního cechu?" zeptala se Leia.

„Vlastně ne. Naše počínání je tak nepatrné, že si ho nikdo nevšimne. Hodně z našich obchodů je…, no, neoficiálních." Vkročili na verandu, která měla výhled na spirálovité střechy Oblačného města. Odtud viděli několik vznášedel, která půvabně klouzala kolem krásných věžovitých staveb. Byl to úchvatný pohled a na návštěvníky velmi zapůsobil.

„Je to skvělé místo," básnila Leia.

„Ano, jsme na ně hrdí," odpověděl Lando. „Zjistíte, že vzduch je tu docela zvláštní…, velmi povzbudivý." Významně se na Leiu usmál. „Mohl by se vám zalíbit."

Hanovi Landův svůdný pohled neunikl – a vůbec se mu nelíbil. „Nemáme v plánu zůstat tu moc dlouho," řekl bryskně.

Leia vytáhla obočí a uličnicky se na soptícího Hana podívala. „Myslím, že je to zde velmi uklidňující."

Lando se pousmál a odvedl je z verandy. Blížili se k jídelně s masivními zavřenými dveřmi, a když se před nimi zastavili, Chewbacca zvedl hlavu a zvědavě nabral vzduch do nozder. Otočil se a naléhavě štěkl na Hana.

„Teď ne, Chewie," odbyl ho Han a obrátil se ke Calrissianovi. „Lando, nebojíš se, že vás Impérium náhodou odhalí a zatrhne ti to?"

„Takové nebezpečí tu bylo vždycky," odpověděl správce. „Vznáší se jako stín nad vším, co jsme tu postavili. Ale okolnosti se vyvinuly tak, že si zajistíme bezpečnost. Chápeš, udělal jsem opatření, které navždycky udrží Impérium v bezpečné vzdálenosti."

S tím se mohutné dveře rozevřely – a Han okamžitě pochopil, o jaké „opatření" se jedná. U vzdáleného konce rozlehlého banketového stolu stál nájemný zabiják Boba Fett.

Fett stál vedle židle, ve které bylo usazeno zlo samo – Darth Vader. Temný pán se pomalu vztyčil do své dvoumetrové, hrozivé výšky.

Han vrhl po Landovi ten nejvražednější pohled.

„Je mi to líto, kamaráde," řekl Lando trochu omluvně. „Neměl jsem na vybranou. Přiletěli těsně před tebou."

„Mně je taky líto," odsekl Han. Ve vteřině vytasil blaster z pouzdra, zamířil přímo na černou postavu a začal pumpovat laserové výboje směrem k Vaderovi. Ale muž, který uměl tasit snad nejrychleji v galaxii, nebyl tak rychlý, aby Vadera překvapil. Než výboje přeletěly polovinu stolu, Temný pán zvedl obrněnou ruku a bez námahy je odrazil, takže se rozbily o zeď v neškodném ohňostroji.

Han, ohromený tím, co právě viděl, se pokusil vypálit znovu. Ale než mohl spustit další výboj, cosi – cosi neviditelného, ale ne-

uvěřitelně silného – mu vyrazilo zbraň a poslalo ji Vaderovi přímo do ruky. Havraní postava klidně položila zbraň na desku jídelního stolu.

Bylo slyšet jeho hlasitý dech, který sykavě pronikal skrz obsidiánovou masku, a Temný pán se obrátil na svého rádoby vraha: „Následujte nás laskavě."

Když se Artoo Detoo brodil bahnitými kalužemi, cítil, jak mu do kovového krytu buší déšť. Chtěl se schovat v Yodově malé chýši a zanedlouho jeho optické senzory zjistily zlatou záři, která se linula z oken. Jak se blížil k vlídnému domku, cítil robotskou úlevu, že se konečně dostane z toho rozčilujícího, vytrvalého deště.

Ale když se pokusil projít vchodem, zjistil, že jeho neohebné droidí tělo se dovnitř prostě nedostane; zkoušel to z jednoho úhlu, pak z druhého. Nakonec do jeho počítačové mysli proniklo poznání, že má prostě nevhodný tvar.

Sotva věřil svým senzorům. Jak nakukoval do domku, skenoval pilně se pohybující postavu, která cosi kutila v kuchyni, míchala něco kouřícího v kotlících, krájela tohle a tamto, pobíhala sem a tam. Ale postava v Yodově kuchyňce, která plnila všechny Yodovy kuchařské povinnosti, nebyl mistr Jedi – ale jeho učedník.

Yoda, jak ukázalo Artoovo skenování, prostě seděl, pohodlně si pozoroval svého mladého žáka z vedlejší místnosti a tiše se usmíval. Ale najednou, uprostřed práce, se Luke zastavil, jako by uviděl něco bolestivého.

Yoda si všiml Lukova ustaraného pohledu. Zatímco studenta pozoroval, objevily se za Yodovými zády tři zářivé koule a neslyšně vyrazily, aby na mladého Jedi zaútočily zezadu. Luke se okamžitě obrátil, v jedné ruce pokličku a v druhé lžíci.

Koule vysílaly jeden výboj za druhým přímo na Luka. Ale ten s udivující zručností všechny odrazil. Jednu kouli odpálil k otevřeným dveřím, kde stál Artoo a pozoroval svého pána. Ale věrný droid zahlédl svítivou kouli příliš pozdě, aby se vyhnul výboji, který po něm střelil. Náraz srazil vřeštícího robota k zemi s takovým žbuch, že mu skoro vytřáslo elektronické vnitřnosti.

Později večer, poté, co žák úspěšně absolvoval spoustu zkoušek, unavený Luke Skywalker konečně usnul na zemi před Yodovým domem. Pořád se budil, převaloval se a tiše sténal. Znepokojený droid se postavil k němu, natáhl vysouvací paži a přikryl Luka dekou, která trochu sklouzla. Ale sotva se Artoo chtěl odsunout, Luke začal naříkat a třást se, jako by ho posedla zlá noční můra.

Yoda uvnitř domu také nářek uslyšel a vyběhl ze dveří. Luke se naráz vytrhl ze spánku. Nepřítomně se podíval po sobě, pak uviděl učitele, který ho starostlivě pozoroval od domu. „Nemůžu se zbavit té vize," řekl Luke Yodovi. „Moji přátelé… mají potíže…, a já cítím, že – "

„Luke, nesmíš tam jít," varoval ho Yoda.

„Ale Han a Leia zemřou, jestli nepůjdu."

„Nevíš to určitě." To zašeptal Ben, který se před ním začal materializovat. Postava v tmavém plášti stála jako chvějivý obraz a řekl Lukovi: „Ani Yoda nevidí, jaký je čeká osud."

Ale Luke se o své přátele hrozně bál a byl rozhodnutý něco udělat. „Můžu jim pomoct!" trval na svém.

„Ještě nejsi připravený," řekl Ben jemně. „Ještě pořád se musíš mnohému učit."

„Cítím sílu," řekl Luke.

„Ale neumíš ji ovládat. To je pro tebe nebezpečné období, Luke. Teď jsi nejvnímavější vůči pokušením odvrácené strany."

„Ano, ano," dodal Yoda. „Naslouchej Obi-Wanovi, mladíku. Ten strom. Pamatuješ, jak jsi u stromu prohrál, he?"

Luke se bolestivě rozpomněl, i když cítil, že tou zkušeností zesílil a mnohé pochopil. „Od té doby jsem se hodně naučil. A vrátím se, abych všechno dokončil. Slibuju to, mistře."

„Podceňuješ císaře," řekl mu Ben smrtelně vážně. „Chce tebe. Proto tvoji přátelé trpí."

„A proto," řekl Luke, „musím jít."

Kenobi byl neoblomný. „Nedovolím, abych tě ztratil, jako jsem kdysi ztratil Vadera."

„To se nestane."

„Jenom dokonale vycvičený rytíř Jedi, se silou jako spojencem, přemůže Vadera a jeho císaře," zdůraznil Ben. „Jestli teď

ukončíš výcvik, jestli si vybereš rychlou a snadnou cestu – jako to udělal Vader –, staneš se pomocníkem zla a galaxie se propadne hlouběji do propasti nenávisti a zoufalství.“

„A ty musejí být zastaveny,“ vložil se Yoda. „Slyšíš? Na tom záleží *všechno*.“

„Jsi poslední Jedi, Luku. Jsi naše jediná naděje. Buď trpělivý.“

„To mám obětovat Hana a Leiu?“ zeptal se mladík nedůvěřivě.

„Jestli ctíš to, zač bojují,“ řekl Yoda a na chvilku se odmlčel, „… ano!“

Luka zaplavila strašná úzkost. Nebyl si jistý, jestli dokáže podřídit své pocity radě dvou velkých učitelů. Jeho přátelé byli v hrozném nebezpečí, a on je samozřejmě musí zachránit. Ale učitelé mu říkali, že není připravený, že je příliš zranitelný oproti Vaderovi a jeho císaři, že tím by ublížil přátelům i sobě – a možná by byl naveky ztracen na cestě zla.

Ale jak by se mohl bát tak abstraktních záležitostí, když Han a Leia jsou skuteční a prodělávají muka? Jak by si mohl dovolit bát se nebezpečí, které mu snad hrozí, když jeho přátelé teď byli ve skutečném nebezpečí smrti?

Dál už se nerozmýšlel, co má dělat.

Druhého dne bylo na bažinaté planetě šero, když se Artoo Detoo usadil do svého výklenku za kokpitem Lukova X-plánu. Yoda stál na jedné straně a pozoroval Luka, jak ve světle reflektorů na křídlech nakládá krabice po jedné do břicha stíhačky.

„Nemohu tě chránit, Luku,“ ozval se hlas Bena Kenobiho, sotva jeho postava v plášti získala pevné obrysy. „Jestli sis vybral, že se utkáš s Vaderem, uděláš to sám. Když ses tak jednou rozhodl, nemůžu zasahovat.“

„Rozumím,“ řekl Luke klidně. Pak se obrátil na droida a řekl: „Artoo, zažehni pohonné konvertory.“

Artoo, který už uvolnil lodní spojky, šťastně hvízdl, rád, že opouští tenhle ponurý bažinatý svět, který se určitě pro droida nehodil.

„Luke,“ radil Ben, „používej sílu jenom pro poznání a obranu, ne jako zbraň. Nepodléhej nenávisti nebo vzteku. Zavedou tě na cestu na odvrácenou stranu.“

Luke přikývl, poslouchal jenom na půl ucha. Myšlenkami už byl na dlouhé cestě a u obtížných úkolů, které má před sebou. Musí zachránit přátele, kteří jsou kvůli němu v nebezpečí. Vlezl do kokpitu a podíval se na maličkého mistra Jedi.

Yodovi dělal jeho učedník velké starosti. „Vader je silný,“ varoval ho chmurně. „Tvůj osud je v mlhách. Pamatuj na to, co ses naučil. Všímej si všeho, všeho! Může tě to zachránit.“

„Budu, mistře Yodo,“ ujistil ho Luke. „Budu a vrátím se, abych dokončil, co jsem začal. Dávám vám na to své slovo!“

Artoo zavřel kokpit a Luke nastartoval motory.

Yoda a Obi-Wan Kenobi pozorovali, jak X-plán túruje motory a začíná se zvedat.

„Říkal jsem ti to, říkal,“ řekl Yoda trpce, když se štíhlá stíhačka nořila do mlžného nebe. „Je lehkomyslný. Teď bude všechno ještě horší.“

„Ten chlapec je naše jediná naděje,“ řekl Ben Kenobi s pohnutím.

„Ne,“ opravil Kenobiho jeho bývalý učitel s vědoucím zábleskem ve velkých očích, „je tu ještě jeden.“

Yoda zvedl hlavu k tmavnoucímu nebi, na kterém se Lukova loď proměnila ve hvězdičku sotva rozeznatelnou od ostatních.

XII.

Chewbacca myslel, že zešílí!

Vězeňská cela byla zaplavená horkým, oslepujícím světlem, které spalovalo Wookieho citlivé oči. Ani mohutné tlapy a chlupaté paže, přitisknuté na obličej, ho nedokázaly před září zachránit. A k tomu místností znělo vysoké pískání, které týralo jeho ostrý sluch. Řval v agónii, ale jeho hrdelní řev pohlcoval pronikavý, skřípavý zvuk.

Wookie pobíhal po cele sem a tam, žalostně skučel, zoufale bušil do tlustých zdí, chtěl, aby někdo přišel, kdokoliv, a osvobodil ho. Zatímco bušil, pískání, které mu skoro protrhlo ušní bubínky, najednou přestalo a záplava světla pohasla.

Chewbacca se zapotácel, když to mučení náhle přestalo, a pak se přiblížil k jedné stěně, aby zjistil, jestli ho někdo jde vysvobodit. Ale tlusté stěny nic neprozradily a Chewbacca, šílený vztekem, praštil mohutnou pěstí do zdi.

Ale zeď zůstala neporušená a neproniknutelná jako předtím a Chewbacca si uvědomil, že by na ni mohla vyzrát jen větší síla než je ta wookijská. Takové šance na probourání zdi ho dohnaly k zoufalství a Chewbacca se odšoural k lůžku, kde stála krabice se součástkami Threepio.

Nejdřív bez zájmu, ale pak zaujatě začal Wookie hrabat v krabici. Svitlo mu, že by mohl rozebraného droida opravit. Nejenomže mu bude líp ubíhat čas, ale mohlo by být užitečné, kdyby se Threepio zase uschopnit.

Vytáhl zlatou hlavu a podíval se do vyhaslých očí. Držel hlavu a zaštěkal jakýsi monolog, jako by připravoval robota na radostný návrat k činnosti – nebo na zklamání, pokud se Chewbaccovi nepodaří správně ho poskládat.

Potom, velice jemně na stvoření jeho velikostí a síly, obrovitý Wookie umístil zírající hlavu na bronzové torzo. Opatrně začal experimentovat se změtí drátů a obvodů. Jeho obratnost v mechanice se dřív brousila jenom na opravách *Millenium Falcon*, takže si nebyl docela jistý, jestli dovede splnit tak delikátní úkol. Chewbacca tahal za dráty a prohraboval se jimi, překvapený tak důmyslným mechanismem, když tu se najednou Threepiovy oči otevřely.

Z robota se ozvalo zabručení. Bylo trochu podobné normálnímu hlasu Threepio, ale bylo tak hluboké a pomalé, že slova skoro nedávala smysl.

„Cííí-sařřř-štíííí-vóóóó-jááá-cííí…“

Chewbacca se ohromeně poškrábal v hřívaté hlavě a pozorně studoval rozbitého robota. Něco ho napadlo a zkusil zapojit jeden drát do jiné zdířky. Threepio okamžitě začal mluvit normálním hlasem. Co říkal předtím, znělo jako slova zlého snu.

„Chewbacco!“ vykřikla hlava See Threepio. „Dávej pozor, císařští vojáci jsou schovaní v –“ Odmlčel se, jako by se mu celý traumatizující zážitek vybavil, a pak zanaříkal: „Ale ne! Zastřelili mě!“

Chewbacca soucitně potřásl hlavou. Teď se mohl akorát pokusil dát zbytek See Threepio znovu dohromady.

Bylo docela pravděpodobné, že to bylo poprvé, co Han Solo křičel. Nikdy dřív nepodstupoval tak strašné mučení. Přivázali ho k rampě, kterou vychýlili od podlahy v úhlu přibližně pětačtyřiceti stupňů. Tělem mu v krátkých intervalech probíhaly silné elektrické výboje, každý o něco silnější než předchozí. Svíjel se, aby se osvobodil, ale bolest byla tak strašlivá, že dokázal jenom zůstat při vědomí.

Poblíž mučidla stál Darth Vader a mlčky pozoroval ordálie Hana Sola. Nevypadal potěšeně ani smutně, díval se, dokud neviděl dost, pak se Temný pán otočil zády k svíjející se postavě a odešel z cely, dveře za ním zapadly a ztlumily Solovy výkřiky.

Před mučírnou čekal na lorda Vadera Boba Fett s Landem Calrissianem a správcovým pobočníkem.

Vader se s očividným pohrdáním otočil na Fetta. „Zabijáku," řekl Vader muži v černě označené stříbrné přilbě, „jestli čekáš na odměnu, budeš čekat, dokud nebudu mít Skywalkera."

Sebejistého Bobu Fetta tahle novinka nevzrušila. „Nemám naspěch, lorde Vadere. Můj zájem je, aby se kapitánovi Solovi nic nestalo. Jabba Hut dává za živého dvojnásobnou odměnu."

„Trpí značnými bolestmi, zabijáku," zasyčel Vader, „ale neublížím mu."

„A co Leia a ten Wookie?" zeptal se Lando znepokojeně.

„Uvidíte, že se jím daří docela dobře," odpověděl Vader. „Ale," dodal s konečnou platností, „nesmějí nikdy opustit tohle město."

„To nebyla podmínka naší dohody," ohradil se Calrissian. „Ani že Hana vydáme tomuhle zabijákovi."

„Patrně si myslíte, že se k vám chovám nepoctivě," řekl Vader sarkasticky.

„Ne," řekl Lando a podíval se na pobočníka.

„Dobrá," pokračoval Vader a přidal skrytou hrozbu. „Bylo by nanejvýš nepříjemné, kdybych tu musel zanechat stálou posádku."

Lando Calrissian sklonil pokorně hlavu a nezvedl ji, dokud se Darth Vader neotočil a nevklouzl do čekajícího výtahu se zabijákem ve stříbrné zbroji. Pak správce i s pobočníkem Oblačného města rychle odkráčel bílým koridorem.

„Tahle dohoda je čím dál horší," stěžoval si Lando. „Možná byste mu měl vyjít vstříc," navrhl pobočník. Lando se ponuře podíval na pobočníka. Začal si uvědomovat, že z dohody s Darth Vaderem nemá žádnou výhodu. A co víc, ubližovala lidem, které nazýval přáteli. Konečně řekl, když už byli dost daleko, aby je nezaslechl nějaký Vaderův špeh: „Mám z toho špatný pocit."

See Threepio konečně začal pociťovat něco ze svého starého já.

Wookie měl plné ruce práce s napojováním spousty droidových drátů a vnitřních obvodů, a právě teď začal koumat nad tím, jak napojit končetiny. Zatím připojil hlavu k trupu a úspěšně napo-

jil kontakty jedné paže. Zbytek Threepiových součástek pořád ležel na stole a z odtržených částí visely dráty a obvody.

Ale i když Wookie pilně pracoval, zlatý droid si začal hlasitě stěžovat. „Něco není v pořádku," znervózněl, „protože jsem přestal vidět."

Trpělivý Wookie štěkl a upravil Threepiovi drát v krku. Konečně robot zase viděla vydal mechanický vzdech úlevy. „Teď už je to lepší."

Ale nebylo to o *moc* lepší. Když zaměřil čerstvě aktivovaný senzor tam, kde by měl mít hrudník, uviděl – záda! „Počkej – ach jéje… Co jsi to udělal. Jsem obráceně!" brebentil Threepio. „Jsi zablešený chlupáč! Jenom přerostlá prachovka jako jsi ty může být tak hloupá, aby mi posadila hlavu – "

Wookie hrozivě zavrčel. Zapomněl už, jaký stěžovatel býval droid. A tahle cela byla příliš malá na to, aby něco takového mohl dál poslouchat! Než si Threepio uvědomil, co se s ním děje, Wookie se natáhla škubl drátem. Stížnosti okamžitě ustaly a místnost znovu utichla.

V té chvíli se k cele přibližovala známá vůně. Wookie začenichal ve vzduchu a přeběhl ke dveřím. Dveře cely se se zabzučením otevřely a dva císařští vojáci hodili dovnitř otrhaného, vyčerpaného Hana Sola. Když odešli, Chewbacca přiskočil k příteli a ulehčeně ho objal. Han byl v obličeji bledý, s tmavými kruhy pod očima. Zdálo se, že je na pokraji zhroucení, a Chewbacca znepokojeně štěkl na svého dlouholetého společníka.

„Ne," řekl Han unaveně, „jsem v pořádku."

Dveře se znovu otevřely a vojáci do cely vhodili princeznu Leiu. Měla na sobě pořád elegantní plášť, ale stejně jako Han vypadala unaveně a rozcuchaně.

Když vojáci odešli a dveře sklouzli zpátky, Chewbacca Leie pomohl k Hanovi. Dívali se na sebe plni citu, pak vztáhli ruce a pevně se objali. Po chvilce se něžně políbili.

Zatímco ji Han držel, zeptala se ho Leia slabě: „Proč to dělají? Nechápu, o co jim jde."

Han byl zmatený stejně jako ona. „Nechali mě výt na skenovacím roštu, ale na nic se mě neptali."

Pak se dveře znovu otevřely a v nich se objevil Lando a dva jeho strážní.

„Vypadni Lando!“ zavrčel Han. Kdyby se cítil silnější, vyskočil by a vrhl se na zrádného přítele.

„Drž chvíli hubu a poslouchej,“ štěkl Lando. „Dělám, co můžu, abych ti to ulehčil.“

„Tohle by mohlo stačit,“ poznamenal Han sžíravě. „Vader souhlasil, že mi vrátí Leiu a Chewieho,“ vysvětloval Lando. „Budou tu muset zůstat, ale aspoň budou v bezpečí.“

Leia zalapala po dechu. „A co Han?“

Lando se chmurně podíval na přítele. „Nevěděl jsem, že je na tvoji hlavu vypsaná odměna. Vader tě dal tomu nájemnému zabijákovi.“

Princezna se rychle podívala na Hana a oči se jí zalily slzami.

„Nevíš toho moc o spoustě věcí,“ řekl Han Calrissianovi, „jestli si myslíš, že Vader nás nechá po tomhle všem naživu.“

„Vás vůbec nechce,“ řekl Lando. „Jde po komsi, kdo se jmenuje Skywalker.“

Oba vězni zadrželi dech, když padlo to jméno. Han vypadal překvapeně. „Luke? To nechápu.“ Princezna horečně přemýšlela. Všechna fakta začala zapadat do sebe v hrozné mozaice. V minulosti chtěl Vader Leiu kvůli její politické důležitosti ve válce mezi Impériem a povstaleckou Aliancí. Teď ji nechával skoro nepovšimnutou, mohla mu posloužit jen jako jedno.

„Lord Vader na něho nastražil past,“ dodal Lando, „a – “ Leia dopověděla namísto něho: „My jsme návnada.“

„To všechno proto, aby dostal toho kloučka?“ ptal se Han. „Co je na něm tak důležitého?“

„Neptej se mě, ale už je na cestě.“

„Luke sem letí?“

Lando Calrissian přikývl.

„Zmákls to s náma bezvadně,“ plival Han slova na Landa, „– kamaráde!“

Když zavrčel to poslední, obviňující slovo, vrátila se Hanovi v mžiku síla. Vložil veškerou svoji energii do úderu, který Landa v otočkách mrštil proti zdi. Bývalá přátelé se pustili do zuřivého boje

zblízka. Landovi strážci přiskočili k zaklesnutým protivníkům a začali bušit do Hana pažbami laserových zbraní. Jeden silný úder dostal Han do brady, až odletěl přes celou místnost. Z čelisti mu tekla krev.

Chewbacca divoce zachrčet a vyrazil proti strážným. Když zvedli laserové zbraně, Lando křikl: „Nestřílejte!“

Odřený a zmodralý správce se obrátil k Hanovi. „Udělal jsem pro tebe, co jsem mohl.“ řekl. „Je mi líto, že to není lepší, ale mám svoje vlastní problémy.“ Obrátil se k odchodu a dodal: „Stejně jsem už nastrčil krk dál, než jsem měl.“

„Jo,“ odsekl Han Solo a vzpamatovával se, „seš skutečnej hrdina.“

Když Lando se strážnými odešel, Leia a Chewbacca pomohli Hanovi na nohy a položili ho na lůžko. Složil unavené, potlučené tělo. Leia vzala cíp svého pláště a jemně mu otírala krev.

Přitom se začala tiše smát. „Ale že se vyznáš v lidech,“ dobírala si ho.

Hlava Artoo Detoo rotovala na vršku soudkovitého těla, když jeho skenery snímaly hvězdami posetou pustinu systému Bespin.

Uhánějící X-plán právě vstoupil do systému a spěchal černým vesmírem jako veliký bílý pták.

Jednotka R2 měla pro pilota spoustu hlášení. Jeho elektronické myšlenky se draly ven jedna přes druhou a objevovaly se v překladu na obrazovce v kokpitu.

Vážný Luke rychle odpověděl na první z Artoových naléhavých otázek. „Ano,“ řekl Luke. „Threepio je určitě s nimi.“ Robotek vzrušeně zahvízdal.

„Jenom vydrž,“ řekl Luke trpělivě, „brzo tam budeme.“ Artoova otáčející se hlava zaznamenávala shluky důstojných hvězd, a vnitřnosti měl zahřáté a radostné, když X-plán pokračoval jako nebeský šíp k planetě s městem v oblacích.

Lando Calrissian a Darth Vader stáli u hydraulické rampy, která dominovala rozlehlé mrazicí místnosti. Temný pán se nehýbal a pobočníci spěšně místnost připravovali.

Hydraulická rampa byla spuštěna do hlubokého otvoru uprostřed místnosti a kolem byla rozmístěna nesčetná potrubí s párou a veliké chemické nádrže různých tvarů.

Na stráži stáli čtyři obrnění císařští vojáci. V rukách svírali laserové pušky.

Darth Vader místnost zhodnotil a otočil se ke Calrissianovi. „Je to primitivní zařízení," poznamenal, „ale mělo by našim potřebám stačit."

Jeden z Vaderových důstojníků přispěchal po bok pánovi ze Sithu. „Lorde Vadere," hlásil, „blíží se loď třídy X-plán."

„Dobře," řekl Vader ledově. „Monitorujte Skywalkerův postup a povolte mu přistání. Za chvíli budeme mít pro něho nachystaný pokoj."

„Používáme tohle zařízení jenom pro zmrazování," řekl správce Oblačného města nervózně. „Jestli ho sem strčíte, mohlo by ho to zabít."

Ale Vader už o té možnosti uvažoval. Znal způsob, jak prověřit výkon téhle mrazicí jednotky. „Nechci, aby císařova kořist došla úhony. Nejdřív uděláme zkoušku." Obrátil se k jednomu vojákovi: „Přiveďte Sola," přikázal Temný pán.

Lando rychle pohlédl na Vadera. Nebyl připravený na čisté zlo, které představovala ta strašlivá bytost.

X-plán rychle klesal a začal pronikat hustou oblačnou pokrývkou, která zahalovala planetu.

Luke kontroloval obrazovky monitorů s rostoucím znepokojením. Snad měl Artoo víc informací, než mu nabízel ovládací panel. Naťukal otázku pro robota.

„Nezahlédl jsi nějaké hlídkové lodě?" Odpověď Artoo Detoo byla negativní.

A tak Luke, hluboce přesvědčený, že jeho přílet zatím nebyl zpozorován, hnal loď dopředu, k městu ze zlého snu.

Šest prasečích ugnaugtů překotně připravovalo mrazicí místnost k použití, zatímco Lando Calrissian a Darth Vader – nyní pravý pán Oblačného města – pozorovali tuto horečnou činnost.

Ugnaugti pobíhali kolem mrazicí rampy a přepojovali síť potrubí níž – připomínalo to oběhový systém nějakého neznámého obra – až do otvoru v zemi. Zvedli karbonitové hadice a připevnili je na místa. Pak šest humanoidů zvedlo těžký kontejner ve tvaru rakve a položilo ho bezpečně na rampu.

V čele šesti císařských vojáků sem vešel Boba Fett. Vojáci před sebou postrkovali a táhli Hana, Leiu a Wookieho a vlekli je do místnosti. Na širokých zádech Wookieho byl přivázaný částečně složený See Threepio, jehož nepřipojená paže a nohy byly nahrubo přivázané k pozlacenému trupu. Droidova hlava, hledící opačným směrem než Chewbacca, se divoce otáčela a snažila se poznat, kam jdou a co je čeká.

Vader se otočil k nájemnému zabijákovi. „Dejte ho do mrazicí komory."

„Co když nepřežije?" zeptal se vypočítavý Boba Fett. „Má pro mě velkou cenu."

„Impérium ti vynahradí ztrátu," řekl Vader odměřeně. Vyděšená Leia protestovala: „Ne!"

Chewbacca potřásl hřívatou hlavou a burácivě zařičel. Pak se vrhl přímo na vojáky, kteří Hana hlídali.

See Threepio v panice zavřeštěl a fungující rukou si chránil obličej.

„Počkej!" ječel robot. „Co to děláš?"

Ale Wookie se popadl do křížku s vojáky a jejich počet ani Threepiovy postrašené výkřiky ho nezadržely.

„Ach ne… Nebijte mě!" prosil droid a snažil se uchránit nenapojené součástky rukou. „Ne! On to tak nemyslí! Uklidni se, ty chlupatý blázne!"

Do komory museli přijít další vojáci a vložit se do boje. Někteří z nich bili Wookieho pažbami pušek, a zároveň bušili do Threepio.

„Au!" ječel droid. „*Já* jsem nic neudělal!"

Vojáci začínali Chewbaccu přemáhat a právě ho chtěli zmlátit pažbami přes obličej, když se nad hlukem bitvy ozval Hanův hlas: „Chewie, ne! Nech toho, Chewbacco!"

Jenom Han Solo dokázal zarazit Wookieho v téhle bitce. Han, vzpírající se sevření stráží, se vytrhl a utíkal boj přerušit. Vader dal znamení strážím, aby nechaly Hana jít, a vojákům, aby ustali v boji.

Han sevřel mohutné paže svého chlupatého přítele, aby ho uklidnil, a pak se na něho pevně zadíval.

Zmatený Threepio nepřestával naříkat a stěžovat si. „Ano, ano… Nechte toho, nechte toho.“ Pak s robotským úlevným povzdechem řekl: „Díky bohu.“

Han a Chewbacca se dívali jeden na druhého, Han vážně hleděl příteli do očí. Krátce a pevně se objali, pak Han řekl Wookiemu: „Šetři sílu na jindy, kamaráde, až bude lepší příležitost.“ Povedlo se mu uklidňující mrknutí, ale Wookie byl smutný a žalostně zavyl.

„Jo,“ řekl Han a poctivě se snažil ušklíbnout se. „Já vím. Jsem na tom stejně. Drž se,“ Han Solo se obrátil k nejbližšímu strážnému. „Radši byste ho měli svázat, než bude po všem.“

Chewbacca se podrobil a nebránil se, když mu vojáci nasazovali pouta na zápěstí. Han naposledy společníka objal a pak se obrátil k princezně Leie. Vzal ji do náruče a objali se tak, jako by nikdy neměli přestat.

Pak Leia přitiskla rty na jeho v dlouhém vášnivém polibku. Když se odtrhli, měla v očích slzy.

„Miluju tě,“ řekla měkce. „Nemohla jsem ti to říct dřív, ale je to pravda.“

Han se usmál známým potměšilým úsměvem. „Jenom si to zapamatuj, protože já se vrátím.“ Pak jeho obličej zněžněl a jemně ji políbil na čelo.

Po tvářích se jí rozkutálely slzy, když se od ní Han odvrátil a odcházel mlčky a nebojácně k čekající hydraulické rampě. Ugnaugti mu přispěchali po bok, uložili ho na rampu a připoutali mu paže a nohy pevně na hydraulickou desku. Stál osamělý a bezmocný, naposledy se podíval na přátele. Chewbacca si ho zarmouceně prohlížel. Threepiova hlava vyčuhovala nad Wookiovým ramenem, aby se naposled podívala na statečného muže. A pak tam byla Leia. Ob-

ličej měla zkřivený bolestným žalem, ale stála důstojně a snažila se být silná.

Lein obličej Han viděl jako poslední, než ucítil, že hydraulická rampa najednou poklesla. Když klesala, Wookie naposledy zařičel své žalostné sbohem.

Leia nedokázala snést ten pohled a ani Lando neuměl zakrýt svou lítost.

Do otvoru začala proudit v mohutné sprše tekutiny a jisker sžíravě mrazivá směs.

Chewbacca se od příšerné podívané napůl otočil, takže Threepio měl lepší výhled.

„Ponořují ho do karbonitu," hlásil droid. „Je to vysoce kvalitní látka. Mnohem lepší než ty, ze kterých jsem vyrobený já. Bude velice dobře chráněný… Tedy pokud zmrazování přežije."

Chewbacca se rychle ohlédl přes rameno na Threepio a zuřivým štěknutím umlčel jeho technické reference.

Když tekutina konečně ztuhla, mohutné kovové kleště vytáhly kouřící postavu z otvoru. Tělo, které rychle chladlo, mělo zřetelně lidský tvar, ale postrádalo rysy a bylo zkamenělé jako nedokončená socha.

Několik prasečích mužů, kteří si chránili ruce silnými černými rukavicemi, si přitáhlo kovem obalené tělo Hana Sola a hodilo blok stranou. Když tělo dopadlo na rampu s hlasitým kovovým třesknutím, ugnaugti je vytáhli do kontejneru tvaru rakve. Pak z boku připojili elektronické zařízení a ustoupili.

Lando poklekl, otočil několika knoflíky na přístroji a zkontroloval měřič teploty Hanova těla. Oddechl si a přikývl. „Je naživu," informoval vystrašené Hanovy přátele, „dokonale hibernovaný."

Darth Vader se obrátil k Bobovi Fettovi. „Teď patří jenom tobě, zabijáku," zasyčel. „Připravte komoru pro Skywalkera."

„Právě přistál, můj pane," informoval ho pobočník.

„Dohlédněte, aby sem našel cestu."

Lando ukázal na Leiu a Chewbaccu a řekl Vaderovi: „Teď si vezmu, co je moje." Byl rozhodnutý vyrvat je Vaderovi z drápů, než si Temný pán celou dohodu rozmyslí.

„Vezmi si je," řekl Vader, „ale nechám tu zvláštní jednotku, aby na ně dohlédla."

„To jsme si nedomluvili," protestoval Lando rozčileně. „Řekl jste, že Impérium nebude zasahovat do –.

„Měním dohodu. Modli se, abych ji nezměnil ještě víc." Neviditelná ruka nečekaně zmáčkla Landovi hrdlo, bylo to varovné znamení, co by se mu mohlo stát, kdyby dělal Vaderovi potíže. Lando si automaticky sáhl ke krku, ale v příští vteřině stisk povolila správce se obrátil k Leie a Chewbaccovi. Snad se v jeho očích objevilo zoufalství, ale nikdo z nich se na něho ani nepodíval.

Luke a Artoo opatrně procházeli opuštěným koridorem, Luka znepokojovalo, že zatím je nikdo nezastavil a na nic se jich neptal. Nikdo po něm nechtěl povolení k přistání, identifikaci, důvod návštěvy. Zdálo se, že nikdo v Oblačném městě není zvědavý na mladíka a jeho malého droida – ani na to, co tu dělají. Všechno to vypadalo nějak zlověstně a Luke byl čím dál neklidnější.

Najednou zaslechl na vzdáleném konci koridoru nějaký zvuk. Luke se zarazil a přitiskl se ke stěně. Artoo, napjatý při pomyšlení, že jsou možná konečně zpátky mezi známými droidy a lidmi, začal vzrušeně hvízdat a pípat. Luke se na něho zamračil, aby ztichl, a robotek naposledy slaboučce pískl. Luke opatrně nakoukl za roh a uviděl, že se chodbou blíží skupina. V čele skupiny byla mohutná postava v otlučeném brnění a přilbě. Za ní dva ozbrojenci Oblačného města strkali průhlednou bednu. Z místa, kde Luke stál, to vypadalo, že se v bedně vznáší lidské tělo podobné soše. Za bednou šli dva císařští vojáci, kteří Luka zahlédli.

Vojáci okamžitě zamířili a zahájili palbu.

Ale Luke laserové výboje odrazil, a než se zmohli na další salvu, mladík vystřelil z blasteru a protrhl do opancéřovaných hrudí vojáků dvě syčící díry.

Když oba vojáci padali, strážní rychle odklusali s bednou do další chodby a postava v brnění namířila laserový blaster na Luka a vyslala na něho smrtonosný výboj. Paprsek mladíka těsně minul a vypálil do zdi vedle něho díru, až se zvedlo mračno prachu. Když

se prach rozptýlil, Luke znovu nahlédl za roh a viděl, že neznámý útočník, stráže a bedna už zmizeli za masivními kovovými dveřmi.

Luke za sebou cosi uslyšel, a když se otočil, uviděl Leiu, Chewbaccu, See Threepio a neznámého muže v plášti, kteří pospíchali jinou chodbou v doprovodu císařských vojáků.

Zamával, aby upoutal princeznino pozornost. „Leio!“ zavolal.

„Luku, ne!“ vykřikla hlasem plným hrůzy. „Je to past!“ Luke nechal Artoo, ať se courá vzadu, a rozběhl se za nimi. Ale když se ocitl v malé předsíni, Leia i ostatní zmizeli. Luke slyšel, jak Artoo horečně píská a uhání k předsíni za ním. Ale ve chvíli, kdy se mladík bleskově otočil, obrovské kovové dveře těsně před překvapeným robotem s hromovým třesknutím zapadly.

Když se dveře zabouchly, byl Luke odříznutý od hlavního koridoru. A když se otočil, aby hledal jinou cestu ven, uviděl, jak v místnosti zapadají další kovové dveře.

Artoo stál zatím šokovaně před nimi. Kdyby popojel jenom o kousíček dál do předsíně, dveře by ho rozmáčkly na kovovou placku. Opřel se o ně nosem, zahvízdl úlevou a vydal se opačným směrem.

Předsíň byla plná syčících trubek a páry, která se valila z podlahy. Luke začal místnost zkoumat a povšiml si otvoru nad hlavou, který vedl na místo, jež si neuměl ani představit. Přišel blíž, aby se líp podíval, a sotva to udělal, část podlahy, na které stál, začala pomalu stoupat nahoru. Luke se nechal unášet zdvižnou plošinou, odhodlaný čelit nepříteli, se kterým se tu chtěl setkat.

S blasterem v ruce Luke vystoupil do mrazicí komory. V místnosti bylo mrtvé ticho, až na syčení páry unikající z několika trubek. Zdálo se, že je jedinou žijící bytostí v téhle komoře plné divného zařízení a chemických nádrží, ale Luke cítil, že tu sám není.

„Vader…“ Řekl si pro sebe jméno, když se komorou rozhlížel. „Lorde Vadere. Cítím, že jste tady. Ukažte se,“ popichoval Luke neviditelného nepřítele, „nebo se mě bojíte?“

Při těch slovech začaly trubky chrlit kotouče páry. Pak, nevšímaje si spalujícího žáru, se ukázal Vader, kráčel syčící párou po úzkém ochozu nad komorou, černý plášť se táhl po zemi za ním.

Luke opatrně vykročil k démonické postavě v černém a zasunul blaster do pouzdra. Cítil hlubokou sebedůvěru a byl připraven na střetnutí s Temným pánem jako jeden Jedi proti druhému. Blaster nepotřeboval. Cítil, že síla je s ním, a že je konečně připraven na nevyhnutelný souboj. Pomalu začal stoupat po schodech k Vaderovi.

„Je s tebou síla, mladý Skywalkere," řekl Darth Vader shora, „ale ještě nejsi Jedi."

Vaderova slova Luka zamrazila. Luke krátce zaváhal, připomněl si slova jiného bývalého rytíře Jedi: „Luku, používej sílu jenom pro poznání a obranu, ne jako zbraň. Nepoddávej se nenávisti nebo vzteku. Zavedou tě na cestu na odvrácenou stranu."

Ale Luke setřásl zbytky pochybnosti, vzal do ruky rukojeť světelného meče a rychle aktivoval laserovou čepel.

Ve stejné chvíli Vader zažehl svůj laserový meč a nehybně čekal, až mladý Skywalker zaútočí.

Strašná nenávist, kterou k Vaderovi cítil, donutila Luka k divokému výpadu, až se syčící ostří zkřížila. Ale Temný pán bez námahy výpad odvrátil obranným pohybem svého meče.

Luke znovu zaútočil. Ještě jednou se energetické čepele srazily.

Zůstali stát, nekonečně dlouhou chvíli se na sebe dívali přes zkřížené meče.

XIII.

Šest císařských vojáků eskortovalo Landa, Leiu a Chewbaccu vnitřním koridorem Oblačného města. Došli ke křižovatce ve chvíli, kdy jim zablokovalo cestu dvanáct Landových vojáků a pobočník.

„Kód síla sedm," přikázal Lando, když se zastavil před pobočníkem.

V okamžiku dvanáct strážců zamířilo laserové zbraně na překvapené vojáky a Landův pobočník klidně vojákům odebral zbraně. Jednu podal Leie a druhou Landovi, pak počkal na další rozkaz.

„Držte je v bezpečnostní věži," řekl správce Oblačného města. „Potichu! Nikdo to nemusí vědět."

Stráže a Landův pobočník se zbraněmi navíc eskortovali vojáky do věže.

Leia sledovala ten rychlý obrat událostí zmateně. Ale její zmatek se proměnil v úžas, když Lando, muž, který zradil Hana Sola, začal sundávat Chewbaccovi pouta.

„Dělejte," naléhal. „Vypadneme odsud."

Wookie měl konečně obrovské ruce svobodné. Chewbacca se nezdržoval čekáním na vysvětlení, otočil se k muži, který ho osvobodil, a s rykem, při kterém tuhla krev v žilách, se vrhl na Landa a začal jím cloumat.

„Po tom, co jste provedl Hanovi," řekla Leia, „bych vám nevěřila – „

Lando, který se zoufale snažil osvobodit z železného Chewbaccova sevření, se snažil všechno vysvětlit. „Neměl jsem na vybranou," začal – ale Wookie ho přerušil zuřivým štěknutím.

„Han se dá pořád ještě zachránit," lapal po dechu Lando. „Jsou na Východní rampě."

„Chewie," řekl Leia konečně, „nechej ho!"

Pořád ještě soptící Chewbacca Landa pustil a spaloval ho pohledem, zatímco se Calrissian snažil popadnout dech.

„Nepouštěj ho z očí, Chewie," upozornila ho Leia a Wookie hrozivě zavrčel.

„Mám pocit," zamumlal si Lando pod vousy, „že dělám další velkou chybu."

Malá podsaditá jednotka R2 se potulovala po koridoru a obracela skenery do všech možných směrů, jak se snažila zachytit nějakou stopu svého pána – nebo jakoukoli známku života. Robotek si uvědomil, že se strašně zamotal a ztratil ponětí, kolik metrů ušel.

Když Artoo zahnul za roh, uviděl několik postav, které šly koridorem nahoru. S hvízdáním a pískáním droidských pozdravů zadoufal, že tohle budou přátelské druhy.

Jedna bytost zachytila jeho tútání a zavolala na něho. „Artoo… Artoo…" Byl to Threepio!

Chewbacca, který stále nesl neúplně složeného See Threepio, se rychle obrátil a uviděl špalkovitého droida R2, jak se k nim žene. Ale když se Wookie otočil, Threepio svůj výhled zase ztratil.

„Počkat!" pohoršoval se Threepio. „Otoč se, ty chlupáči… Artoo, pospěš si! Snažíme se zachránit Hana před tím nájemným zabijákem."

Artoo si to kalil k nim, celou cestu pípal a Threepio trpělivě odpovídal na jeho překotné otázky.

„Já vím. Ale pan Luke se o sebe umí postarat." Aspoň si to See Threepio pořád opakoval, když se skupina vydala dál hledat Hana.

Na východní přistávací rampě Oblačného města dva strážní hodili zmrzlé tělo Hana Sola bočním poklopem do *Slave I.* Boba Fett vylezl po žebříku vedle poklopu, nalodil se a přikázal uzavřít kokpit.

Fett zažehl lodní motory a loď zarolovala po rampě k odletu. Lando, Leia a Chewbacca vběhli na rampu právě včas, aby viděli

Slave I odstartovat a odsvištět do oranžového a purpurového západu. Chewbacca zavyl, zvedl blaster a vypálil za mizející lodí.

„To nemá cenu," řekl mu Lando. „Jsou z dostřelu." Všichni kromě Threepio sledovali odlétající loď. Threepio byl však pořád přivázaný Chewbaccovi na záda, takže uviděl něco, čeho si ostatní nevšimli.

„Ach jéje, ne!" vykřikl.

Obstoupila je jednotka císařských vojáků a z tasených blasterů okamžitě vylétly výboje. První paprsek těsně minul princeznu Leiu. Lando rychle nepřátelskou palbu opětoval a ve vzduchu se křižovaly zářivé červené a zelené laserové výboje.

Artoo se rozběhl k výtahu, tam se schoval a pokukoval po zuřivém boji z bezpečné vzdálenosti.

Lando zakřičel přes rachot výbojů: „Dělejte, musíme zmizet!" zavolal, vtrhl do otevřeného výtahu a v běhu pálil po vojácích.

Ale Leia a Chewbacca se nehýbali. Udržovali pozici a bez ustání pálili po útočících vojácích. Vojáci sténali a padali, když jejich hrudníky, paže a břicha vybuchovaly pod neochvějně přesnými ranami lidské ženy a wookijského muže.

Lando vystrčil hlavu z výtahu, snažil se na sebe upozornit a přimět je k útěku. Ale ti dva vypadali jako posedlí, spláceli nepřátelům za všechen svůj vztek a ponížení a za ztrátu toho, koho milovali. Byli odhodláni vyrazit život ze všech nohsledů galaktického Impéria.

Threepio by byl radši kdekoli jinde. Nemohl se dostat pryč, a tak jenom zdivočele ječel o pomoc. „Artoo, pomoc!" křičel. „Jak jsem se do toho zase dostal? Jaký je to osud, horší než smrt, být přivázaný Wookiemu na záda!."

„Pojďte!" zakřičel Lando znovu. „Pospěšte si! Dělejte!" Leia a Chewbacca se k němu začali přesunovat a v běhu k čekajícímu výtahu odráželi laserové krupobití. Když už se dveře výtahu zavíraly, zahlédli přibíhající zbylé vojáky.

Na rampě nad mrazicí komorou řinčely světelné meče v boji Luka Skywalkera a Darth Vadera.

Luke cítil, jak se nejistá rampa s každým úderem otřásá. Ale neodrazovalo ho to, protože s novým nárazem meče zatlačoval ďábelského Darth Vadera zpět.

Vader, který světelným mečem jenom vykrýval Lukovy agresivní výpady, během souboje klidně rozprávěl. „Strach se tě nedotýká. Naučil ses víc, než jsem předpokládal."

„Zjistíte, že skrývám nejedno překvapení," odsekl sebevědomě mladík a pohrozil Vaderovi dalším výpadem.

„Já také," zněla klidná, zlověstná odpověď.

Dvěma graciézními pohyby Temný pán vyrazil Lukovi zbraň z ruky obloukem pryč. Vader mávl energetickou čepelí Lukovi po nohách, takže mladík jen taktak uskočil, aby se zachránil. Ale zapotácel se a skutálel se ze schodů.

Luke, rozpláclý na rampě, vrhl pohled nahoru a uviděl, jak se nad ním, na vrcholu schodů, rýsuje hrozivá temná postava. Pak se ta postava rozletěla přímo na něho a její pochmurný plášť se vzdut jako křídla strašidelného netopýra.

Luke se rychle odkutálel stranou, nespouštěje přitom oči z Vadera, který nehlučně přistál vedle něho.

„Tvoje budoucnost je v mých rukou, Skywalkere," zasyčel Vader, tyčící se nad schouleným mladíkem. „Teď ty přijmeš odvrácenou stranu. Obi-Wan věděl, že se to stane."

„Ne!" zaječel Luke a snažil se nepoddávat se zlu. „Obi-Wan ti toho ještě hodně neřekl," pokračoval Vader. „Pojď, dokončím tvůj výcvik."

Vaderův hlas byl neuvěřitelně mocný; Lukovi připadalo, že je to samostatná živá bytost.

Nesmím ho poslechnout, říkal si Luke. Snaží se mě přelstít, svést na špatnou cestu, zavést mě k odvrácené straně síly, jak mě varoval Ben!

Luke začal před přibližujícím se pánem ze Sithu ustupovat. Za mladíkem se tiše otevřel hydraulický zvedací poklop, připravený ho pozřít.

„To radši zemřu," prohlásil Luke.

„Nebude to nutné.“ Temný pán náhle vyrazil proti Lukovi světelným mečem, a to tak prudce, že mladík ztratil rovnováhu a spadl do zejícího otvoru.

Vader se odvrátil od mrazicí jámy a lhostejně dezaktivoval světelný meč. „Příliš snadné,“ pokrčil rameny. „Myslím, že nejsi tak silný, jak si císař myslel.“

Při těch slovech vypustil tekutý kov na cestu do otvoru za svými zády. Aniž si toho Temný pán všiml, z otvoru zároveň cosi vyskočilo ven.

„Všechno ukáže čas,“ odpověděl Luke klidně na Vaderovu poznámku.

Temný pán sebou prudce trhl. V tomhle stadiu mrazicího procesu by subjekt přece neměl mluvit! Vader se rozhlédl komorou a pak obrátil hlavu v přilbě ke stropu.

Luke tam visel na hadicích, pověšených pod stropem vyskočil nejméně pět metrů vysoko do vzduchu, aby karbonitu unikl.

„Působivé,“ připustil Vader, „jsi značně pohyblivý.“

Luke seskočil zpátky na rampu na druhé straně kouřící jámy. Vztáhl ruku a jeho meč, nacházející se mimo dosah, mu sám skočil do dlaně. Okamžitě se rozsvítila světelná čepel.

Vaderův meč ožil v téže chvíli. „Ben tě učil dobře. Ovládl jsi strach. Teď dej průchod zuřivosti. Zničil jsem tvoji rodinu. Pomsti se.“

Ale tentokrát byl Luke opatrný a ovládal se. Jestli si dokáže podrobit vztek, jako si podrobil strach, nespolkne ho to.

Vzpomeň si na výcvik, napomínal se Luke. Pamatuj, co tě učil Yoda! Odvrhni všechnu nenávist a zlost a přijmi sílu!

Získávaje kontrolu nad negativními pocity, Luke začal postupovat vpřed, bez ohledu na Vaderovo provokování. Vyrazil proti Vaderovi a po rychlé výměně ho začal zatlačovat.

„Nenávist ti dá sílu, abys mě zničil,“ pokoušel ho Vader. „Využij jí.“

Luke si začal uvědomovat, jak strašlivě mocný je jeho temný protivník, a potichu si řekl: „Nestanu se otrokem odvrácené strany síly.“ Opatrně se blížil k Vaderovi.

Jak se Luke přibližoval, Vader pomalu ustupoval. Luke udělal výpad mocným obloukem. A Vader, i když ho vykryl, ztratil rovnováhu a přepadl přes kouřící potrubí dolů.

Lukovi se skoro podlamovala kolena vyčerpáním ze souboje s tak strašným nepřítelem. Sebral sílu, opatrně se pohnul k okraji a nahlédl dolů. Ale po Vaderovi nebylo ani stopy. Luke vypnul světelný meč, zavěsil ho na opasek a vlezl do otvoru.

Seskočil na podlahu a ocitl se ve velké kontrolní a údržbářské místnosti, která patřila k reaktoru, zásobujícímu energií celé město. Když se rozhlížel po místnosti, všiml si velkého okna; před ním se rýsovala nehybná postava Darth Vadera.

Luke se zvolna blížil k oknu a znovu zažehl meč.

Ale Vader svůj meč nezažehl, ani se nějak nepokusil bránit, když se Luke přiblížil. Vlastně jedinou zbraní Temného pána byl jeho pokušitelský hlas. „Zaútoč," pobízel mladého Jedi. „Znič mě."

Luke, zmatený tímhle trikem, zaváhal.

„Jenom tím, že se pomstíš, se můžeš zachránit…"

Luke se nehýbal z místa. Měl jednat podle Vaderových slov a použít sílu jako nástroj pomsty? Nebo by měl ustoupit z tohoto souboje a doufat, že se s Vaderem utká jindy, až získá lepší sebevládu?

Ne, jak mohl zmeškat příležitost zničit tuhle ďábelskou bytost? Teď měl šanci, a nesměl ji promarnit…

Třeba se taková příležitost znovu nenaskytne!

Luke chytil smrtonosný světelný meč oběma rukama, pevně sevřel hladkou rukojeť jako u starověkého meče s širokou čepelí a pozvedl zbraň k úderu, který zničí tu maskovanou hrůzu. Ale než mohl mečem máchnout, ze zdi za ním se utrhl velký blok strojního zařízení a letěl mu do zad. Luke se v mžiku obrátil, máchl mečem a přesekl blok napůl, takže dva masívní kusy dopadly se zaduněním na podlahu.

To už ale ožil další z bloků a okamžitě na Luka zaútočil, takže Luke musel znovu použít sílu, aby útok odrazil. Těžký předmět odletěl stranou, jako by narazil na neviditelný štít. Pak se k němu vzduchem začalo přibližovat mohutné potrubí. Ale sotva Luke zapudil tento obrovský předmět, další nástroje a kusy zařízení k němu

přilétaly ze všech stran. Blížily se dráty, které se samy vytrhávaly ze zdí, kroutily se a jiskřily a věšely se na něho.

Bombardován ze všech stran Luke dělal, co mohl, aby útoku odolal; ale začínal krvácet a utržil těžké rány.

Další velký kus zařízení se mihl kolem Lukova těla, s třesknutím vyrazil okno a dovnitř vtrhl vyjící vítr. Najednou všechno v místnosti poletovalo a ostrý vichr bičoval Lukova tělo a zaplňoval místnost vytím meluzíny.

A přímo vprostřed místnosti stál klidně a vítězně Darth Vader.

„Jsi poražen," předl Temný pán ze Sithu spokojeně. „Nemá smysl klást odpor. Připojíš se ke mně, nebo k mrtvému Obi-Wanovi!"

Při těch slovech vzduchem prosvištěl poslední kus těžkého stroje, vrazil do mladého Jediho a odhodil ho proraženým oknem ven. Všechno vířilo a bylo rozmazané, když se vítr do něho opřel, cloumal s ním a třásl, dokud se mu nepodařilo zachytit se jednou rukou jakéhosi trámu.

Když se vítr trochu uklidnila vzduch se pročistil, Luke poznal, že visí z můstku reaktorové šachty před velínem. Při pohledu dolů se mu zdálo, že pod ním zeje bezedná propast. Zatočila se mu hlava a pevně zavřel oči, aby nezpanikařil.

Ve srovnání s břichatým reaktorem, ze kterého nyní visel, Luke vypadal jako pouhá zmítající se skvrnka, a břicho – jedno z mnoha, vyčnívajících z kruhovité vnitřní stěny poseté světly – bylo pouhou skvrnkou ve srovnání se zbytkem nesmírně rozlehlé věže.

Luke pevně sevřel traverzu jednou rukou, zavěsil světelný meč na opasek a pak se chytil traverzy oběma rukama. Povytáhl se, vyškrábal se na můstek a postavil se na něj právě včas, aby zahlédl Darth Vadera, který se k němu šachtou blížil.

Zatímco Vader kráčel k Lukovi, ozval se z reproduktorů hlas, který se ohromnými prostorami dunivě rozléhal: „Uprchlíci míří na platformu 327. Zajistit všechny transportéry. Bezpečnostním jednotkám se vyhlašuje pohotovost."

Vader se hrozivě blížil k Lukovi a předpovídal: „Tvoji přátelé nikdy neuniknou, a ty také ne."

Vader udělal další krok a Luke okamžitě vytáhl meč, připraven znovu se pustit do boje.

„Jsi poražen," prohlásil Vader s hrůznou jistotou. „Nemá smysl klást odpor."

Ale Luke přesto odpor kladl. Vyrazil proti Temnému pánovi divokým výpadem, ohnal se syčící laserovou čepelí, rozsekl Vaderův pancíř a pronikl až do masa. Vader se pod úderem zapotácel, a Lukovi se zdálo, že ho to bolí. Ale jenom chvilku. Pak Vader znovu vykročil.

S dalším krokem ho Temný pán varoval: „Nenech se zničit jako Obi-Wan."

Luke ztěžka dýchal, studený pot mu kapal z čela. Ale Benovo jméno mu vrátilo rozvahu,

„Klid –," připomínal si, „uklidni se."

Děsivý přízrak v plášti však postupoval blíž po úzkém můstku a zdálo se, že teď už chce život mladého Jediho.

Nebo hůř, jeho křehkou duši.

Lando, Leia, Chewbacca a droidi spěchali koridorem. Zahnuli za roh a uviděli, že dveře na přistávací plošinu jsou otevřené. Zahlédli jimi *Millenium Falcon*, který čekal, až odstartují. Ale dveře se najednou zabouchly. Všichni se vmáčkli do výklenku a uviděli skupinu vojáků, kteří po nich okamžitě začali pálit. Při každém laserovém ohňostroji vzduchem létaly úlomky stěn a podlahy.

Chewbacca zavrčel a oplácel palbu s divokou wookijskou zuřivostí. Kryl Leiu, která zoufale bušila do ovládacího panelu u dveří. Ale dveře se neotvíraly.

„Artoo!" zavolal Threepio. „Ovládací panel. Můžeš obejít poplašný systém."

Threepio mávl směrem k panelu, poháněl robotka a ukazoval na počítačový výstup na ovládací desce.

Artoo Detoo bzučel k ovládacímu panelu, pípal a hvízdal a spěchal na pomoc.

Lando, uhýbající před žhavými laserovými paprsky, horečně navazoval spojení přes komlink s interkomem v panelu. „Tady Ca-

lrissian," hlásil. „Impérium už kontroluje skoro celé město. Radím vám, abyste je opustili dřív, než přiletí další císařské jednotky."

Vypnul komunikátor. Lando věděl, že udělal, co mohl, aby své lidi varoval; jeho úkolem teď bylo dostat své přátele bezpečně z planetky.

Mezitím Artoo odstranil kryt konektoru a vložil do zdířky vysouvací počítačovou paži. Droid vydal krátké pípnutí, které se zničehonic proměnilo v divoký roboti křik. Začal se třást, obvody se mu rozsvěcovaly v šílené hře světel, a z každého otvoru v trupu se valil dým. Lando rychle odtáhl Artoo od elektrické zásuvky. Zatímco droid vychládal, vyslal směrem k Threepio několik chabých pípnutí.

„No, ty si máš dávat větší pozor," bránil se Threepio. „Po mně nikdo nechce, abych rozeznal elektrické zásuvky od počítačových zdířek. Jsem překlada –"."

„Má někdo nějaký nápad?" křikla Leia a pálila na útočící vojáky.

„Pojďte," křičel Lando v rámusu boje, „zkusíme to jinudy."

Vítr, který svištěl reaktorovou šachtou, zcela pohltil třeskot světelných mečů.

Luke hbitě přeběhl můstek a ukryl se pod mohutným strojním panelem, aby dotírajícímu nepříteli unikl. Ale Vader tam byl v okamžení, jeho světelný meč dopadl jako pulsující gilotina, a sekal, aby se celý komplex zařízení uvolnil. Ten začal padat, ale náhle ho zachytil vítr a unášel ho vzhůru.

Jediná chvilka nepozornosti, to bylo vše, co Vader potřeboval. Když panel odlétal pryč, Luke se na něj mimovolně podíval. A v té vteřině laserová čepel Temného pána zasvištěla a dopadla Lukovi na ruku, sekla do ní a poslala mladíkův světelný meč kamsi do temnot.

Bolest to byla hrozná. Luke cítil příšerný zápach spáleného masa a svíral si paži, aby se agónie zastavila. Ustupoval po můstku, až došel úplně na konec, celou tu dobu zatlačován černě oděným přízrakem.

Náhle zlověstně zadul vítr. A Luke poznal, že už nemá kam ustoupit.

„Nemáš kam utéct," upozornil ho Temný pán ze Sithu a vztyčil se nad Lukem jako černý anděl smrti. „Nenuť mě, abych tě zabil. Umíš zacházet se silou. Teď se musíš naučit využívat odvrácenou stranu. Připoj se ke mně a spolu budeme silnější než císař. Pojď, dokončím tvůj výcvik a společně ovládneme galaxii."

Luke se nechtěl poddat Vaderovu pokoušení. „Nikdy se k tobě nepřidám!."

„Kéž bys jen poznal moc odvrácené strany," pokračoval Vader. „Obi-Wan ti nikdy neřekl, co se stalo s tvým otcem, že?" Při zmínce o otci se Luke ještě víc rozzuřil. „Řekl mi dost!" zaječel. „Řekl mi, žes ho zabil."

„Ne," odpověděl Vader klidně. „Já jsem tvůj otec."

Luke ohromeně a nedůvěřivě zíral na černého bojovníka. Po tomto odhalení jako by ho opustil poslední zbytek síly. Stáli zde dva bojovníci, dívali se na sebe, otec a syn.

„Ne, ne! To není pravda…," řekl Luke, nechtěl věřit tomu, co právě uslyšel. „To není možné…"

„Zkoumej své pocity," řekl Vader a mluvil jako ďábelská verze Yody, „a pochopíš, že je to pravda."

Pak Vader vypnul meč a napřáhl k Lukovi klidnou, zvoucí ruku.

Luke, užaslý a poděšený Vaderovými slovy, vykřikl: „Ne, ne!"

Vader však nepřestával přesvědčovat: „Luku, můžeš zničit císaře. Předvídal to. Je to tvůj osud. Připoj se ke mně a společně můžeme vládnout galaxii, jako otec a syn. Pojď se mnou. Je to jediná cesta."

Lukovi po těch slovech zavířily myšlenky. Konečně mu všechno začalo zapadat do sebe. Přemítal, jestli mu Vader říká pravdu – jestli Yodův výcvik, vyučování světce – starého Bena, jeho vlastní zápas o dobro a odpor ke zlu, jestli všechno, zač bojoval, bylo pouhou lží.

Nechtěl Vaderovi uvěřit, snažil se přesvědčit sám sebe, že to Vader mu lže – ale nějak *vycítil* pravdu ve slovech Temného pána. Ale jestli Darth Vader mluvil pravdu, proč, ptal se, mu Ben Kenobi

lhal? Proč? Jeho myšlenky křičely hlasitěji než kterýkoli vichr, který by Temný pán proti němu mohl poslat.

Zdálo se, že na odpovědích už víc nezáleží. Jeho otec.

S klidem, který ho naučil sám Ben a Yoda, mistr řádu Jedi, Luke Skywalker učinil rozhodnutí, které mohlo být jeho posledním rozhodnutím vůbec. „Nikdy," zařval Luke a udělal krok do propasti pod sebou. Jelikož její hloubka byla nezbadatelná, Luke mohl padat taky do jiné galaxie.

Darth Vader došel na konec můstku. Zahlédl, jak Luke padá. Zvedl se silný vítr a vzdut Vaderovi černý plášť, zatímco ten nehnutě nahlížel přes okraj dolů.

Skywalkerovo tělo se ztrácelo v hlubinách. Luke se nyní převrátil hlavou nahoru a zraněný Jedi zoufale napřahoval ruce, aby se o něco zachytil.

Temný pán se díval, dokud mladíkovo tělo nevlétlo do širokého výfukového potrubí po straně reaktorové šachty. Když Luke zmizel, Vader se rychle obrátil a spěchal z plošiny pryč.

Luke se řítil výfukovou šachtou a snažil se zachytit stěn, aby pád zpomalil. Ale hladké, lesklé stěny potrubí neměly žádné úchyty nebo příčky, o které by se Luke mohl zapřít.

Konečně dopadl na dno tunelovitého potrubí a nohama tvrdě udeřil o kruhovou mříž. Mříž, která zakrývala zjevně bezedný prostor, se nárazem Lukova těla vymrštila a Luke cítil, jak ho otvor do sebe vtahuje. Horečně šmátral po hladkých stěnách a začal volat o pomoc.

„Bene… Bene, pomoz mi," žadonil zoufale.

Ale při svém volání cítil, že mu prsty kloužou a tělo se dále přibližuje k zejícímu otvoru.

V Oblačném městě vypukl chaos.

Jakmile ve městě zaslechli zprávu Landa Calrissiana, obyvatelé začali propadat panice. Někdo balil majetek, jiní vyběhli na ulici a hledali záchranu. Brzo se ulice zaplnily pobíhajícími lidmi a mimozemšťany, pospíchajícími zmateně městem. Císařští vojáci pálili po utíkajících obyvatelích a proměnili laserovou palbu v zuřivou, ohlušující bitvu.

V jednom z ústředních městských koridorů Lando, Leia a Chewbacca zadržovali jednotku vojáků tím, že proti císařským bojovníkům odpalovali mohutné laserové výboje. Bylo nutné, aby Lando s ostatními toto stanoviště uhájili, protože narazili na další vchod, který by je zavedl na přistávací plošinu. Jenom aby se Artoo podařilo dveře otevřít.

Artoo se pokoušel odstranit desku z ovládacího panelu dveří. Ale v tom hluku a znepokojivé laserové palbě všude okolo bylo pro malého droida obtížné soustředit se na práci. Pípal si pro sebe, zatímco pracoval, a Threepiovi to znělo trochu zmateně.

„O čem to mluvíš?“ zavolal na něho Threepio. „Teď se nezajímáme o hyperdrajv na *Millenium Falcon*. Ten je opravený. Jenom nařiď počítači, aby otevřel dveře.“

Potom, když se Lando, Leia a Wookie stáhli kolem dveří, odrážejíce soustředěnou palbu císařských laserů, Artoo vítězně pípl a dveře se rozletěly.

„Artoo, tys to dokázal!“ zvolal Threepio. Droid by zatleskal, kdyby měl připojenou druhou ruku. „Nikdy jsem o tobě ani na chvilku nepochyboval.“

„Dělejte,“ zakřičel Lando, „nebo to nezvládnem.“ Snaživá jednotka R2 ještě jednou zabodovala. Když ostatní proklouzli vchodem, podsaditý robot vypustil hustou mlhu – hustou jako mraky, které obklopovaly planetu – a ta skryla jeho přátele před blížícími se vojáky. Než se mrak rozptýlil, Lando s ostatními už se blížili k plošině 327.

Vojáci se pustili za nimi, pálili na skupinku uprchlíků, kteří uháněli k *Millenium Falcon*. Chewbacca a roboti se nalodili na frachťák, zatímco Lando s Leiou je kryli blastery, přičemž skosili další císařské bojovníky.

Když se ozvalo tlumené hučení *Falconových* motorů, které přešlo do ohlušujícího jekotu, Lando a Leia ještě vypálili několik výbojů zářivé energie. Pak vyrazili po rampě. Vběhli do pašerácké lodi a zabouchli za sebou hlavní poklop. A když se loď pohnula, uslyšeli přehradní palbu císařských laserů, které zněly, jako by se celá planeta hroutila v základech.

Luke už nemohl pádu zabránit.

Sklouzl několik posledních centimetrů a pak padal oblačnou atmosférou, jeho tělo se otáčelo a ruce hmataly po něčem pevném, čeho by se zachytily.

Po chvíli, která se zdála věčností, se zachytil elektronické větrné korouhve, která trčela ze zakulacené spodní strany Oblačného města. Vítr jím zmítal a mraky vířily kolem, když se pevně korouhve držel. Ale síla už ho začala opouštět; věděl, že takhle – vznášející se nad plynným povrchem – nevydrží viset dlouho.

V kokpitu *Millenium Falcon* bylo ticho.

Leia, která se sotva vzpamatovala z děsného útěku, seděla v křesle Hana Sola. Hlavou jí vířily myšlenky na něho, ale snažila se nebát se, snažila se, aby se jí po něm nestýskalo.

Za princeznou stál tichý a vyčerpaný Lando Calrissian a nahlížel přes její rameno průzorem ven.

Loď se dala do pohybu a cestou přes přistávací plošinu nabírala rychlost.

Obrovitý Wookie v křesle druhého pilota mačkal jeden spínač za druhým, což způsobilo záplavu světel na hlavní řídící desce. Chewbacca zatáhl za páku a směroval loď vzhůru, ke svobodě.

Za průzory kokpitu uháněla oblaka a všichni si konečně vydechli úlevou, když *Millenium Falcon* vylétl do rudě oranžového večerního nebe.

Lukovi se podařilo zaháknout nohu kolem elektronické korouhve, která pořád držela jeho váhu. Ale proudil na něho vzduch z výfukového potrubí a pro Luka bylo čím .dál těžší se korouhve udržet.

„Bene…," sténal v agónii. „…Bene."

Darth Vader vkročil na prázdnou přistávací plošinu a pozoroval tečku, v kterou se už proměnil *Millenium Falcon.*

Obrátil se ke dvěma pobočníkům: „Moji loď!" přikázal. A pak odešel, jen černý plášť za ním vlál, aby se připravil na cestu.

Kdesi poblíž podpůrného stonku Oblačného města Luke znovu promluvil. Soustředil se na toho, o kom si myslel, že si o něho dělá starosti a snad by mu mohl přijít na pomoc, a zavolal: „Leio, slyšíš mě?“ Žalostně zavolal ještě jednou. „Leio.“

V té chvíli se velký kus větrné korouhve odlomil a propadl se hluboko do mraků. Luke sevřel pevněji to, co z korouhve zbývalo, a snažil se vydržet proudění vzduchu z potrubí nad ním.

„Vypadá to na tři stíhačky,“ řekl Lando Chewbaccovi, když sledovali konfigurace na počítačových obrazovkách. „Lehko se jich zbavíme,“ dodal, protože znal schopnosti frachťáku tak dobře jako Han Solo.

Podíval se na Leiu a zalitoval, že jeho správcovství skončilo: „Věděl jsem, že to bylo příliš krásné, aby to vydrželo,“ zanaříkal. „Bude mi to chybět.“

Ale Leia vypadala nepřítomně. Neslyšela Landovy komentáře, ale dívala se přímo před sebe jako uhranutá. Pak, jakoby ze sna, promluvila: „Luke?“ řekla, jako by na něco odpovídala. „Cože?“ zeptal se Lando.

„Musíme se vrátit,“ řekla naléhavě. „Chewie, leť dolů pod město.“

Lando se na ni překvapeně podíval. „Počkat. Přece se tam nebudeme vracet!“

Wookie štěkl, pro jednou s Landem souhlasil.

„Žádné námitky,“ řekla Leia pevně s důstojností toho, kdo je zvyklý, že jeho příkazy se poslouchají. „Udělejte to. Je to rozkaz!“

„A co ty stíhačky?“ odporoval Lando a ukázal na tři stíhačky TIE, které je dohánějí. Podíval se na Chewbaccu, aby ho podpořil.

Ale Chewbacca hrozivě zavrčel a dal tak najevo, že ví, kdo má v rukou velení.

„Oukej, oukej,“ souhlasil Lando rezignovaně.

S půvabem a rychlostí, kterými byl *Millenium Falcon* proslavený, vykroužila loď zatáčku a obrátila se zpátky k městu. A když frachťák pokračoval v zdánlivě sebevražedném kursu, tři dotěrné stíhačky TIE jeho obrat okopírovaly.

Luke Skywalker blížící se *Millenium Falcon* neviděl. Sotva při vědomí se křečovitě držel praskající a kývající se korouhvičky. Ta se pod jeho váhou ohýbala, pak se úplně utrhla a Luke bezmocně propadal nebem. A tentokrát věděl, že už nenarazí na nic, čeho by se mohl chytit.

„Podívejte se!“ vykřikl Lando a ukázal na nějakou postavu, která se v dálce řítila dolů. „Kdosi spadl…“

Leie se podařilo zachovat klid; věděla, že panika by ostatním neposloužila. „Leť pod něho, Chewie,“ řekla pilotovi. „Je to Luke.“

Chewbacca okamžitě zareagoval a pečlivě zarejdoval s *Millenium Falcon* na sestupnou trajektorii.

„Lando,“ zvolala Leia a obrátila se k němu, „otevřete horní poklop.“

Když Lando vybíhal z kokpitu, pomyslel si, že taková strategie by neudělala hanbu ani Hanovi Solovi.

Chewbacca a Leia teď jasněji viděli padajícího Luka, a Wookie vedl loď k němu. Když Chewie drasticky ubral rychlost, řítící se tělo lehce škráblo o přední sklo a pak se zaduněním přistálo na vnějším plášti lodi.

Lando otevřel horní poklop. Zahlédl v dálce tři stíhačky TIE, jak se blíží k *Falconu* a jejich laserová děla ozařují večerní nebe výtrysky žhavé smrti. Lando se natáhl z poklopu ven, hmátl po potlučeném bojovníkovi a snažil se ho stáhnout do lodi. Právě v té chvíli se *Falcon* otřásl, když výboj explodoval nedaleko něho a Luke málem letěl přes palubu. Ale Lando ho držel za ruku, a držel pevně.

Millenium Falcon uháněl pryč od Oblačného města a pronikal hustou převalující se mračnou pokrývkou. Princezna Leia a wookijský pilot uhýbali před oslepující flakou ze stíhaček TIE a ze všech sil se snažili udržet loď ve vzduchu. Ale všude kolem kokpitu vybuchovaly výboje, a s tímto rachotem soutěžil vyjící Chewbacca, který horečně manipuloval řízením.

Leia zapnula interkom. „Lando, je v pořádku?“ zakřičela přes randál v kokpitu. „Lando, slyšíte mě?“

Ze zádi se ozval hlas, který Landovi nepatřil. „Přežiju to,“ odpověděl Luke slabě.

Leia a Chewbacca se obrátili a uviděli Luka, potlučeného á zkrvaveného, jak pomáhá Landovi do kokpitu. Princezna vyskočila z křesla a nadšeně Luka objala. Chewbacca, který se pořád snažil vyvést loď z dostřelu stíhaček, jenom otočil hlavu a zaštěkl blahopřání.

V dálce za *Millenium Falcon* mizela oblačná planeta. Ale stíhačky TIE jim byly pořád v patách, pálily z laserových zbraní a pirátské plavidlo při každém zásahu poskočilo.

V nákladovém prostoru *Falconu* pilně pracoval Artoo Detoo, potýkaje se přitom s náhlými propady a házením lodi, a dával dohromady svého zlatého přítele. Přepečlivě se pokoušel napravit chyby, kterých se dopustil v dobrém úmyslu Chewbacca, a droidek při tom zapeklitém úkolu neustále pípal.

„Velmi dobře," chválil ho protokolární droid. Hlavu už měl správně a druhou ruku už měl taky skoro přimontovanou. „Skoro jako nový."

Artoo znepokojeně písknl.

„Ne, Artoo, neboj se. Určitě to tentokrát zvládneme."

Ale Lando v kokpitu nebyl tak optimistický. Viděl, že varovná světla na řídicí desce svítí; najednou se lodí rozlehl poplašný signál. „Odcházejí deflektorní štíty," hlásil Leie a Chewbaccovi.

Leia se podívala Landovi přes rameno a všimla si dalšího světla, hrozivě velkého, které se objevilo na obrazovce radaru. „Ta je další loď," řekla, „mnohem větší, a snaží se nás odříznout."

Luke mlčky hleděl z okna ke hvězdám. Skoro jenom pro sebe řekl: „To je Vader."

Admirál Piett se blížil k Vaderovi, který stál na můstku největšího ze všech císařských hvězdných destruktorů a díval se z okna.

„Za chvíli budou v dosahu přitažlivého paprsku," hlásil admirál sebejistě.

„A dezaktivovali jste jejich hyperpohon?" zeptal se Vader. „Hned když jsem je zajali, pane."

„Dobrá," řekla mohutná postava v černém. „Připravte se k manévru a nastavte zbraně na maximální výkon."

Falconu se zatím dařilo stíhačkám unikat. Ale mohl se vyhnout útoku zlověstného hvězdného destruktoru, který byl čím dál blíž?

„Nesmíme udělat žádnou chybu," řekla Leia napjatě a pozorovala obrys lodi na monitoru.

„Jestli moji lidé řekli, že tohle děťátko dali do pucu, tak to taky udělali," ujišťoval ji Lando. „Nemám se čeho bát."

„To mi něco připomíná," zabručela Leia pro sebe.

Loď se otřásla pod dalším výbuchem, ale v té chvíli se na řídicím panelu rozsvítilo zelené světlo.

„Koordináty jsou nastavené, Chewie," řekla Leia. „Teď, anebo nikdy."

Wookie štěkl na souhlas. Byl připravený zapojit hyperdrajv. „Zmáčkni to!" zaječel Lando.

Chewbacca pokrčil rameny, jako by říkal, že by se to mohlo zkusit. Zatáhl za páku světelné rychlosti a zvuk iontových motorů se najednou proměnil. Všichni na palubě, lidé i droidi, se modlili, aby systém fungoval; žádnou jinou možnost k úniku neměli. Ale zvuk náhle zeslábl a odumřel a Chewbacca zakřičel a zoufale zavyl.

Hyperdrajv je zase nechal v bryndě.

A *Millenium Falcon* se pořád otřásal pod palbou stíhaček.

Darth Vader jako fascinován pozoroval z císařského hvězdného destruktoru neúnavnou palbu stíhaček TIE na *Millenium Falcon*. Vaderova loď sek *Falconu* blížila – nebude dlouho trvat a Temný pán bude mít Skywalkera dokonale ve své moci.

A Luke to taky cítil. Tiše se díval ven, věděl, že Vader je blízko, že jeho vítězství nad zesláblým Jedi bude brzy završeno. Luke byl zraněný, vyčerpaný; jeho duch byl připravený podvolit se osudu. Už nemělo smysl dál bojovat – nebylo už čemu věřit.

„Bene," zašeptal v nejtrpčím zoufalství, „proč jsi mi to neřekl?"

Lando se snažil něco udělat s řízením a Chewbacca vyskočil z křesla a utíkal do nákladového prostoru. Leia zaujala Chewbaccovo

místo a pomáhala Landovi, který kormidloval *Falcon* mezi vybuchující flakou.

Wookie při běhu minul Artoo, který pořád ještě pracoval na Threepio. Jednotka R2 začala konsternovaně pípat, když zaznamenala Wookieho, který se horečně snažil hyperdrajv opravit.

„Říkal jsem, že jsme ztraceni!“ řekl zpanikařený Threepio Artoo. „Ten světelný pohon zase nefunguje.“

Artoo pípal a připojoval mu nohu.

„Jak bys mohl vědět, co se porouchalo?“ posmíval se zlatý droid. „Pche! Raději si všímej mojí nohy! A přestaň plácat nesmysly.“

V interkomu v nákladovém prostoru se ozval Landův hlas: „Chewie, zkontroluj řízení sekundární deviace.“

Chewbacca seskočil do spodní části nákladového prostoru. Namáhal se uvolnit jeden kryt mohutnou pákou. Ale kryt se neotevřel. S řičením popadl nástroj jako palici a ze všech sil do panelu udeřil.

Řídicí panel v kokpitu nečekaně zasypal Landa a princeznu sprškou jisker. Překvapeně vyskočili ze sedadel, ale Luke vypadal, že si nevšímá ničeho, co se děje kolem. Byl celý sklíčený a cítil hlubokou bolest.

„Nedokážu mu vzdorovat,“ mumlal potichu.

Lando znovu strhl *Millenium Falcon* do zatáčky ve snaze setřást pronásledovatele. Ale vzdálenost mezi frachťákem a stíhačkami TIE se každým okamžikem zmenšovala.

V nákladovém prostoru *Millenium Falcon* Artoo přispěchal k ovládacímu panelu a nechal rozzuřeného Threepio stát a prskat jen s jednou nohou. Artoo pracoval rychle, spoléhal se jen na mechanický instinkt, a přeprogramovával obvodovou desku. S každým zásahem Artoo světla jasně zazářila a najednou, z hloubi hyperstrojů *Falconu*, se rozeznělo mohutné hučení.

Frachťák se náhle naklonil, až se hvízdající droid R2 skutálel do otvoru, kde přistál na překvapeném Chewbaccovi. Lando, který stál u řídicího panelu, se rozplácl o stěnu kokpitu. Ale když padal, uviděl, že hvězdy venku se proměnily v oslepující, nekonečné pruhy světla.

„Dokázali jsme to!“ zaječel Lando triumfálně. *Millenium Falcon* vítězně zmizel v hyperprostoru.

Darth Vader stál a mlčel. Hleděl na černý prostor tam, kde ještě před chvílí byl *Millenium Falcon*. Jeho hluboké, temné mlčení vzbudilo hrůzu ve dvou mužích, kteří stáli blízko něho. Admirál Piett a jeho kapitán čekali, tělem jim probíhala zimnice, a přemýšleli, kdy ucítí neviditelné, nemilosrdné paťáty kolem krku.

Ale Temný pán se nehýbal. Stál, tiše přemítal a ruce měl za zády. Pak se otočil a pomalu z můstku odcházel, jen ebenový plášť se za ním vzdouval.

XIV.

Millenium Falcon byl konečně v bezpečí doku na mohutném povstaleckém křižníku. V dálce se rozlévala červená záře, která vycházela z velké červené hvězdy – její karmínové světlo zalévalo pomačkaný trup malého nákladního plavidla.

Luke Skywalker odpočíval v nemocnici hvězdného křižníku povstalců, kde ho ošetřoval lékařský droid jménem Too Onebee. Mladík seděl tiše, zamyšleně, zatímco Too Onebee opatrně začal prohlížet jeho zraněnou ruku.

Když Luke vzhlédl, uviděl Leiu a vzápětí See Threepio a Artoo Detoo, kteří přišli do nemocnice, aby zjistili, jak se mu vede, a možná ho trochu povzbudili. Ale Luke věděl, že nejlepším lékem, který dostal od chvíle, kdy se nalodil na tento křižník, byl princeznin skvělý zjev.

Princezna Leia se usmála. Doširoka otevřené oči jí zářily jako hvězdy. Vypadala jako tehdy, když ji viděl poprvé – zdálo se mu to celý věk –, když Artoo Detoo poprvé projektoval její holografický obraz. A v bělostném plášti dlouhém až na zem a sahajícím ke krku vypadala jako anděl.

Luke zvedl ruku, aby si ji Too Onebee mohl odborně prohlédnout. Lékařský droid zkoušel bionickou ruku, která byla obratně napojená Lukovi k paži. Pak robot kolem ruky omotal měkkou metalizovanou pásku, připojil k pruhu malou elektronickou jednotku a lehce ho stáhl. Luke sevřel pěst na své nové ruce a pocítil hojivé pulsování, které vysílal aparát Too Onebee. Pak ruku spustil.

Leia a oba droidi přišli k Lukovi blíž, když se v interkomu ozval hlas. Byl to Lando: „Luku…, jsme připraveni ke startu.“ Lando Calrissian seděl v pilotově křesle *Millenium Falcon*.

Stýskalo se mu po starém frachťáku, ale když tu teď byl zase kapitánem, nebyl tak úplně ve své kůži. Mohutný Wookie Chewbacca, který seděl v křesle druhého pilota, si všiml, jak je nový kapitán neklidný, a začal cvakat spínači, aby se loď připravila k odletu.

Z reproduktoru komlinku Lando zaslechl Lukův hlas: „Setkáme se na Tatooinu."

Lando znovu promluvil do komlinku, ale tentokrát k Leie: „Nebojte se, Leio," řekl vřele, „my Hana najdeme." Chewbacca se naklonil a taky zaštěkl na rozloučenou – a to štěknutí možná překročilo hranice času a prostoru, aby je zaslechl Han Solo, ať už ho nájemný zabiják zavlekl kamkoliv. Poslední se loučil Luke, i když odmítl říkat sbohem. „Buďte opatrní, přátelé," řekl už jako zralý muž. „Ať je síla s vámi." Leia stála sama u velkého kruhového okna v hvězdném křižníku povstalců, její štíhlá, bíle oděná postava byla nepatrná proti rozlehlému baldachýnu hvězd a plujících lodí flotily. Pozorovala majestátní šarlatovou hvězdu, která žhnula v nekonečném černém moři.

Luke, s Threepio a Artoo v patách, se postavil vedle ní. Chápal, co cítí, protože věděl, jak hrozná by to byla ztráta. Stáli tak spolu tváří k nebesům a uviděli *Millenium Falcon*, který vyrazil opačným směrem než oni, a důstojně manévroval mezi letouny povstalecké flotily. Za chvíli *Millenium Falcon* nechal flotilu daleko za sebou.

V té chvíli nebylo třeba slov. Luke vědě, že Leiny myšlenky a srdce jsou s Hanem, bez ohledu na to, kde byl, nebo jaký osud ho potkal. Co se Lukova vlastního osudu týče, tápal v nejistotě víc než kdykoli předtím – od chvíle, kdy se jako prostý venkovský chlapec ze zapadlého světa poprvé dozvědělo čemsi nehmatatelném, čemu se říká síla. Věděl jenom, že dřív, než se vydá zachraňovat Hana, musí se vrátit k Yodovi a dokončit výcvik.

Pomalu objal Leiu kolem ramen, a spolu s Threepio a Artoo upírali oči na karmínovou hvězdu, plující černým vesmírem.

DONALD F. GLUT
(PODLE GEORGE LUCASE)

HVĚZDNÉ VÁLKY
IMPÉRIUM VRACÍ ÚDER

Z anglického originálu Star Wars, The Empire Strikes Back. vydaného nakladatelstvím Ballantine Books, a division of Random House, Inc., New York v roce 1980, přeložila Ludmila Bartošková
Grafická úprava Ateliér IRIS
Odpovědný redaktor Jan Adam
Vydala Premiéra, a. s. v Praze roku 1992
jako svou 22. publikaci
Vydání první. 14/77. Stran 144
492-002-92
Cena 39 Kčs
ISBN 80-85479-01-X